



EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 3.7.2012.
COM(2012) 360 final
2012/0175 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

par apdrošināšanas starpniecību

(pārstrādāta redakcija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2012) 191 final}
{SWD(2012) 192 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/92/EK par apdrošināšanas starpniecību (*IMD1*)¹ ir vienīgais ES tiesību akts, kas aizsargā patērētāju tiesības, regulējot noteikumus par apdrošināšanas pakalpojumu tirdzniecības vietām. To pieņēma 2002. gada 9. decembrī, un dalībvalstīm tā bija jātransponē līdz 2005. gada 15. janvārim. Direktīva ir obligāts harmonizēšanas instruments, kas satur augsta līmeņa principus, un 27 dalībvalstis to īstenoja būtiski atšķirīgā veidā. Nepieciešamība pārskatīt *IMD1* tika atzīta jau tad, kad Komisija no 2005. līdz 2008. gadam veica īstenošanas pārbaudi.

Pašreizējie un nesenie satricinājumi finanšu tirgos pierādījuši, ka ir svarīgi nodrošināt patērētāju efektīvu aizsardzību visās finanšu nozarēs. 2010. gada novembrī G20 valstis lūdza ESAO, Finansiālās stabilitātes padomi (FSP) un citas attiecīgās starptautiskās organizācijas izstrādāt kopīgus principus finanšu pakalpojumu jomā nolūkā stiprināt patērētāju aizsardzību. G20 augstākā līmeņa principu projekts par patērētāju finansiālo aizsardzību uzsver nepieciešamību izveidot atbilstošu regulējumu un/vai uzraudzību attiecībā uz visiem finanšu pakalpojumu sniedzējiem un aģentiem, kas tieši strādā ar patērētājiem. Šie principi paredz, ka patērētājiem vienmēr vajadzētu gūt labumu no salīdzināmiem patērētāju aizsardzības standartiem. Pašreizējā *IMD1* pārskatīšanā būtu jāņem vērā šīs pamatnostādnes un attiecīgās starptautiskās iniciatīvas.

Diskutējot Eiropas Parlamentā par direktīvu, kas regulē uz risku balstītu pieeju apdrošināšanas sabiedrību kapitalizācijā un uzraudzībā (Maksātspēja II)² un kas tika pieņemta 2009. gadā, cita starpā tika pieņemta īpaša prasība pārskatīt *IMD1*. Daži Parlamenta deputāti un dažas patērētāju organizācijas uzskatīja, ka ir nepieciešama labāka apdrošināšanas ņēmēju aizsardzība pēc finanšu krīzes un ka dažādu apdrošināšanas pakalpojumu pārdošanas prakse būtu jāuzlabo. Konkrētāk, īpašas bažas raisa tādu dzīvības apdrošināšanas pakalpojumu pārdošanas standarti, kuros ir ieguldījuma elementi. Lai nodrošinātu saskaņotību starp nozarēm, Eiropas Parlaments pieprasīja, lai pašreiz notiekošajā Finanšu instrumentu tirgus direktīvas (FITD II)³ pārskatīšanā tiktu ņemta vērā *IMD1* pārskatīšana. Tas nozīmē, ka ikreiz, kad tiek skats regulējums attiecībā uz tādu dzīvības apdrošināšanas pakalpojumu pārdošanas praksi, kuri satur ieguldījuma elementus, pārskatītās direktīvas (*IMD2*) priekšlikumam jāatbilst tādiem pašiem patērētāju aizsardzības standartiem kā FITD II.

¹ OV L 9, 3. lpp.

² 2009. gada 25. novembra Direktīva 2009/138/EK par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) (OV L 335, 1. lpp.).

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva par finanšu instrumentu tirgiem, ar kuru atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/39/EK (pārstrādāta redakcija); COM(2011) 656 galīgā redakcija.

1.1. Priekšlikuma mērķi

Pārskatītās direktīvas (*IMD2*) mērķis ir efektīvi uzlabot regulējumu privātās apdrošināšanas tirgū. Tā paredz nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus visiem apdrošināšanas pakalpojumu pārdošanas tirgus dalībniekiem un pastiprināt apdrošināšanasņēmēju aizsardzību.

Direktīvas pašreizējās pārskatīšanas vispārējie mērķi ir neizkropļota konkurence, patērētāju aizsardzība un tirgus integrācija. Konkrētāk, *IMD2* projektam vajadzētu panākt šādus uzlabojumus: paplašināt *IMD1* darbības jomu, attiecinot to uz visiem izplatīšanas kanāliem (tiešā apdrošināšana, automobiļu iznomātāji u. c.); konstatēt, pārvaldīt un samazināt interešu konfliktus; palielināt harmonizācijas līmeni administratīvajām sankcijām un pasākumiem saistībā ar pašreizējās direktīvas pamatnoteikumu pārkāpumiem; pastiprināt konsultāciju piemērotību un objektivitāti; nodrošināt pārdevēju profesionālās kvalifikācijas atbilstību pārdodamo produktu sarežģītībai; vienkāršot un tuvināt procedūru, kas paredzēta piekļuvei apdrošināšanas pārrobežu tirgiem ES.

1.2. Atbilstība pārējiem ES politikas virzieniem un mērķiem

Priekšlikuma mērķi atbilst Savienības politikas virzieniem un mērķiem. Līgums paredz atbilstīgu rīcību ar mērķi nodrošināt tāda iekšējā tirgus izveidi un darbību, kurā ir augsts patērētāju aizsardzības līmenis, kā arī pakalpojumu sniegšanas brīvība.

Pašreizējais priekšlikums ir veidots tā, lai to varētu pieņemt kā daļu no "privātā patērētāja paketes" līdz ar priekšlikumu par standartizētu privāto ieguldījumu produktu informāciju un PVKIU V. Standartizētu privāto ieguldījumu produktu iniciatīvas mērķis ir nodrošināt saskaņotu horizontālu pieeju produktu informācijai attiecībā uz ieguldījumu produktiem un apdrošināšanas pakalpojumiem ar ieguldījuma elementiem (tā sauktie standartizētie privāto ieguldījumu produkti apdrošināšanas jomā⁴), un pārdošanas prakses noteikumi tiks iekļauti pārskatītajā *IMD1* un FITD.

Priekšlikums turklāt ir saderīgs ar citiem ES tiesību aktiem un politikas jomām un papildina tos, jo īpaši patērētāju aizsardzības, ieguldītāju aizsardzības un konsultatīvas uzraudzības jomā, piemēram, ar Maksātpēju II, FITD II un standartizētu privāto ieguldījumu produktu iniciatīvu.

IMD2 reglamentēs pārdošanas praksi attiecībā uz visiem apdrošināšanas pakalpojumiem, ietverot gan vispārīgu apdrošināšanu, piemēram, automobiļu apdrošināšanu vai dzīvības apdrošināšanas polises, gan arī produktus, kas satur ieguldījuma elementus, piemēram, tirgum piesaistītus dzīvības apdrošināšanas pakalpojumus.

IMD2 saglabās "minimālas harmonizācijas" juridiskā instrumenta iezīmes. Tas nozīmē, ka dalībvalstis var nolemt iet arī tālāk, ja tas ir nepieciešams patērētāju aizsardzības mērķiem. Tomēr *IMD1* obligātie standarti tiks ievērojami paaugstināti.

⁴

Par iniciatīvas darbības jomu sk. standartizētu privāto ieguldījumu produktu ietekmes novērtējumu: http://ec.europa.eu/internal_market/finances-retail/docs/investment_products/29042009_impact_assessment_en.pdf

Dažas jaunās direktīvas daļas tiks pastiprinātas ar 2. līmeņa pasākumiem nolūkā saskaņot noteikumus ar FITD, konkrētāk, nodaļā par tādu dzīvības apdrošināšanas polišu izplatīšanas regulējumu, kuras satur ieguldījuma elementus.

2. APSPIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMA REZULTĀTI

Komisijas dienesti prasīja Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādes (EAAPI) (iepriekš EAFPI) konsultāciju par daudziem jautājumiem, kas attiecas uz *IMD* pārskatīšanu. EAAPI iesniedza galīgo ziņojumu 2010. gada novembrī⁵. Komisijas dienesti 2010.–2011. gadā regulāri tikās ar apdrošināšanas nozares, patērētāju organizāciju un uzraudzības iestāžu pārstāvjiem, lai apspriestu gaidāmo pārskatīšanu. Sabiedrisko apspriešanu saistībā ar *IMD1* pārskatīšanu Komisijas dienesti veica no 2010. gada 26. novembra līdz 2011. gada 28. februārim. Apspriešanas rezultāti arī nepārprotami apliecināja, ka pārskatīšanas ievirzei, ko noteikuši Komisijas dienesti⁶, ir plašs atbalsts. Publiska uzklaušīšana par *IMD2* notika 2010. gada 10. decembrī. Diskusijas centrā bija jautājums par direktīvas darbības jomu, apdrošināšanas starpniekiem noteiktās prasības attiecībā uz informāciju, interešu konflikti, pārrobežu tirdzniecība un profesionālās kvalifikācijas prasības⁷. 2011. gada 11. aprīlī notika sanāksme ar dalībvalstu speciālistiem un EAAPI, kuras mērķis bija diskutēt par sabiedriskās apspriešanas rezultātiem un iespējamo *IMD2* struktūru un saturu. Pārliecinošs šajā sanāksmē klātesošo ieinteresēto personu vairākums atbalstīja tādu *IMD1* pārskatīšanas ievirzi, kā noteikuši Komisijas dienesti.

Saskaņā ar labāka regulējuma politiku Komisija veica politikas alternatīvu ietekmes novērtējumu. Ietekmes novērtējuma sagatavošanai tika izmantoti vairāki Komisijas dienestu pasūtīti īpaši pētījumi. Pirmkārt, MARKT ĢD sabiedrībai *PricewaterhouseCoopers (PWC)* uzticēja veikt pētījumu nolūkā sniegt aptverošu pārskatu par to, kā darbojas apdrošināšanas izplatīšana ES. Ziņojums tika pabeigts 2011. gada jūlijā, un to publicēja Komisijas tīmekļa vietnē⁸. Otrkārt, šajā priekšlikumā ņemti vērā rezultāti, kas tika iegūti 2010. gadā pasūtītā pētījumā par to noteikumu, ar ko reglamentē apdrošināšanas pakalpojumu un apdrošināšanas ieguldījumu produktu izplatīšanu, iespējamo izmaiņu izmaksas un ieguvumus⁹. Treškārt, tika ņemti vērā konstatējumi pētījumā, kura mērķis bija novērtēt konsultāciju kvalitāti, kas tiek sniegtas ES¹⁰. Visbeidzot, tika ņemts vērā arī ceturtais

⁵ https://www.ceiops.eu/fileadmin/tx_dam/files/publications/reports/IMD-advice-20101111/20101111-CEIOPS-Advice-on-IMD-Revision.pdf.

⁶ Rezultāti publicēti http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2010/insurance-mediation_en.htm.

⁷ Uzklaušīšanas protokols pieejams tīmekļa vietnē: http://ec.europa.eu/internal_market/insurance/docs/mediation/20101210hearing/panel-summary_en.pdf.

⁸ Izmaksu analīzes pamatā ir skaitļi, kas sniegti PwC pētījumā un ko pārskatījuši Komisijas dienesti. Pētījumā aplūkotas piecas dalībvalstis (BE, DE, FR, FI, UK). Daži dalībnieki nevēlējās vai nevarēja sniegt precīzu izmaksu novērtējumu. Komisijas dienestu veiktais datu novērtējums liecina, ka daži dalībnieki snieguši skaitļus, kas šķiet pārmērīgi lieli un nav pamatoti ar nepārprotamiem paskaidrojumiem vai pierādījumiem.

⁹ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2010/prips/costs_benefits_study_en.pdf.

¹⁰ http://ec.europa.eu/consumers/rights/docs/investment_advice_study_en.pdf.

pētījums, kura mērķis bija noskaidrot, kā uzvedības aspekti ekonomikā ietekmē dažādus faktorus, kas saistīti ar ieguldītāju lēmumu pieņemšanu¹¹.

Politikas iespējas, kas tika apspriestas ietekmes novērtējumā, tika novērtētas saskaņā ar dažādiem kritērijiem: tirgus integrācija tirgus dalībniekiem, patērētāju aizsardzība un uzticēšanās, vienlīdzīgi nosacījumi dažādiem tirgus dalībniekiem un izmaksu efektivitāte, proti, līmenis, ciktāl ar katru no iespējām var sasniegt izvirzītos mērķus un sekmēt efektīvu un ekonomiski lietderīgu apdrošināšanas tirgu darbību.

Kopumā no administratīvā sloga novērtējuma, kas tika veikts, pamatojoties uz iepriekš minēto *PWC* pētījumu un Komisijas dienestu apstrādāto nozares statistiku, izriet, ka, ņemot vērā attiecīgo sabiedrību lielo skaitu (aptuveni 1 miljons), priekšlikums radīs mērenas izmaksas uz vienu sabiedrību aptuveni 730 euro apmērā.

Ietekmes novērtējums tika pabeigts 2012. gadā. Eiropas Komisijas Ietekmes novērtējuma padomes ieteikumi tika ņemti vērā jo īpaši saistībā ar ietekmi uz MVU. Piemēram, daži MVU, kas nodarbojas ar starpniecību un uz ko pašlaik neattiecas direktīvas darbības joma, un kas ar šo priekšlikumu varētu tikt tajā ietverti, lielākoties ir uzņēmumi, kuru galvenā darbības joma ir cita, nevis apdrošināšanas starpniecība (piemēram, starpniecība neapšaubāmi ir blakus joma attiecībā pret galveno darbības jomu tādiem uzņēmumiem kā ceļojumu aģentūras vai automobiļu nomas uzņēmumi). Uz šiem starpniekiem attieksies atvieglināts režīms (deklarēšanas procedūra, šā priekšlikuma 4. pants), kas izpaužas kā samērīga pieeja to veiktajai starpniecībai kā blakus nodarbei. Kopumā tika ieviestas samērīgas prasības, ņemot vērā MVU bažas un ievērojot principu "mazāk sarežģīti produkti – mazāk noteikumu". Piemēram, daži ieguldījumu produkti tiek tirgoti kā dzīvības apdrošināšanas polises. Attiecībā uz šo produktu (dzīvības apdrošināšanas polises ar ieguldījumu elementiem (apdrošināšanas ieguldījumu produkti vai standartizētie privāto ieguldījumu produkti apdrošināšanas jomā)) pārdošanu tiks ieviests stingrāks režīms (VII nodaļa).

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

3.1. Juridiskais pamats

Priekšlikuma pamatā ir LESD 53. panta 1. punkts un 62. pants. Priekšlikums aizstās Direktīvu 2002/92/EK, un tas attiecas uz valstu noteikumu par apdrošināšanas starpniekiem un citiem apdrošināšanas pakalpojumu pārdevējiem harmonizāciju. Tas ietver direktīvas darbības jomā dažus pārdevējus, kuriem šī darbība ir sekundāra, kā arī pēcpārdošanas pakalpojumu sniedzējus, piemēram, zaudējumu novērtētājus un prasību pārvaldītājus. Tajā precizēta brīvības veikt uzņēmējdarbību un brīvības sniegt pakalpojumus izmantošana un piederības un uzņēmēju dalībvalstu uzraudzības iestāžu kompetence šajā sakarībā. Šā priekšlikuma galvenais mērķis un uzdevums ir saskaņot valstu noteikumus, kas attiecas uz visu to apdrošināšanas pakalpojumu pārdevēju un citu tirgus dalībnieku uzņēmējdarbību, kuri darbojas apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas tirgos, kā arī nosacījumus to pārvaldībai un to uzraudzības sistēmu.

¹¹

http://ec.europa.eu/consumers/strategy/consumer_behaviour_en.htm.

3.2. Subsidiaritāte un proporcionalitāte

Saskaņā ar subsidiaritātes principu (LES 5. panta 3. punkts) ES līmeņa pasākumi var notikt tikai tad, ja dalībvalstis pašas nevar sasniegt paredzētos mērķus, līdz ar to atbilstoši ierosinātās darbības mērogam vai efektam tie ir labāk sasniedzami ES līmenī.

Vairums pārskatīšanā skarto jautājumu jau ir ietverti pašreizējās *IMD1* tiesiskajā regulējumā. Turklāt apdrošināšanas tirgiem aizvien vairāk ir raksturīga pārrobežu darbība. Nosacījumiem, saskaņā ar kuriem uzņēmumi un operatori var būt konkurētspējīgi šajā kontekstā, vai tie būtu noteikumi par pārredzamību vai patērētāju aizsardzību, jābūt salīdzināmiem pārrobežu līmenī, un uz tiem visiem pašlaik attiecas *IMD1* darbības joma. Tagad nepieciešams rīkoties Eiropas mērogā, atjauninot un grozot *IMD1* noteikto tiesisko regulējumu, lai ņemtu vērā attīstību apdrošināšanas tirgos pēc direktīvas īstenošanas. Ja nebūtu integrācijas, atsevišķu valstu veiktās intervences nebūtu tik efektīvas un sadrumstalotu tirgu, kā rezultātā veidotos regulējuma arbitraža un konkurences kropļojumi.

EAAPI vajadzētu būt izšķirošai nozīmei jaunā ES līmeņa regulējuma īstenošanā. Jānosaka konkrētas EAAPI kompetences, lai uzlabotu apdrošināšanas tirgu darbību.

Priekšlikumā pilnībā ņemts vērā proporcionalitātes princips, proti, ES rīcībai jābūt atbilstošai un vienīgi tādai, lai sasniegtu mērķus. Priekšlikums ir saderīgs ar šo principu, ņemot vērā pareizo līdzsvaru starp attiecīgajām sabiedrības interesēm un pasākumu izmaksu efektivitāti. Šo prasību formulēšanā īpaši svarīgi bija atrast pareizo līdzsvaru starp ieguldītāju aizsardzību, tirgus efektivitāti un nozares izmaksām.

Ņemot vērā šo principu, priekšlikumā tiek nošķirti dažādi apdrošināšanas pakalpojumu pārdošanas kanāli un noteikta atvieglota reģistrācijas procedūra un zemākas profesionālās kvalifikācijas prasības personām, kas pārdod vienkāršus apdrošināšanas pakalpojumus. Piemēram, uz tādiem zema riska apdrošināšanas papildpakalpojumu pārdevējiem kā automobiļu nomas uzņēmumi un ceļojumu aģentūras attiecas vienkāršota deklarēšanas procedūra, nevis reģistrēšanās kā apdrošināšanas pakalpojumu starpniekiem. Priekšlikumā arī nošķirti dzīvības apdrošināšanas pakalpojumi un vispārējie apdrošināšanas pakalpojumi saistībā ar atalgojuma pārredzamības prasībām. Šie proporcionalitātes pasākumi tika veikti, ņemot vērā atšķirīgos sarežģītības un klienta riska līmeņus saistībā ar dažādiem apdrošināšanas pakalpojumiem un arī ņemot vērā ievirzi samazināt administratīvo slogu MVU, kas pārdod apdrošināšanas pakalpojumus.

3.3. Atbilstība LESD 290. un 291. pantam

Komisija 2009. gada 23. septembrī pieņēma priekšlikumus regulām, ar ko izveido EBI, EAAPI un EVTI. Šajā sakarībā Komisija atgādina paziņojumus par LESD 290. un 291. pantu, ko tā veica, pieņemot regulas, ar ko izveido Eiropas uzraudzības iestādes, saskaņā ar kuriem: "Attiecībā uz regulatīvo standartu pieņemšanas procesu Komisija akcentē finanšu pakalpojumu nozares unikālo raksturu, kas izriet no Lamfalisi struktūras un ir nepārprotami atzīts LESD pievienotajā 39. deklarācijā. Tomēr Komisija nopietni šaubās, vai tās lomas ierobežojumi deleģēto aktu un īstenošanas pasākumu pieņemšanā atbilst LESD 290. un 291. pantam."

3.4. Atsauces uz citām direktīvām

Tā kā Direktīva 2009/138/EK par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātpēja II) pašlaik vēl nav piemērojama, šis priekšlikums atsaucas uz definīcijām, kas minētas Direktīvā 73/239/EEK, Direktīvā 2002/83/EK un Direktīvā 2005/68/EK. Direktīvas 73/239/EEK, 2002/83/EK un 2005/68/EK tiks atceltas ar Direktīvu 2009/138/EK.

3.5. Sīks priekšlikuma pārskats

I nodaļa – Darbības joma un definīcijas

Direktīvas 1. pants paplašina IMD1 darbības jomu, lai iekļautu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību veikto apdrošināšanas līgumu pārdošanu bez apdrošināšanas starpnieka līdzdalības. Tas attiecas arī uz prasību pārvaldības darbībām, ko veic apdrošināšanas sabiedrības un ko veic to uzdevumā, kā arī uz zaudējumu novērtēšanu un ekspertu veikto apdrošināšanas atlīdzības aprēķinu.

"De minimis" izslēgšana no IMD1 darbības jomas saglabājas tāda pati (tādu apdrošināšanas polišu pārdevējs, kuras ir papildpakalpojums preču pārdošanai, par 500 euro mazāka apdrošināšanas prēmija gadā un citu izslēgšanas kritēriju ievērošana), izņemot to, ka apdrošināšanas gada prēmijas limits ir paaugstināts līdz 600 euro *pro rata* (mazāk nekā 2 euro dienā). Minētie 2 euro ir prēmijas summa par vienu līgumu un par vienu dienu. Piemēram, uz optikas pārdevējiem, kas pārdod papildu apdrošināšanu brillēm, direktīvas darbības joma joprojām neattiecas.

Uz apdrošināšanas polisēm, ko pārdod papildus pakalpojumiem, pēc direktīvas pārskatīšanas attieksies tās darbības joma. Piemēram, tas tā būs saistībā ar ceļojumu apdrošināšanas polisēm, ko pārdod ceļojumu aģentūras, vispārējās apdrošināšanas polisēm, ko pārdod automobiļu nomas uzņēmumi un izpirkumnomas kompānijas.

Direktīvas 2. pantā atkārtotas IMD1 definīcijas ar dažām izmaiņām un pievienotas jaunas definīcijas.

- Termina "apdrošināšanas starpniecība" nozīme ir paplašināta, lai iekļautu 1. pantā minēto darbības jomas paplašinājumu, un šī definīcija precizē, ka dažu apdrošināšanas salīdzināšanas tīmekļa vietņu darbība uzskatāma par apdrošināšanas starpniecību. "Ievieš" ir svītrots. Līdzīgi ir grozīts termins "pārapdrošināšanas starpniecība".
- "Apdrošināšanas ieguldījumu produkts" ir definēts tā, lai tas atbilstu "ieguldījumu produkta" definīcijai, kas minēta regulā par ieguldījumu produktu pamatinformācijas dokumentiem (Regula par *PRIPs*).
- Termins "nolīgts apdrošināšanas starpnieks" ir paplašināts, iekļaujot tajā starpniekus, par kuru rīcību ir atbildīgs cits apdrošināšanas starpnieks.
- "Konsultēšana" ir definēta kā personisku ieteikumu sniegšana klientam vai nu pēc tā pieprasījuma, vai citādi.

- "Profesionāls klients" ir definēts, lai uz to neattiecinātu informācijas sniegšanas noteikumus.
- "Kombinētās pārdošanas prakse" definē tādu praksi, kad vienā pārdošanas piedāvājumā ir apkopoti divi vai vairāki pakalpojumi.
- "Nosacītā komisijas maksa" definēta kā komisijas maksa, kurā maksājuma summas pamatā ir līgumā noteikto mērķu sasniegšana.
- "Cieša saistība" definē attiecības starp iesaistītajām personām un attiecības, kas varētu ietekmēt uzraudzības iestādes spēju veikt efektīvu kontroli.
- "Atalgojums" definēts tā, lai ietvertu ne vien maksājumus (nodevas, komisijas maksas u. c.), bet arī jebkāda veida ekonomiskus ieguvumus.
- Definīcijās "piederības dalībvalsts", "uzņēmēja dalībvalsts", "apdrošināšanas starpnieks", "pārāpdrošināšanas starpnieks" un "pastāvīgs informācijas nesējs" ir izdarīti grozījumi to precizēšanai.

II nodaļa – Reģistrācijas prasības

Direktīvas 3. pantā IMD1 minētās reģistrācijas prasības kopumā palikušas nemainīgas, taču EAAPī prasīts izveidot vienotu elektronisku reģistru (sasaistot valstu datubāzes) un prasīts sniegt informāciju par dažiem saistību veidiem ar citām personām. Šis vienotais elektroniskais reģistrs darbojas kā portāls, kas nodrošina saites uz valstu reģistriem. Šis pants arī atbrīvo no reģistrēšanās personas, uz kurām attiecas deklarēšanas procedūra (sk. 4. pantu).

III nodaļa – Deklarēšanas procedūra

Direktīvas 4. pants nosaka vienkāršotu procedūru, kas atbrīvo no iepriekš minētās reģistrācijas procedūras divas personu grupas un atļauj nodarboties ar starpniecību, iesniedzot vienkāršu deklarāciju. Tās ir:

- personas, kas veic apdrošināšanas starpniecību kā papildpakalpojumu to profesionālajai pamatdarbībai un atbilst virknei citu nosacījumu (piemēram, tas attiecas uz ceļojumu aģentūrām). Citi nosacījumi galvenokārt ir šādi: pakalpojumi papildina citu produktu vai pakalpojumu, tie nav dzīvības apdrošināšana vai nesedz atbildības riskus, ja vien šāds risks neizriet no galvenā apdrošināšanas seguma; un
- tie, kuru vienīgā darbība ir profesionāla prasību pārvaldība un zaudējumu novērtēšanas pakalpojumi.

Deklarēšanas procedūra galvenokārt attiecas uz ceļojumu aģentūrām un automobiļu nomas uzņēmumiem, kas pārdod apdrošināšanas pakalpojumus, kā arī uz zaudējumu novērtētājiem un prasību pārvaldītājiem.

IV nodaļa – Pakalpojumu sniegšanas brīvība un brīvība veikt uzņēmējdarbību

Direktīvas 5., 6. un 7. pants atspoguļo IMD1 5. panta noteikumus, pārskatīto FITD priekšlikumu un Luksemburgas protokolu¹². Tajos arī risināts kompetenču sadalījuma jautājums starp piederības dalībvalsti un uzņēmēju dalībvalsti, jo īpaši situācijās, kad apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpnieks nepilda savus pienākumus, veicot darbību uzņēmējā dalībvalstī.

V nodaļa – Citas organizatoriskas prasības

Direktīvas 8. pantā izklāstītas profesionālas un organizatoriskas prasības, kas noteiktas IMD1 4. pantā: prasības par atbilstošām zināšanām un prasmi; nevainojamas reputācijas prasība; prasība par profesionālās civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu un pasākumiem klientu aizsargāšanai no apdrošināšanas starpnieka nespējas pārskaitīt prēmiju apdrošināšanas sabiedrībai vai pārskaitīt prasības summu vai atgriežamo prēmiju apdrošinātajam. Tajā arī ietverta prasība par nepārtrauktu profesionālu attīstību. Lai panāktu samērīgu ietekmi, noteikumi, kas attiecas uz tiem, kas nodarbojas ar starpniecību kā papildpakalpojumu vai kuru vienīgā darbība ir profesionāla prasību pārvaldība, būs samērīgi pārdotā produkta sarežģītībai. Tāpēc šādiem starpniekiem 8. pantu nepiemēro pilnībā.

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, lai precizētu atbilstošu zināšanu un prasmes jēdzienu.

Direktīvas 9. pants attiecas uz vispārējā labuma noteikumu publicēšanu. Šis pants satur izmaiņas salīdzinājumā ar IMD1 6. pantu, un tagad tajā ietverta prasība dalībvalstīm publicēt vispārējā labuma noteikumus un prasība EAAPI vākt un publicēt informāciju par šiem noteikumiem (orientējošu vispārējā labuma principu izklāstu saistībā ar Trešajām apdrošināšanas direktīvām sk. Komisijas Skaidrojošajā paziņojumā par pakalpojumu sniegšanas brīvību un vispārējo labumu apdrošināšanas nozarē (2000/C 43/03)).

Direktīvas 10. līdz 12. pantā atkārtojas bijušie 7., 9. un 10. pants par kompetentajām iestādēm, informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un sūdzībām.

Direktīvas 13. pants attiecas uz ārpusstiesas strīdu izskatīšanu, ja strīdos iesaistīti klienti, un pastiprina bijušo IMD1 11. pantu, prasot (nevis mudinot) dalībvalstīm izveidot procedūras un nodrošināt dalību tajās.

Direktīvas 14. pants nosaka starpnieku izmantošanas ierobežojumu. Tajā paplašināts IMD1 bijušais 3. panta 6. punkts, attiecinot to uz pārapdrošināšanas sabiedrībām un apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpniekiem, un ņemta vērā deklarēšanas procedūra (sk. 4. pantu).

VI nodaļa – Prasības attiecībā uz informāciju un uzņēmējdarbības veikšanas noteikumi

Direktīvas 15. līdz 20. pantā atkārtotas informācijas sniegšanas prasības, atbrīvojums attiecībā uz lielu risku apdrošināšanu, pastiprināti bijušā 12. panta noteikumi un

¹²

Protokols attiecībā uz Eiropas Savienības dalībvalstu kompetento iestāžu sadarbību, jo īpaši saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 9. decembra Direktīvas 2002/92/EK par apdrošināšanas starpniecību piemērošanu.

informēšanas nosacījumi, kas minēti bijušajā 13. pantā. Tajos noteikti arī šādi papildu noteikumi:

- vispārējs princips starpniekiem rīkoties savu klientu interešu labā;
- līdzīgas informēšanas prasības apdrošināšanas sabiedrībām;
- prasība apdrošināšanas starpniekiem atklāt atalgojuma aprēķina bāzi un summu;
- prasība atklāt jebkāda mainīga atalgojuma summu, ko saņem pārdevēji, kuri ir apdrošināšanas sabiedrību darbinieki un starpnieki;
- obligāts "pilnīgas informēšanas" režīms dzīvības apdrošināšanas pakalpojumu pārdošanai un režīms "pēc pieprasījuma" (t. i., pēc klienta pieprasījuma) tādu pakalpojumu pārdošanai, kas nav dzīvības apdrošināšanas pakalpojumi, ar piecu gadu pārejas posmu. Pēc tam, kad beidzies piecu gadu pārejas posms, automātiski piemēro pilnīgas informēšanas režīmu arī tādu pakalpojumu pārdošanai, kas nav dzīvības apdrošināšanas pakalpojumi. Attiecībā uz pārejas posmu priekšlikumā nošķirti dzīvības apdrošināšanas pakalpojumi un tādi pakalpojumi, kas nav dzīvības apdrošināšana. Gadījumos, kad tiek pārdoti dzīvības apdrošināšanas pakalpojumi, atalgojums (komisijas maksa) lielākoties ir augstāks. Turklāt dzīvības apdrošināšanas pakalpojumi ir tuvāki ieguldījumu produktiem un to iegāde ir ilgtermiņa ieguldījums. Attiecībā uz pakalpojumiem, kas nav dzīvības apdrošināšana, situācija ir atšķirīga. Atalgojums parasti ir zemāks (komisijas maksa ir aptuveni 5 % līdz 10 % no prēmijas), un pakalpojums ietver mazākus riskus. Lielākajā daļā ES valstu klients var ļoti viegli un ērti nomainīt vienu pakalpojumu pret citu, kas to aizstāj;
- apdrošināšanas sabiedrību un starpnieku pienākums pirms līguma noslēgšanas sniegt klientam pietiekamu informāciju par apdrošināšanas pakalpojumu, lai viņam būtu iespēja pieņemt uz informāciju pamatotu lēmumu;
- prasība EAAPI nodrošināt, lai tās saņemtā informācija par stingrākiem valstu noteikumiem tiek paziņota apdrošināšanas sabiedrībām, starpniekiem un klientiem; un
- citi izņēmumi saistībā ar vispārējo prasību sniegt informāciju, izmantojot pastāvīgu informācijas nesēju.

Kas attiecas uz mērķi panākt lielāku patērētāja aizsardzību, šie noteikumi sniedz lielāku pārredzamību salīdzinājumā ar sākotnējo direktīvu (2002/92/EK) saistībā ar starpniecības atalgojuma raksturu, struktūru un summu un ievieš skaidrību komisijas maksātāja un aģenta attiecībās, jo īpaši par iespējamo ietekmi uz konsultēšanu. Patērētāju aizsardzība iepriekšējos gados ir ievērojami pieaugusi, un patērētāji pašlaik vēlas vairāk informācijas un vairāk interesējas par izmaksām. Dažādu kopējās cenas elementu, tostarp starpnieka atalgojuma, atklāšana dos klientam iespēju izdarīt izvēli atkarībā no apdrošināšanas seguma, saistītajiem pakalpojumiem (piemēram, no tā, vai starpnieks ir atbildīgs par prasību pārvaldību) un cenas. Tas aizvien vairāk nodrošinās klientiem piemērotus, ekonomiski pamatotus produktus un starpniecības pakalpojumus. Pienākumam obligāti informēt par atalgojumu vajadzētu pozitīvi ietekmēt konkurenci apdrošināšanas pakalpojumu izplatīšanas jomā, jo tas

nodrošinātu, ka klientu rīcībā ir plašāka informācija par pakalpojumiem un izmaksām, kā arī par iespējamajiem interešu konfliktiem. Klientiem būtu vieglāk salīdzināt dažādos izplatīšanas kanālos pārdodamo pakalpojumu apdrošināšanas segumu un cenas. Vairākas ES dalībvalstis jau tagad prasa informēt par atalgojumu saistībā ar dažiem apdrošināšanas pakalpojumiem, un FITD II to prasīs saistībā ar ieguldījumu produktiem. Šī jaunā informācija pilnīgāk informēs klientus par to, kādus pakalpojumus sniedz starpnieks un kādas ir saistītās izmaksas. Prasību informēt par atalgojumu tomēr vajadzētu īstenot tā, lai būtu nodrošināta starpnieku un tiešo apdrošinātāju salīdzināšanas iespēja. Informācija par seguma cenu, kā arī par izplatīšanas izmaksām nodrošinās salīdzināmību. Īpaši jāuzsver – lai novērstu interešu konflikta situācijas, apdrošināšanas sabiedrībām vajadzētu arī sniegt informāciju par bāzi, ko izmanto, aprēķinot darbinieku mainīgo atalgojumu, kas ir atkarīgs no pakalpojuma pārdošanas. Turklāt šie noteikumi risina dažus pamatjautājumus saistībā ar apdrošināšanas starpniecības pakalpojumu pārrobežu sniegšanu: tiesiskās noteiktības trūkumu un salīdzināmības trūkumu. Ja tiks uzlabota saskaņotā tiesiskā sistēma, starpniekus, kā arī to klientus, iespējams, vairāk piesaistīs apdrošināšanas pakalpojumu pārrobežu pārdošana vai pirkšana. Labāka informēšana atvieglos pakalpojumu un izplatīšanas kanālu salīdzināšanu (kā jau tika minēts iepriekš), kas pašlaik ir īpaši grūti pārrobežu pārdošanas situācijās.

Ar direktīvas 21. *pantu* ievieš noteikumu, kas attiecas uz pakalpojumu apkopošanu, un tajā prasīts, lai klients tiktu informēts par to, ka pakalpojumus var iegādāties atsevišķi, un lai tiktu sniegta konkrēta informācija šajā sakarībā. Tajā arī prasīts, lai EAAPI izstrādātu un pēc tam atjauninātu pamatnostādnes šīs prakses uzraudzībai.

VII nodaļa – Papildu prasības klientu aizsardzībai saistībā ar apdrošināšanas ieguldījumu produktiem

Direktīvas 22. *pants* nosaka šo papildu noteikumu darbības jomu, piemērojot tos apdrošināšanas starpniekiem vai sabiedrībām, kad tie pārdod apdrošināšanas ieguldījumu produktus.

Direktīvas 23. *pants* satur papildu noteikumus attiecībā uz interešu konfliktiem, prasot, lai šādi konflikti tiktu konstatēti. Ar šo pantu Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, kas

- precizē pasākumus, ko var prasīt, lai konstatētu, novērstu, pārvaldītu un atklātu šādus konfliktus; un
- izveido kritērijus tādu konfliktu veidu noteikšanai, kas var kaitēt klientu interesēm.

Direktīvas 24. *panta* pamatā ir FITD II [23]. pants. Tas paredz FITD II minētās prasības

- rīkoties godīgi, taisnīgi un profesionāli atbilstoši savu klientu interesēm;
- nodrošināt, lai visa informācija ir patiesa, skaidra un nav maldinoša;
- sniegt informāciju par apdrošināšanas sabiedrību vai starpnieku un to pakalpojumiem (īpaši norādot, ja jebkādas konsultācijas tiek sniegtas neatkarīgā veidā), par jebkādas tirgus analīzes darbības jomu (precizējot, vai tiks sniegts

pastāvīgs novērtējums par piemērotību), par piedāvātajiem pakalpojumiem un ieguldījumu stratēģiju un par izmaksām.

Tajā precizēta arī bāze, kas ir pamatā tam, lai konsultācijas varētu uzskatīt par neatkarīgām, un kas ietver prasību novērtēt tirgū pieejamos pakalpojumus un prasību nepieņemt atalgojumu no trešām personām.

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, lai nodrošinātu šā panta ievērošanu.

Direktīvas 25. *pantā* noteikts, kā novērtēt atbilstību un piemērotību, un noteiktas prasības, kāda informācija ir jāiegūst no klienta. Saistībā ar pārdošanu, kad konsultācijas netiek sniegtas, starpniekam vai sabiedrībai jāiegūst informācija par klienta zināšanām un pieredzi ieguldījumu jomā, lai varētu novērtēt viņam pārdodamā pakalpojuma piemērotību. Saistībā ar pārdošanu, par kuru tiek sniegta konsultācija, tiem, lai novērtētu piemērotību, jāiegūst informācija par klienta finansiālo stāvokli un ieguldījumu mērķiem. Ja pakalpojums attiecīgi nav piemērots vai atbilstošs, klients par to ir jābrīdina. Pārdevējam arī jā saglabā dokumenti par nosacījumiem, ar kādiem tas sniegs pakalpojumus klientam, un jāsniedz klientam ziņojumi. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, lai nodrošinātu šā panta ievērošanu.

VIII nodaļa – Sankcijas

Direktīvas 26. *pants* prasa dalībvalstīm nodrošināt, lai to kompetentās iestādes pieņemtu efektīvas, samērīgas un preventīvas administratīvas sankcijas un pasākumus gadījumos, kad tiek pārkāpti valstu noteikumi, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu.

Administratīvās sankcijas un pasākumi jāpiemēro fiziskām vai juridiskām personām, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīgas par pārkāpuma izdarīšanu.

Kompetentajām iestādēm jāpiešķir visas vajadzīgās izmeklēšanas pilnvaras, un tām ir jāsadarbības lietās, kam ir pārrobežu raksturs.

Direktīvas 27. *pants* nosaka par pārkāpumiem piemēroto sankciju vai pasākumu publicēšanu.

Direktīvas 28. *pants* precizē dažus pārkāpumus un nosaka administratīvas sankcijas, ko piemēro starpniekiem, konkrētāk, reģistrācijas anulēšanu, aizliegumu personām, kas ir atbildīgas par pārvaldības funkciju veikšanu, un finansiālās sankcijas līdz pat divkārtšam tās summas apmēram, kas izriet no pārkāpuma ekonomiskā ieguvuma, ja to var noteikt.

Šis priekšlikums neattiecas uz kriminālsankcijām.

Direktīvas 29. *pantā* minēti faktori, kas jāņem vērā sankciju un pasākumu noteikšanā, tostarp ieguvumi, kas izriet no pārkāpuma; trešām personām radītie zaudējumi un atbildīgās personas sadarbības līmenis, un prasīts EAAP publicēt pamatnostādnes par sankcijām. Tajā arī prasīts paziņot starpniekam vai sabiedrībai par jebkādam sankcijām vai pasākumiem, kā arī šīs sankcijas pamatojumu.

Direktīvas 30. *pantā* prasīts izveidot efektīvus mehānismus, lai iedrošinātu ziņot par pārkāpumiem, kā arī prasīta informatoru un viņu personisko datu aizsardzība, un tādu fizisku personu datu aizsardzību, kas tiek turētas aizdomās kā atbildīgas par pārkāpumiem.

Direktīvas 31. *pantā* EAAPI prasīts sniegt gada ziņojumu par apkopoto informāciju attiecībā uz pārkāpumiem, kā arī prasīts EAAPI publicēt šo informāciju. Komisija šajā sakarībā ir pilnvarota pieņemt īstenošanas tehniskos standartus, kas EAAPI jāizstrādā un jāiesniedz Komisijai [6] mēnešus pēc direktīvas publicēšanas.

IX nodaļa – Nobeiguma noteikumi

Direktīvas 32. līdz 39. *pantā* atkārtoti (attiecīgos gadījumos atjaunināti) *IMD1* nobeiguma noteikumi par tiesībām vērsties tiesā, transponēšanu un stāšanos spēkā, iepriekšējo tiesību aktu atcelšanu un adresātiem. Turklāt 33. un 34. *pantā* ir noteikti nosacījumi, kas jāpieņem Komisijas pilnvarām pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar to, kā tās precizētas direktīvā, un 35. *pantā* izklāstīts direktīvas pārskatīšanas un novērtēšanas process, ko veic Komisija pēc tās stāšanās spēkā. Pārskatīšanā jo īpaši ņem vērā, kā 17. panta 2. punktā minētie informācijas sniegšanas noteikumi ietekmē mazos un vidējos uzņēmumus – apdrošināšanas starpniekus, kas nav dzīvības apdrošināšanas starpnieki.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Šim priekšlikumam pievienotajā finanšu pārskatā ir novērtēta arī konkrēta ietekme uz Komisijas budžetu. Priekšlikuma konkrētā ietekme uz budžetu attiecas uz EAAPI uzlikto pienākumu, kā norādīts šim priekšlikumam pievienotajā tiesību akta priekšlikuma finanšu pārskatā.

Priekšlikums ietekmē Kopienas budžetu.

↓ 2002/92/EK (pielāgots)

2012/0175 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

par apdrošināšanas starpniecību

(pārstrādāta redakcija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā ~~Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu~~ ☒ Līgumu par Eiropas Savienības darbību ☒ un jo īpaši tā 47 ☒ 53 ☒ . panta 2 ☒ 1 ☒ . punktu un 55 ☒ 62 ☒ . pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

↓ jauns

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

↓ 2002/92/EK

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu,

↓ jauns

pēc apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju,

↓ 2002/92/EK

⇒ jauns

saskaņā ar ⇒ parasto likumdošanas ⇐ ~~Līguma 251. panta izklāstīto~~ procedūru,

tā kā:

↓ jauns

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 9. decembra Direktīvā 2002/92/EK par apdrošināšanas starpniecību¹³ jāizdara vairāki grozījumi. Skaidrības labad minētā direktīva būtu jāpārstrādā.
- 2) Šā priekšlikuma galvenais mērķis un priekšmets ir saskaņot valstu noteikumus minētajās jomās, tāpēc priekšlikums būtu jābalsta uz LESD 53. panta 1. punktu un 62. pantu. Direktīvas forma ir piemērota, lai īstenošanas noteikumus šīs direktīvas darbības jomās vajadzības gadījumā varētu pielāgot jebkādam konkrētā tirgus vajadzībām un katras dalībvalsts tiesību sistēmai. Ar šo direktīvu arī vajadzētu tiekties saskaņot valstu noteikumus par piekļuvi apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpniecības darbībai, tostarp profesionālai prasību pārvaldībai un zaudējumu novērtēšanai, un tāpēc tās pamatā ir Līguma 53. panta 1. punkts. Turklāt šīs direktīvas pamatā ir arī Līguma 62. pants, jo šīs nozares pakalpojumi tiek piedāvāti visā Savienībā.

↓ 2002/92/EK 1. apsvērums
(pielāgots)

- 3) Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpniekiem ir izšķiroša loma apdrošināšanas un pārapdrošināšanas pakalpojumu izplatīšanā Kopienā ☒ Savienībā ☒.

↓ 2002/92/EK 2. apsvērums

~~Pirmais solis, lai veicinātu uzņēmējdarbības veikšanas brīvības un pakalpojumu sniegšanas brīvības izmantošanu attiecībā uz apdrošināšanas aģentiem un brokeriem, tika izdarīts ar Padomes Direktīvu 77/92/EEK (1976. gada 13. decembris) par pasākumiem, lai veicinātu uzņēmējdarbības veikšanas brīvības un pakalpojumu sniegšanas brīvības efektīvu īstenošanu apdrošināšanas aģentu un brokeru darbības jomā (ex ISIC Group 630), un jo īpaši par pārejas posma pasākumiem attiecībā uz šo darbības jomu¹⁴.~~

↓ 2002/92/EK 3. apsvērums

~~Direktīva 77/92/EEK bija jāturpina piemērot līdz brīdim, kad spēkā stājas noteikumi, ar ko koordinē valstu tiesību normas, kuras attiecas uz apdrošināšanas aģentu un brokeru darbību sākšanu un veikšanu.~~

¹³ OV L 9, 15.1.2003., 3. lpp.

¹⁴ OV L 26, 31.1.1977., 12. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

↓ 2002/92/EK 4. apsvērums

~~Dalībvalstis lielā mērā ievēroja Komisijas 1991. gada 18. decembra Ieteikumu 92/48/EEK par apdrošināšanas starpniekiem¹⁵, kas palīdzēja pietuvināt valstu tiesību aktus par profesionālajām prasībām apdrošināšanas starpniekiem un to reģistrāciju.~~

↓ 2002/92/EK 9. apsvērums

⇒ jauns

- 4) Apdrošināšanas pakalpojumus var izplatīt dažādas personas vai iestādes, piemēram, aģenti, brokeri un apdrošināšanas pakalpojumu operatori ⇒, apdrošināšanas sabiedrības, ceļojumu aģentūras un automobiļu nomas uzņēmumi ⇐. Vienlīdzīga attieksme pret operatoriem, kā arī klientu aizsardzība nosaka vajadzību šo direktīvu attiecināt uz visām minētajām personām un iestādēm.
-

↓ jauns

- 5) Piemērojot Direktīvu 2002/92/EK, ir atklājies, ka vairākus noteikumus jāprecizē sīkāk, lai vienkāršotu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpniecības darbību veikšanu, un ka patērētāju aizsardzības labad minētās direktīvas darbības joma jāpaplašina, aptverot visu apdrošināšanas pakalpojumu tirdzniecību neatkarīgi no tā, vai to veic apdrošināšanas starpnieki vai apdrošināšanas sabiedrības. Apdrošināšanas sabiedrību, kas nodarbojas ar apdrošināšanas pakalpojumu tiešu tirdzniecību, pārdošanas, pēcpārdošanas un prasību procesi būtu jāiekļauj jaunās direktīvas darbības jomā ar līdzīgu pamatojumu kā apdrošināšanas aģentiem un brokeriem.
- 6) Lai garantētu vienādu aizsardzības līmeni neatkarīgi no veida, kā patērētāji iegādājas apdrošināšanas pakalpojumu – tieši no apdrošināšanas sabiedrības vai netieši no starpnieka –, direktīvas darbības jomā jāietver ne tikai apdrošināšanas sabiedrības, bet arī citi tirgus dalībnieki, kuri pārdod apdrošināšanas pakalpojumus kā papildu pakalpojumus (piemēram, ceļojumu aģentūras un automobiļu nomas uzņēmumi, preču piegādātāji, kas neatbilst nosacījumiem par atbrīvojumu).
- 7) Šī direktīva būtu jāpiemēro personām, kuras sniedz palīdzību (klienta vai apdrošināšanas sabiedrības vārdā) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas līguma pārvaldībā un izpildē, tostarp nodarbojas ar profesionālu prasību pārvaldību vai zaudējumu novērtēšanu, vai ekspertu veiktu apdrošināšanas atlīdzības aprēķinu.

¹⁵ OV L 19, 28.1.1992., 32. lpp.

↓ 2002/92/EK 5. apsvērums

- 8) ~~Tomēr~~ Valstu tiesību aktos joprojām ir būtiskas atšķirības, kas iekšējā tirgū rada šķēršļus apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpnieku darbības sākšanai un veikšanai. ~~Tāpēc ir lietderīgi Direktīvu 77/92/EK aizstāt ar jaunu direktīvu.~~
-

↓ jauns

- 9) Pašreizējie un nesenie satricinājumi finanšu tirgos pierādījuši, ka ir svarīgi nodrošināt patērētāju efektīvu aizsardzību visās finanšu nozarēs. Tāpēc ir lietderīgi stiprināt klientu uzticēšanos un veidot vienotāku apdrošināšanas pakalpojumu izplatīšanas regulējumu, lai klientiem nodrošinātu atbilstošu aizsardzības līmenī visā Savienībā. Pasākumi klientu aizsardzībai būtu jāpielāgo katras klientu kategorijas (profesionāļu vai citu) īpašajām vajadzībām.
-

↓ 2002/92/EK 11. apsvērums

⇒ jauns

- 10) Šī direktīva jāpiemēro personām, kuru darbība ir apdrošināšanas ⇒ vai pārapdrošināšanas ⇐ starpniecības pakalpojumu sniegšana trešām personām, pretī saņemot finansiālu atlīdzību vai cita veida saimniecisku labumu, par kuru panākta vienošanās un kurš saistīts ar sniegumu.
-

↓ jauns

- 11) Šī direktīva būtu jāpiemēro personām, kuras nodarbojas ar informācijas sniegšanu tīmekļa vietnē vai ar citiem līdzekļiem par vienu vai vairākiem apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas līgumiem atbilstīgi klienta atlasītiem kritērijiem vai kuras ranžē apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas pakalpojumus vai piedāvā atlaides no līguma cenas, ja klientam ir iespēja procesa beigās tieši noslēgt apdrošināšanas līgumu; tā nebūtu jāpiemēro darbībām, kas ir tikai informatīvas, proti, gadījumā, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniekiem vai sabiedrībām sniedz datus un informāciju par potenciālajiem apdrošinājuma ņēmējiem vai ja potenciālajiem apdrošinājuma ņēmējiem sniedz informāciju par apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas pakalpojumiem vai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpnieku vai sabiedrību.
-

↓ 2002/92/EK 12. apsvērums

- 12) Šī direktīva nav jāpiemēro personām ar citu profesionālu darbību, piemēram, nodokļu speciālistiem vai grāmatvežiem, kas minētās citas profesionālās darbības gaitā kā papildpakalpojumu sniedz konsultācijas par apdrošināšanas segumu, ne arī vispārējas informācijas sniegšanai attiecībā uz apdrošināšanas pakalpojumiem, ja šīs darbības mērķis nav ~~ne~~ palīdzēt klientam noslēgt vai izpildīt apdrošināšanas vai

pārapdrošināšanas līgumu, ne apdrošināšanas gadījumu pārvaldība apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vārdā, ne arī zaudējumu novērtēšana un ekspertu veikts apdrošināšanas atlīdzības aprēķins.

↓ 2002/92/EK 13. apsvērums
⇒ jauns

- 13) Šī direktīva nav jāpiemēro personām, kas apdrošināšanas starpniecību veic kā papilddarbību saskaņā ar konkrētiem stingriem nosacījumiem ⇒ ierobežojumiem attiecībā uz polisi, it sevišķi tās pārdošanai nepieciešamajām zināšanām, segtajiem riskiem un prēmijas summu ⇐.

↓ 2002/92/EK 10. apsvērums
(pielāgots)

- 14) Šajā direktīvā ietvertā ~~definēta~~ ☒ definēts jēdziens ☒ "nolīgta apdrošināšanas starpnieka" definīcija, kurā ~~ņemtas~~ ☒ lai ņemtu ☒ vērā atsevišķu dalībvalstu tirgu iezīmes un kuras mērķis ir radīt nosacījumus reģistrācijai, kas jāpiemēro minētajiem starpniekiem. Šī definīcija nav paredzēta, lai nepieļautu dalībvalstīs līdzīgus jēdzienus attiecībā uz apdrošināšanas starpniekiem, kas, rīkojoties apdrošināšanas sabiedrības interesēs un tās vārdā, ir tiesīgi iekasēt prēmijas vai summas, kuras paredzētas attiecībā uz klientu atbilstoši finanšu garantijām, kas izklāstītas šajā direktīvā.

↓ 2002/92/EK 14. apsvērums
⇒ jauns

- 15) Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpniekiem ⇒, kuri ir fiziskas personas, ⇐ jābūt reģistrētiem tās dalībvalsts kompetentajā iestādē, kurā ir to pastāvīgā dzīvesvieta vai to galvenā mītne, ja tie atbilst stingrām profesionālām prasībām attiecībā uz to kompetenci, nevainojamu reputāciju, profesionālās civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas segumu un finansiālo stāvokli; ⇒ tiem, kuri ir juridiskas personas, jābūt reģistrētiem tās dalībvalsts kompetentajā iestādē, kurā ir to juridiskā adrese (vai to galvenais birojs, ja saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem tiem nav juridiskās adrese), ar nosacījumu, ka tie atbilst stingrām profesionālām prasībām attiecībā uz to kompetenci, nevainojamu reputāciju, profesionālās civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas segumu un finansiālo stāvokli. Apdrošināšanas starpniekiem, kas jau ir reģistrēti dalībvalstī, nav jāprasa vēlreiz reģistrēties saskaņā ar šo direktīvu. ⇐

↓ 2002/92/EK 6. apsvērums un
15. apsvērums (pielāgots)
⇒ jauns

- 16) Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpniekiem jāspēj izmantot Līgumā paredzēto uzņēmējdarbības veikšanas brīvību un pakalpojumu sniegšanas brīvību. Šādi ☒ Attiecīgi ☒ ⇒ reģistrācijai vai deklarēšanai to piederības dalībvalstī būtu ⇐

jānodrošina iespēja apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpniekiem veikt darbību citās dalībvalstīs saskaņā ar uzņēmējdarbības brīvības un pakalpojumu sniegšanas brīvības principiem, ja starp kompetentajām iestādēm ir ievērota atbilstīga izziņošanas procedūra.

↓ 2002/92/EK 16. apsvērums
(jauns)

- 17) ~~Ir jāpiemēro atbilstošas sankcijas pret neregistrētām personām, kas veic apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniecības darbību, pret apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, kas izmanto neregistrētu starpnieku pakalpojumus, un pret starpniekiem, kas neatbilst attiecīgo valstu tiesību aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu.~~

↓ jauns

- 18) Lai uzlabotu pārredzamību un veicinātu pārrobežu tirdzniecību, EAAPI vajadzētu izveidot, publicēt un pastāvīgi atjaunināt vienotu elektronisku datubāzi, kurā reģistrēti visi apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpnieki, kas paziņojuši par nodomu izmantot brīvību veikt uzņēmējdarbību vai sniegt pakalpojumus. Lai EAAPI to spētu paveikt, dalībvalstīm būtu nekavējoties jāsniedz EAAPI attiecīgā informācija. Šajā datubāzē būtu jānorāda hipersaite uz katru attiecīgo kompetento iestādi katrā dalībvalstī. Katrai kompetentajai iestādei katrā dalībvalstī savā tīmekļa vietnē būtu jānorāda hipersaite uz šo datubāzi.
- 19) Būtu skaidri jānosaka piederības dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts attiecīgās tiesības un pienākumi, veicot to apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpnieku uzraudzību, kuri reģistrēti šajās dalībvalstīs vai kuri to teritorijā veic apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniecības darbību, izmantojot brīvību veikt uzņēmējdarbību vai brīvību sniegt pakalpojumus.
- 20) Dalībvalstīm nevajadzētu piemērot reģistrācijas prasības apdrošināšanas starpniekiem, kuri nodarbojas ar apdrošināšanas starpniecību saistībā ar konkrētiem apdrošināšanas līgumu veidiem kā papildu pakalpojumu vai saistībā ar profesionālu prasību pārvaldību, zaudējumu novērtēšanu vai ekspertu veiktu apdrošināšanas atlīdzības aprēķinu, ja šie starpnieki atbilst šīs direktīvas prasībām par zināšanām, kompetenci un labu reputāciju un piemērojamām prasībām par informēšanu un uzņēmējdarbības veikšanu un ja kompetentajai iestādei ir iesniegta deklarācija par darbību.

↓ 2002/92/EK 7. apsvērums
(pielāgots)

- 21) Apdrošināšanas starpnieku nespēja brīvi veikt darbību visā Kopienā ☒ Savienībā ☒ kavē apdrošināšanas vienotā tirgus pareizu darbību.

↓ jauns

- 22) Ir svarīgi garantēt to, ka apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas starpnieku un tiešo apdrošinātāju darbinieku, kas iesaistīti apdrošināšanas polišu pārdošanā tās sagatavošanas gaitā, pārdošanas laikā un pēc tās, profesionālisms un kompetence ir augstā līmenī. Tāpēc starpnieka, tiešo apdrošinātāju darbinieku, automobiļu nomas uzņēmumu darbinieku un ceļojumu aģentu profesionālajām zināšanām, kā arī personu, kas veic prasību pārvaldību, zaudējumu novērtēšanu vai ekspertu veiktu apdrošināšanas atlīdzības aprēķinu, profesionālajām zināšanām jāatbilst šo darbību sarežģītības līmenim. Būtu jānodrošina pastāvīga izglītošana.

↓ 2002/92/EK 8. apsvēruma

⇒ jauns

- 23) ~~Tādējādi, kā~~ Koordinējot valstu tiesību aktus par profesionālām prasībām un reģistrāciju attiecībā uz personām, kas sāk un veic apdrošināšanas ~~⇒ vai pārapsedrošināšanas ⇐~~ starpniecības darbības, var veicināt gan finanšu pakalpojumu vienotā tirgus izveidi, gan klientu aizsardzības uzlabošanu šajā jomā.

↓ jauns

- 24) Lai paplašinātu pārrobežu tirdzniecību, būtu jāievieš principi, ar ko regulē starpnieku zināšanu un kompetences savstarpēju atzīšanu.

- 25) Uzņēmējai dalībvalstij būtu jāpieņem valsts 3. līmeņa vai augstāka līmeņa kvalifikācija, kas piešķirta saskaņā ar Eiropas kvalifikāciju ietvarstruktūru, kura izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa Ieteikumu par Eiropas kvalifikāciju ietvarstruktūras izveidošanu mūžizglītībai¹⁶, kā pierādījums tam, ka apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas starpnieks atbilst prasībām par zināšanām un kompetenci, kuras ir reģistrācijas nosacījums saskaņā ar šo direktīvu. Šī ietvarstruktūra palīdz dalībvalstīm, izglītības iestādēm, darba devējiem un privātpersonām salīdzināt kvalifikāciju, kas gūta visā Savienībā dažādās izglītības un apmācību sistēmās. Šis ir svarīgs rīks nodarbinātības tirgus izveidē visā Savienībā. Šī ietvarstruktūra nav paredzēta, lai aizvietotu valstu kvalifikācijas sistēmas, bet gan lai papildinātu dalībvalstu rīcību, veicinot to sadarbību.

- 26) Neraugoties uz pastāvošajām apdrošinātāju un starpnieku "vienoto pasu" sistēmām, Eiropas apdrošināšanas tirgus vēl joprojām ir ļoti sadrumstalots. Lai veicinātu pārrobežu uzņēmējdarbību un gādātu par labāku pārredzamību patērētājiem, dalībvalstis nodrošina, ka tiek publicēti to teritorijā piemērojami vispārējā labuma noteikumi, un sabiedrībai vajadzētu būt pieejamam vienotam elektroniskam reģistram un informācijai par visu dalībvalstu vispārējā labuma noteikumiem, kas piemērojami apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas starpniecībai.

¹⁶ OV C 111, 6.5.2008., 1. lpp.

↓ 2002/92/EK 17. apsvērums

- 27) Sadarbība un informācijas apmaiņa starp kompetentajām iestādēm ir būtiska, lai aizsargātu klientus un nodrošinātu apdrošināšanas un pārapsrošināšanas uzņēmējdarbības stabilitāti vienotā tirgū.
-

↓ 2002/92/EK 22. apsvērums
(pielāgots)
⇒ jauns

- 28) Dalībvalstīs ir vajadzīgas ~~piemērotas~~ ☒ atbilstīgas ☒ un efektīvas ☒ ārpustiesas ☒ sūdzību un prasību procedūras, lai izšķirtu strīdus starp apdrošināšanas starpniekiem ☒ vai sabiedrībām ☒ un klientiem, attiecīgos gadījumos izmantojot pastāvošās procedūras. ☒ Efektīvām ārpustiesas sūdzību un prasību procedūrām jābūt pieejamām, lai risinātu strīdus starp apdrošināšanas sabiedrībām vai personām, kuras pārdod vai piedāvā apdrošināšanas pakalpojumus, un klientiem par tiesībām un pienākumiem, kas noteikti ar šo direktīvu. Lai uzlabotu ārpustiesas strīdu izšķiršanas procedūru efektivitāti, izskatot klientu iesniegtās sūdzības, šajā direktīvā vajadzētu noteikt, ka apdrošināšanas sabiedrībām vai personām, kuras pārdod vai piedāvā apdrošināšanas pakalpojumus, ir jāpiedalās strīdu izšķiršanas procedūrās, kuru rezultātā netiek pieņemts saistošs lēmums, ja šīs procedūras pret tām ir uzsākuši klienti un tās attiecas uz tiesībām un pienākumiem, kas noteikti ar šo direktīvu. Šādu ārpustiesas strīdu izšķiršanas procedūru mērķis būtu ātrāk un ar mazākām izmaksām izšķirt strīdus starp apdrošināšanas sabiedrībām vai personām, kuras pārdod vai piedāvā apdrošināšanas pakalpojumus, un klientiem, kā arī mazināt tiesu sistēmas noslogotību. Tomēr ārpustiesas strīdu izšķiršanas procedūrām nevajadzētu skart šādās procedūrās iesaistīto pušu tiesības iesniegt prasību izskatīšanai tiesās. ☒
-

↓ 2002/92/EK 23. apsvērums
(pielāgots)
⇒ jauns

Neierobežojot klientu tiesības iesniegt prasību izskatīšanai tiesās, dalībvalstīm ☒ jānodrošina, ka *ADR* struktūras, kuras risina šajā direktīvā minētos strīdus, sadarbības ☒ jāveicina valsts vai privāto iestāžu, kas izveidotas, lai izšķirtu strīdus ~~ārpustiesas, sadarbības, risinot starpvalstu~~ ☒ pārrobežu ☒ strīdus. ☒ Dalībvalstīm būtu jānodrošina *ADR* struktūras, kuras risina šādus strīdus, kļūst par *FIN-NET*¹⁷ daļu. ☒ ~~Piemēram, šādas sadarbības mērķis varētu būt sniegt iespēju klientiem sazināties ar ārpustiesas iestādēm, kas izveidotas to pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalstī, attiecībā uz sūdzībām par apdrošināšanas starpniekiem, kas izveidoti citās dalībvalstīs. *FIN-NET* tīkla izveide nodrošina papildu palīdzību klientiem, ja tie izmanto pārrobežu pakalpojumus. Noteikumos par procedūrām jāņem vērā Komisijas 1998. gada 30.~~

¹⁷ http://ec.europa.eu/internal_market/fin-net/index_en.htm

↓ jauns

- 29) Paplašinoties to darbību tvērumam, kuras vienlaikus veic daudzi apdrošināšanas starpnieki un sabiedrības, ir palielinājusies interešu konfliktu iespējamība starp šīm dažādajām darbībām un klientu interesēm. Tādēļ dalībvalstīm jāparedz noteikumi, ar ko nodrošina, ka šādiem konfliktiem nav nelabvēlīgas ietekmes uz klientu interesēm.
- 30) Patērētājiem būt jau iepriekš jāsniedz precīza informācija par apdrošināšanas pakalpojumus pārdodošo personu statusu un par to saņemto atlīdzību. Nepieciešams ieviest obligātu prasību Eiropas apdrošināšanas starpniekiem un apdrošināšanas sabiedrībām par statusa izpaušanu. Šī informācija patērētājam būtu jāsniedz pirms līguma noslēgšanas. Tās uzdevums ir atspoguļot attiecības starp apdrošināšanas sabiedrību un starpnieku (ja tādas ir), kā arī atklāt starpnieku atlīdzības struktūru un saturu.
- 31) Lai mazinātu apdrošināšanas pakalpojuma pārdevēja un pircēja interešu konfliktus, jānodrošina pietiekama atklātība par apdrošināšanas pakalpojumu izplatītāju atlīdzību. Attiecīgi, pārdodot dzīvības apdrošināšanas pakalpojumus, starpniekam un apdrošināšanas starpnieka vai apdrošināšanas sabiedrības darbiniekam būtu jāuzliek pienākums pirms pārdošanas informēt pircēju par savu atlīdzību. Iegādājoties citus apdrošināšanas pakalpojumus, klients jāinformē par klienta tiesībām pieprasīt šādu informāciju, kas klientam jāsniedz pēc pieprasījuma, un attiecībā uz šo prasību ir 5 gadu pārejas periods.
- 32) Lai sniegtu klientam salīdzināmu informāciju par piedāvātajiem apdrošināšanas starpniecības pakalpojumiem neatkarīgi no tā, vai klients veic pirkumu ar starpnieka palīdzību vai tieši no apdrošināšanas sabiedrības, un lai novērstu konkurences traucējumus, mudinot apdrošināšanas sabiedrības pārdot pakalpojumus klientiem tieši, nevis caur starpniekiem nolūkā izvairīties no informēšanas prasību pildīšanas, būtu arī jāpieprasa, lai apdrošināšanas sabiedrības informētu klientus, kuriem tās sniedz apdrošināšanas starpniecības pakalpojumus tieši, par atlīdzību, ko tās saņem par apdrošināšanas pakalpojumu pārdošanu.
- 33) Šā priekšlikuma mērķis ir uzlabot patērētāju aizsardzību, tāpēc daži tā noteikumi, jo īpaši tie, kas reglamentē apdrošināšanas starpnieku vai citu apdrošināšanas pakalpojumu pārdevēju profesionālās ētikas normas, piemērojami tikai attiecībās starp uzņēmumu un patērētāju.
- 34) Lai novērstu maldinošas pārdošanas gadījumus, ja tas ir nepieciešams, apdrošināšanas pakalpojumu pārdošanā jāsniedz godīgas un profesionālas konsultācijas.

↓ 2002/92/EK 18. apsvērums
(pielāgots)

- 35) Klientam ir būtiski zināt, vai viņam/viņai ir darīšana ar starpnieku, kas konsultē ~~to~~ ☒ klientu ☒ par pakalpojumiem, ko piedāvā plašas amplitūdas apdrošināšanas sabiedrības, vai par pakalpojumiem, kurus sniedz daži atsevišķi apdrošināšanas uzņēmumi.
-

↓ 2002/92/EK 20. apsvērums
(pielāgots)
⇒ jauns

- 36) ⇒ Patērētājiem kļūstot aizvien atkarīgākiem no personīgiem ieteikumiem, ir lietderīgi iekļaut konsultēšanas definīciju. Pirms sniegt konsultācijas, apdrošināšanas starpniekam vai sabiedrībai būtu jānovērtē klienta vajadzības, prasības un tā finansiālais stāvoklis. ⇐ Ja starpnieks paziņo, ka ~~viņš~~ ☒ tas ☒ sniedz konsultācijas par pakalpojumiem, ko piedāvā plašas amplitūdas apdrošināšanas sabiedrības, ~~viņam~~ ☒ tam ☒ jāveic godprātīgs un pietiekami plašs pētījums par tirgū pieejamiem pakalpojumiem Turklāt visiem ⇒ apdrošināšanas ⇐ starpniekiem ⇒ un apdrošināšanas sabiedrībām ⇐ jāizskaidro iemesli, uz kuriem pamatojas viņu sniegtās konsultācijas.
-

↓ jauns

- 37) Pirms līguma noslēgšanas, tostarp arī gadījumā, kad pārdošana notiek bez konsultēšanās, klientam būtu jāsniedz attiecīga informācija par apdrošināšanas pakalpojumu, lai klients spētu pieņemt pamatotu lēmumu. Apdrošināšanas starpniekam būtu jāspēj izskaidrot klientam tā pārdodamā pakalpojuma pamatiezīmes.
- 38) Būtu jāparedz vienoti noteikumi, ar ko personai, kura pārdod apdrošināšanas pakalpojumu, ļauj zināmā mērā izvēlēties informācijas nesēju, kurā sniedz visu informāciju klientam, tādējādi dodot iespēju izmantot elektroniskos sakarus, ja tas ir lietderīgi, ņemot vērā darījuma apstākļus. Tomēr klientam jābūt iespējai saņemt šo informāciju uz papīra. Lai nodrošinātu informācijas pieejamību klientiem, visa informācija pirms līguma noslēgšanas vienmēr būtu jāsniedz bez maksas.
-

↓ 2002/92/EK 21. apsvērums
⇒ jauns

- 39) Nav tik liela vajadzība pieprasīt atklāt šādu informāciju, ja klients ~~ir~~ ~~uzņēmums/sabiedrība, kas~~ interesējās par pārāpdrošināšanas vai apdrošināšanas segumu attiecībā uz komercriskiem un rūpnieciskajiem riskiem ⇒ vai ir profesionāls klients (skatīt direktīvas I pielikumu) ⇐ .

- 40) Šajā direktīvā jānorāda ⇒ obligātās ⇐ saistības, kādas jāuzņemas ⇒ apdrošināšanas sabiedrībām un ⇐ apdrošināšanas starpniekiem, sniedzot informāciju klientiem. Šajā jomā dalībvalstij ~~var~~ ⊗ vajadzētu būt iespējai ⊗ paturēt spēkā vai pieņemt stingrākus noteikumus, kurus var piemērot apdrošināšanas starpniekiem ⇒ un apdrošināšanas sabiedrībām ⇐ neatkarīgi no to ~~pastāvīgās dzīvesvietas~~ ⇒ piederības dalībvalsts noteikumiem ⇐, ja tie veic ⇒ apdrošināšanas ⇐ starpniecības darbības attiecīgās valsts teritorijā, ar nosacījumu, ka visi šādi stingrāki noteikumi ir saskaņā ar ~~Kopienas~~ ⊗ Savienības ⊗ tiesībām, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību)¹⁹. ⇒ Dalībvalstij, kas ierosina piemērot un piemēro noteikumus, kuri papildus šīs direktīvas noteikumiem reglamentē apdrošināšanas starpnieku darbību un apdrošināšanas pakalpojumu pārdošanu, būtu jānodrošina, ka administratīvais slogs, kas izriet no minētajiem noteikumiem, ir samērīgs ar patērētāju aizsardzību. Patērētāju aizsardzības labad un nolūkā novērst apdrošināšanas pakalpojumu maldinošu pārdošanu dalībvalstīm būtu jāatļauj izņēmuma kārtā piemērot stingrākas prasības apdrošināšanas starpniekiem, kas apdrošināšanas starpniecību veic kā papildpakalpojumu, ja dalībvalstis uzskata to par vajadzīgu un samērīgu. ⇐

- 41) Kombinētās pārdošanas prakse ir izplatīta finanšu pakalpojumu mazumtirdzniecības uzņēmumu stratēģija visā Savienībā. Šāda prakse var dot ieguvumu patērētājiem, bet var būt arī gadījumi, kad patērētāju intereses nav atbilstoši ņemtas vērā. Piemēram, daži kombinētās pārdošanas prakses vai produktu veidi, proti, sasaistīšana, kad divi vai vairāki finanšu pakalpojumi tiek pārdoti kopā paketē un vismaz viens no šiem pakalpojumiem vai produktiem nav pieejams atsevišķi, var kaitēt konkurencei un negatīvi ietekmēt patērētāju mobilitāti un spēju izdarīt uz informāciju pamatotu izvēli. Sasaistīšanas prakse var būt, piemēram, obligāts noteikums atvērt norēķinu kontu prēmiju samaksai, ja klientam tiek sniegts apdrošināšanas pakalpojums, vai prasība noslēgt transportlīdzekļa apdrošināšanas līgumu par finansēto automobili, ja patērētājam tiek piešķirts patēriņa kredīts automobiļa iegādei. Lai gan arī pakalpojumu apkopošanas prakse, kad divus vai vairākus finanšu pakalpojumus vai produktus pārdod kopā paketē, bet katru pakalpojumu var iegādāties arī atsevišķi, var kaitēt konkurencei un negatīvi ietekmēt klientu mobilitāti un spēju izdarīt uz informāciju pamatotu izvēli, tā vismaz dod klientam iespēju izvēlēties un tādējādi var radīt mazāku risku, ka apdrošināšanas starpnieki nepilda savus pienākumus saskaņā ar šo direktīvu. Šādas prakses izmantošana būtu rūpīgi jāizvērtē, lai veicinātu konkurenci un patērētāja izvēles iespējas.

¹⁹ OV L 138, 13.7.2000., 1. lpp.

- 42) Apdrošināšanas līgumus, kas ietver ieguldījumus, bieži piedāvā klientiem kā alternatīvas iespējas vai aizstājējus ieguldījumu produktiem, uz kuriem attiecas Finanšu instrumentu tirgu direktīva [FITD II]²⁰. Lai konsekventi nodrošinātu ieguldītāju aizsardzību un novērstu regulējuma arbitražas risku, ir svarīgi, lai uz privāto ieguldījumu produktiem (apdrošināšanas ieguldījumu produktiem, kas definēti Regulā par pamatinformācijas dokumentiem ieguldījumu produktiem) attiektos tādi paši uzņēmējdarbības veikšanas standarti, kas ietver attiecīgas informācijas sniegšanu, prasības par konsultēšanas noderīgumu un stimulu ierobežojumus, kā arī prasības par interešu konfliktu pārvaldību un, neatkarīgo konsultantu gadījumā, atalgojuma formas ierobežojumus. Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei (EVTI) un Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādei (EAAPI) būtu jāsadarbojas, lai ar vadlīniju palīdzību nodrošinātu pēc iespējas lielāku uzņēmējdarbības veikšanas standartu konsekveni privāto ieguldījumu produktiem, uz kuriem attiecas vai nu [FITD II], vai šī direktīva. Attiecībā uz apdrošināšanas ieguldījumu produktiem šīs direktīvas standarti, kas piemērojami visiem apdrošināšanas līgumiem (šīs direktīvas VII nodaļa), un paplašinātie standarti, kas piemērojami apdrošināšanas ieguldījumu produktiem, darbojas kumulatīvi. Attiecīgi personām, kas nodarbojas ar apdrošināšanas starpniecību apdrošināšanas ieguldījumu produktu jomā, būtu jāievēro uzņēmējdarbības veikšanas standarti, kas piemērojami visiem apdrošināšanas līgumiem, un arī paplašinātie standarti, kas piemērojami apdrošināšanas ieguldījumu produktiem.
- 43) Lai nodrošinātu, ka apdrošināšanas sabiedrības un personas, kas nodarbojas ar apdrošināšanas starpniecību, izpilda šīs direktīvas noteikumus, un lai tām nodrošinātu līdzīgus apstākļus visā Savienībā, būtu jāpieprasa, lai dalībvalstis noteiktu iedarbīgas, samērīgas un atturošas administratīvās sankcijas un pasākumus. Komisijas 2010. gada 8. decembra Paziņojumā par sankciju režīmu pastiprināšanu finanšu pakalpojumu nozarē²¹ nolūkā veicināt sankciju un pasākumu konvergenci tika pārskatītas pašreizējās pilnvaras un to praktiskā izmantošana. Tāpēc dalībvalstu noteiktajām administratīvajām sankcijām un pasākumiem būtu jāatbilst konkrētām pamatprasībām attiecībā uz adresātiem, sankcijas vai pasākuma piemērošanas kritērijiem, publiskošanu, galvenajām sankciju uzlikšanas pilnvarām un administratīvo finansiālo sankciju līmeņiem.
- 44) Kompetentajām iestādēm jo īpaši vajadzētu būt pilnvarotām piemērot pietiekami augstas finansiālās sankcijas, lai tās pārsniegtu ekonomiskos ieguvumus, kas gaidāmi no pārkāpuma, un lai tās atturētu arī lielas iestādes un to vadītājus izdarīt pārkāpumus.
- 45) Lai nodrošinātu sankciju konsekventu piemērošanu visās dalībvalstīs, nosakot administratīvo sankciju vai pasākumu veidu un administratīvo finansiālo sankciju līmeni, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka kompetentās iestādes ņem vērā visus attiecīgos apstākļus.
- 46) Lai pastiprinātu atturošo ietekmi uz plašu sabiedrību un lai informētu par noteikumu pārkāpumiem, kuri var kaitēt klientu aizsardzībai, informāciju par uzliktajām sankcijām un veiktajiem pasākumiem vajadzētu publicēt (paredzot izņēmumus

²⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva par finanšu instrumentu tirgiem, ar kuru atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/39/EK (pārstrādāta redakcija); COM(2011) 656 galīgā redakcija.

²¹ COM(2010)716.

konkrētos, precīzi noteiktos apstākļos). Lai nodrošinātu atbilstību proporcionalitātes principam, informācija par uzliktajām sankcijām un veiktajiem pasākumiem būtu jāpublicē, ievērojot anonimitāti, ja publicēšana radītu nesamērīgu kaitējumu iesaistītajām personām.

- 47) Lai atklātu iespējamus pārkāpumus, kompetentajām iestādēm vajadzētu būt nepieciešamajām izmeklēšanas pilnvarām un būtu jāizveido efektīvi mehānismi, kas mudinātu ziņot par iespējamajiem vai faktiskiem pārkāpumiem.
- 48) Šai direktīvai būtu jāattiecas uz administratīvajām sankcijām un pasākumiem neatkarīgi no tā, vai saskaņā ar valsts tiesību aktiem tie kvalificēti kā sankcija vai kā pasākums.
- 49) Šai direktīvai nevajadzētu skart nekādus dalībvalstu tiesību aktu noteikumus saistībā ar kriminālpārkāpumiem.
- 50) Lai sasniegtu šajā direktīvā izvirzītos mērķus, Komisijai būtu deleģējamās pilnvaras saskaņā ar Līguma 290. pantu pieņemt tiesību aktus, sīki izstrādājot tādus aspektus kā starpnieka atbilstīgu zināšanu un kompetences jēdziens, interešu konfliktu pārvaldība, uzņēmējdarbības veikšanas saistības standartizētu apdrošināšanas privāto ieguldījumu produktu jomā un procedūras un veidlapas ar sankcijām saistītas informācijas sniegšanai. Ir īpaši svarīgi, lai sagatavošanas darba gaitā Komisija pienācīgi apspriestos, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina attiecīgo dokumentu vienlaicīga, savlaicīga un pienācīga nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- 51) Finanšu pakalpojumu tehniskajiem standartiem būtu jānodrošina konsekventa harmonizācija un atbilstoša patērētāju aizsardzība visā Savienībā. EAAPI ir struktūra, kam ir ļoti specializētas zināšanas, tādēļ būtu efektīvi un lietderīgi tai uzticēt ar politikas izvēlēm nesaistītu regulatīvu un īstenošanas tehnisko standartu projektu izstrādi iesniegšanai Komisijā.
- 52) Izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. un 291. pantu, un atbilstīgi 10. līdz 15. pantam Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regulā (ES) Nr. 1094/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi)²², Komisijai būtu jāpieņem deleģētie akti, kā noteikts [8.] pantā par starpnieka atbilstīgu zināšanu un kompetences jēdzienu, [17. un 23.] pantā par interešu konfliktu pārvaldību un [24. un 25.] pantā par uzņēmējdarbības veikšanas saistībām standartizētu apdrošināšanas privāto ieguldījumu produktu jomā, kā arī īstenošanas tehniskie standarti, kā noteikts [30.] pantā par procedūrām un veidlapām ar sankcijām saistītas informācijas sniegšanai. Šo deleģēto aktu un īstenošanas tehnisko standartu projektus būtu jāizstrādā EAAPI.
- 53) Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti dalībvalstu kompetento iestāžu, īpaši dalībvalstu izvēlētu neatkarīgu valsts iestāžu uzraudzībā²³ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula

²² OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.

²³ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

(EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti²⁴ reglamentē personas datu apstrādi, ko šīs regulas satvarā veic EAAPI Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja uzraudzībā.

- 54) Šajā direktīvā ņemtas vērā pamattiesības un ievēroti principi, kas noteikti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, kā noteikts Līgumā.
- 55) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra Kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem dalībvalstis apņemas gadījumos, kad tas nepieciešams, paziņojumam par saviem transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros ir paskaidrota saikne starp attiecīgajām direktīvas un nacionālo transponēšanas instrumentu daļām. Likumdevējs uzskata, ka attiecībā uz šo direktīvu šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- 56) Lai ņemtu vērā tirgus attīstību, kā arī procesus citās Savienības tiesību jomās vai dalībvalstu pieredzi Savienības tiesību īstenošanā, it īpaši aplūkojot produktus, uz kuriem attiecas Direktīva 2003/41/EK, šī direktīva būtu jāpārskata pēc pieciem gadiem no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

↓ 2002/92/EK (pielāgots)	24. apsvērums
-----------------------------	---------------

- 57) Atbilstīgi jāatceļ Direktīva ~~77/92/EEK~~ ☒ 2002/92/EK ☒, ☒ . ☒

↓ jauns

- 58) Pienākums transponēt šo direktīvu valsts tiesību aktos būtu jāattiecina tikai uz tiem noteikumiem, ar kuriem groza Direktīvas 2002/92/EK būtību. Pienākums transponēt noteikumus, kas nav grozīti, izriet no Direktīvas 2002/92/EK.
- 59) Šī direktīva nedrīkstētu skart dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem Direktīvas 2002/92/EK transponēšanai valsts tiesību aktos,

²⁴ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants Darbības joma

↓ 2002/92/EK (pielāgots)

⇒ jauns

1. Šajā direktīvā ir izklāstīti noteikumi attiecībā uz apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpniecības darbību sākšanu un veikšanu ⇒, tostarp profesionālu prasību pārvaldību un zaudējumu novērtēšanu, ⇐ ko īsteno fiziskas un juridiskas personas, kuras ir reģistrētas kādā dalībvalstī vai vēlas ⊗ būt ⊗ tajā reģistrēties ⊗ reģistrētas ⊗.

↓ 2002/92/EK

2. Šī direktīva neattiecas uz personām, kas sniedz starpniecības pakalpojumus apdrošināšanas līgumiem, ja izpildīti visi turpmāk norādītie nosacījumi:
- (a) attiecībā uz apdrošināšanas līgumu nepieciešams tikai zināt par piedāvāto apdrošināšanas segumu;
 - (b) apdrošināšanas līgums nav dzīvības apdrošināšanas līgums;
 - (c) apdrošināšanas līgums neattiecas uz nekādiem atbildības riskiem;
 - (d) personas pamatdarbs nav apdrošināšanas starpniecība;

↓ 2002/92/EK (pielāgots)

- (e) apdrošināšana ir papildpakalpojums jebkura ~~pakalpojumu sniedzēja piegādātajam produktam vai sniegtajam pakalpojumam~~ ⊗ piegādātāja piegādātajām precēm ⊗, ja šāda apdrošināšana attiecas uz ~~ī) pakalpojumu sniedzēja~~ ⊗ minētā piegādātāja ⊗ piegādāto preču nozaudēšanas vai bojājuma risku ~~vai~~ ⊗ ; ⊗

↓ 2002/92/EK (pielāgots)
⇒ jauns

~~(ii) bagāžas bojājumiem vai nozaudēšanu un citiem riskiem, kas saistīti ar ceļojumu, kurš pieteikts pie minētā pakalpojumu sniedzēja, pat ja apdrošināšana attiecas uz dzīvības apdrošināšanu vai atbildības riskiem, ar nosacījumu, ka šo risku segums ir papildus galvenajam segumam attiecībā uz riskiem, kas saistīti ar minēto ceļojumu;~~

(f) gada prēmijas summa ⇒ par apdrošināšanas līgumu pēc tam, kad veikts proporcionāls aprēķins, lai iegūtu gada summu, ⇐ nav lielāka par EUR 500 ~~⊗ 600 ⊗~~, un kopējais apdrošināšanas līguma darbības termiņš, ieskaitot atjaunošanas, nav ilgāks par pieciem gadiem.

↓ 2002/92/EK (pielāgots)

3. Šī direktīva neattiecas uz apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpniecības pakalpojumiem, kas sniegti attiecībā uz riskiem un saistībām, kuri atrodas ārpus ~~Kopienas~~ ⊗ Savienības ⊗.

↓ 2002/92/EK
⇒ jauns

Šī direktīva neietekmē dalībvalsts tiesību aktus attiecībā uz apdrošināšanas ⇒ un pārapdrošināšanas ⇐ starpniecības uzņēmējdarbību, ko veic apdrošināšanas un pārapdrošināšanas ⇒ sabiedrības vai ⇐ starpnieki, kuri reģistrēti trešā valstī un veic darbību šīs dalībvalsts teritorijā saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvības principiem, ar nosacījumu, ka ir garantēta vienlīdzīga attieksme pret visām personām, kas veic vai ir pilnvarotas veikt apdrošināšanas ⇒ un pārapdrošināšanas ⇐ starpniecības darbības šajā tirgū.

Šī direktīva nereglamentē apdrošināšanas ⇒ un pārapdrošināšanas ⇐ starpniecības darbības, ko veic trešās valstīs, ~~nedz arī Kopienas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību darbības, kas definētas Padomes Pirmajā direktīvā 73/239/EEK (1973. gada 24. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana[8], un Padomes Pirmajā direktīvā 79/267/EEK (1979. gada 5. marts) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešajā dzīvības apdrošināšanā[9], un ko, izmantojot apdrošināšanas starpniekus, veic trešās valstīs.~~

↓ jauns

Dalībvalstis informē Komisiju par jebkurām vispārējām grūtībām, ar kādām saskaras to apdrošināšanas starpnieki, kas reģistrējas vai veic apdrošināšanas starpniecības darbību kādā no trešām valstīm.

↓ 2002/92/EK

⇒ jauns

2. pants Definīcijas

Šajā direktīvā:

1. "apdrošināšanas sabiedrība" ir uzņēmēj sabiedrība, kas saņēmusi atļauju saskaņā ar Direktīvas 73/239/EEK 6. pantu vai Direktīvas 79/267/EEK 6. pantu;
 2. "pār apdrošināšanas sabiedrība" ir uzņēmēj sabiedrība, ~~kura nav apdrošināšanas sabiedrība vai trešās valsts apdrošināšanas sabiedrība un kuras galvenā funkcija ir uzņemties riskus, ko cēdē apdrošināšanas sabiedrība, trešās valsts apdrošināšanas sabiedrība vai citas pār apdrošināšanas sabiedrības~~ ⇒ kas saņēmusi oficiālu atļauju saskaņā ar Direktīvas 2005/68/EK 3. pantu ⇐ ;
-

↓ 2002/92/EK

⇒ jauns

3. "apdrošināšanas starpniecība" ir darbības, ar kurām ~~ievieš~~ ⇒ sniedz konsultācijas ⇐ , piedāvā vai veic citus priekšdarbus pirms apdrošināšanas līgumu noslēgšanas, ~~vai šādu līgumu noslēgšana,~~ vai darbības, ar kurām palīdz šādu līgumu pārvaldībā un izpildē, jo īpaši prasības gadījumā ⇒ , un profesionālas prasību pārvaldības un zaudējumu novērtēšanas darbības ⇐. ~~Šādas darbības, ja tās veic apdrošināšanas sabiedrība vai apdrošināšanas sabiedrības darbinieks, par kura rīcību atbildīga ir apdrošināšanas sabiedrība, neuzskata par apdrošināšanas starpniecību.~~ ⇒ Šīs darbības uzskatāmas par apdrošināšanas starpniecību arī tad, ja tās veic apdrošināšanas sabiedrība, neiesaistoties apdrošināšanas starpniekam. ⇐
-

↓ jauns

Neviena no turpmāk minētajām darbībām nav uzskatāma par apdrošināšanas starpniecību šās direktīvas vajadzībām:

↓ 2002/92/EK
⇒ jauns

- (a) ~~Informācijas sniegšana kā papildpakalpojums~~ ⇒ klientam ⇐ citas profesionālās darbības gaitā, ~~ja šīs darbības mērķis nav~~ ⇒ ja informācijas sniedzējs neveic nekādus papildu pasākumus nolūkā ⇐ palīdzēt klientam apdrošināšanas līguma noslēgšanā vai izpildē, ~~apdrošināšanas sabiedrības prasību profesionālu pārvaldību, kā arī zaudējumu novērtēšanu un ekspertu veiktu apdrošināšanas atlīdzības aprēķinu arī neuzskata par apdrošināšanas starpniecību;~~

↓ jauns

- (b) tikai datu un informācija sniegšana apdrošināšanas starpniekiem vai apdrošināšanas sabiedrībām par potenciālajiem apdrošinājumaņēmējiem vai informācija sniegšana potenciālajiem apdrošinājumaņēmējiem par apdrošināšanas pakalpojumiem vai apdrošināšanas starpnieku, vai apdrošināšanas sabiedrību;

4. "apdrošināšanas ieguldījumu produkts" ir apdrošināšanas līgums, ko var klasificēt arī kā "ieguldījumu produktu" saskaņā ar definīciju [Regulas par ieguldījumu produktu pamatinformācijas dokumentiem (*PRIPs* regulas)] 2. panta a) apakšpunktā;

↓ 2002/92/EK
⇒ jauns

5. "apdrošināšanas starpnieks" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, ⇒ kas nav apdrošināšanas sabiedrība un ⇐ kas sāk un veic apdrošināšanas starpniecību par atalgojumu;

↓ 2002/92/EK
⇒ jauns

64. "pārpadrošināšanas starpniecība" ir darbības, ar kurām ~~ievieš~~ ⇒ sniedz konsultācijas ⇐, piedāvā vai veic citus priekšdarbus pirms pārpadrošināšanas līgumu noslēgšanas, ~~vai šādu līgumu noslēgšana,~~ vai darbības, ar kurām palīdz šādu līgumu pārvaldē un izpildē, jo īpaši prasības gadījumā ⇒, un profesionālas prasību pārvaldības un zaudējumu novērtēšanas darbības. ⇐ ~~Šādas darbības, ja tās veic pārpadrošināšanas sabiedrība vai pārpadrošināšanas sabiedrības darbinieks, par kura rīcību atbildīga ir pārpadrošināšanas sabiedrība, neuzskata par pārpadrošināšanas starpniecību.~~ ⇒ Šīs darbības uzskatāmas par pārpadrošināšanas starpniecību arī tad, ja tās veic pārpadrošināšanas sabiedrība, neiesaistoties pārpadrošināšanas starpniekam. ⇐

↓ jauns

Neviena no turpmāk minētajām darbībām nav uzskatāma par pārapdrošināšanas starpniecību šās direktīvas vajadzībām:

↓ 2002/92/EK

- (a) ~~Informācijas sniegšana~~ kā papildpakalpojums~~u~~ citas profesionālās darbības gaitā, ja šīs darbības mērķis nav palīdzēt klientam pārapdrošināšanas līguma noslēgšanā vai izpildē, ~~pārapdrošināšanas sabiedrības prasību profesionālu pārvaldību, kā arī zaudējumu novērtēšanu un ekspertu veiktu apdrošināšanas atlīdzības aprēķinu arī neuzskata par pārapdrošināšanas starpniecību;~~
-

↓ jauns

- (b) tikai datu un informācija sniegšana pārapdrošināšanas starpniekiem vai pārapdrošināšanas sabiedrībām par potenciālajiem apdrošinājuma ņēmējiem vai informācija sniegšana potenciālajiem apdrošinājuma ņēmējiem par pārapdrošināšanas pakalpojumiem vai pārapdrošināšanas starpnieku, vai pārapdrošināšanas sabiedrību;
-

↓ 2002/92/EK

⇒ jauns

76. "pārapdrošināšanas starpnieks" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, ~~⇒ kas nav pārapdrošināšanas sabiedrība un~~ ⇐ kas sāk un veic pārapdrošināšanas starpniecību par atalgojumu;

87. "nolīgts apdrošināšanas starpnieks" ir jebkura persona, kura veic apdrošināšanas starpniecības darbību vienas vai, ~~ja apdrošināšanas pakalpojumi savstarpēji nekonkurē,~~ vairāku apdrošināšanas sabiedrību ⇐ vai apdrošināšanas starpnieku ⇐ interesēs un tās vai to vārdā, ~~bet neiekasē prēmijas vai summas, kas paredzētas attiecībā uz klientu,~~ un par kuras rīcību pilnībā atbildīgas ir minētās apdrošināšanas sabiedrības ~~attiecībā uz pakalpojumiem, kas ar tām saistīti.~~ ⇐ vai apdrošināšanas starpnieki, ar nosacījumu, ka apdrošināšanas starpnieki, kas ir atbildīgi par minētās personas rīcību, paši nerīkojas citas apdrošināšanas sabiedrības vai cita apdrošināšanas starpnieka atbildībā ⇐;

~~Jebkuru personu, kas veic apdrošināšanas starpniecības darbību papildus savam pamatdarbam, arī uzskata par nolīgtu apdrošināšanas starpnieku, par kura rīcību ir atbildīga viena vai vairākas apdrošināšanas sabiedrības attiecībā uz pakalpojumiem, kas ar tām saistīti, ja apdrošināšana ir papildpakalpojums attiecībā uz pamatdarba gaitā piegādātajām precēm vai sniegtajiem pakalpojumiem, un ja attiecīgā persona neiekasē prēmijas vai summas, kas paredzētas saņemt klientam;~~

↓ jauns

9. "konsultēšana" ir ieteikumu sniegšana klientam vai nu pēc tā pieprasījuma, vai pēc apdrošināšanas sabiedrības vai apdrošināšanas starpnieka iniciatīvas;

↓ jauns

10. "nosacītā komisijas maksa" ir atalgojums komisijas maksas veidā, ja maksājamā summa pamatojas uz to, kā ir izpildīti ar uzņēmējdarbību saistītie mērķi, par kuriem vienojušies starpnieks un attiecīgais apdrošinātājs;

↓ 2002/92/EK

~~118.~~ "lieli riski" ir definēti Direktīvas 73/239/EEK 5. panta d) apakšpunktā;

~~129.~~ "piederības dalībvalsts" ir:

- (a) dalībvalsts, kurā atrodas starpnieka pastāvīgā dzīvesvieta ~~un kurā tas veic uzņēmējdarbību~~, ja starpnieks ir fiziska persona;
- (b) dalībvalsts, kurā atrodas starpnieka juridiskā adrese, vai, ja saskaņā ar starpnieka valsts tiesību aktiem tam nav juridiskās adreses, dalībvalsts, kurā atrodas tā galvenā mītne, ja starpnieks ir juridiska persona;

↓ 2002/92/EK (pielāgots)

⇒ jauns

~~1310.~~ "uzņēmēja dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas starpniekam ir ~~filiale~~ ☒ pastāvīga klātbūtne vai uzņēmums ☒ vai kurā tas sniedz pakalpojumus ☒ , un kas nav tā piederības dalībvalsts ☒ ;

~~1412.~~ "pastāvīgs informācijas nesējs" ~~ir jebkurš līdzeklis, kas klientam sniedz iespēju uzglabāt informāciju, kura ir adresēta personīgi viņam, tā, lai informācijas saturam atbilstošā laikposmā tā būtu pieejama turpmākai izmantošanai un lai būtu iespējama uzglabātās informācijas neizmainīta reproducēšana.~~ ☒ ir pastāvīgs informācijas nesējs, kā definēts Direktīvas 2009/65/EK 2. panta 1. punkta m) apakšpunktā; ☒ Pastāvīgi informācijas nesēji jo īpaši ir datoru disketes, CD-ROM diskdziņi, DVD diski un to personālo datoru cietā diska diskdziņi, uz kuriem glabājas elektroniskais pasts, bet nav tīmekļa vietnes, ja vien tās neatbilst kritērijiem, kas noteikti pirmajā daļā.

↓ jauns

- (15) "kombinētās pārdošanas prakse" ir viena ieguldījumu pakalpojuma vai produkta piedāvāšana kopā ar citu pakalpojumu vai produktu paketē vai kā nosacījumu cita līguma vai paketes iegādei;
- (16) "cieša saistība" ir [FITD II] direktīvas 4. panta 31. punktā minētā situācija;
- (17) "galvenā uzņēmējdarbības vieta" ir vieta, no kuras tiek vadīta svarīgākā uzņēmējdarbība;
- (18) "atalgojums" ir jebkura komisijas maksa, atlīdzība, samaksa vai cits maksājums, ieskaitot visu veidu ekonomisko ieguvumu, ko piedāvā vai izmaksā saistībā ar apdrošināšanas starpniecības darbību;
- (19) "sasaistīšanas prakse" ir viena vai vairāku papildpakalpojumu piedāvāšana paketē kopā ar apdrošināšanas pakalpojumu vai produktu, ja šis apdrošināšanas pakalpojums vai produkts nav patērētājam pieejams atsevišķi;
- (20) "apkopošanas prakse" ir viena vai vairāku papildpakalpojumu piedāvāšana paketē kopā ar apdrošināšanas pakalpojumu vai produktu, ja šis apdrošināšanas pakalpojums vai produkts ir patērētājam pieejams arī atsevišķi, bet ne vienmēr ar tādiem pašiem noteikumiem vai nosacījumiem kā tad, kad tas tiek piedāvāts apkopojumā ar papildpakalpojumiem.
-

↓ 2002/92/EK
⇒ jauns

II NODAĻA

REĢISTRĀCIJAS PRASĪBAS

3. pants Reģistrācija

1. ⇒Izņemot 4. pantā noteiktos gadījumus, ⇐ ~~Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpniekus to piederības dalībvalstī reģistrē kompetentās iestādes, kā noteikts 7. panta 2. daļā.~~ ⇒Apdrošināšanas sabiedrības, kas reģistrētas dalībvalstīs saskaņā ar Direktīvu 73/239/EEK, Direktīvu 2002/83/EK un Direktīvu 2005/68/EK, un to darbiniekus nav jāreģistrē atkārtoti saskaņā ar šo direktīvu. ⇐

Neierobežojot pirmo daļu, dalībvalstis var noteikt, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības un citas iestādes var sadarboties ar kompetentajām iestādēm apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpnieku reģistrācijā un 48. panta prasību piemērošanā šādiem starpniekiem. Jo īpaši attiecībā uz nolīgtiem apdrošināšanas starpniekiem, kompetentās iestādes uzraudzībā tos var reģistrēt

apdrošināšanas sabiedrība, ~~vai~~ apdrošināšanas sabiedrību apvienība ⇨ vai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpnieks ⇨.

↓ jauns

Dalībvalstis var noteikt, ka gadījumā, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpnieks rīkojas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai cita apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpnieka atbildībā, šā otra starpnieka vai sabiedrības atbildībā ir nodrošināt, ka attiecīgais starpnieks ir izpildījis šajā direktīvā noteiktos reģistrācijas nosacījumus. Šādā gadījumā personai vai struktūrai, kas uzņemas atbildību, pēc tam, kad dalībvalstis to informējušas par šā panta 7. punkta a) un b) apakšpunktā noteiktajiem jautājumiem, jāpārlicinās par atbildību šā panta 7. punkta c) apakšpunktam. Dalībvalstis arī var noteikt, ka persona vai struktūra, kas uzņemas atbildību par starpnieku, reģistrē šo starpnieku.

↓ 2002/92/EK

⇨ jauns

Dalībvalstīm nav jāpiemēro pirmajā un otrajā daļā minētā ~~prācība~~ visām fiziskajām personām, kas strādā ⇨ apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībā ⇨ ~~uzņēmējaisabiedrība~~ vai ⇨ reģistrētā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniekā ⇨ un kas veic apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniecības darbību.

↓ 2002/92/EK (pielāgots)

~~Attiecībā uz juridiskām personām, dalībvalstis reģistrē šādas personas~~ ☒ nodrošina juridisku personu reģistrāciju ☒ un reģistrā arī norāda to fizisko personu vārdus no vadības, kas ir atbildīgas par starpniecības uzņēmējdarbību.

2. Dalībvalstis var izveidot vairāk nekā vienu reģistru apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpniekiem, ja tās nosaka kritērijus, atbilstoši kuriem jāreģistrē starpnieki.
-

↓ jauns

Dalībvalstis izveido tiešsaistē reģistrācijas sistēmu, ko veido viena vienota reģistrācijas veidlapa, kas pieejama tīmekļa vietnē, kurai jābūt vienkārši pieejamai apdrošināšanas starpniekiem un sabiedrībām, un šī sistēma nodrošina iespēju tieši aizpildīt veidlapu tiešsaistē.

↓ 2002/92/EK

3. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek izveidots vienotas informācijas punkts, kas nodrošina ātru un vieglu piekļuvi minēto dažādo reģistru informācijai, kura ir sastādīta elektroniski un tiek pastāvīgi atjaunināta. Šis informācijas dienests arī sniedz katras 1. punkta 1. pirmajā daļā minētās dalībvalsts kompetento iestāžu identifikācijas parametrus. Bez tam reģistrs arī norāda valsti vai valstis, kurās starpnieks veic uzņēmējdarbību saskaņā ar noteikumiem par brīvību veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību.

↓ jauns

4. EAAPI izveido, publicē savā tīmekļa vietnē un pastāvīgi atjaunina vienotu elektronisku reģistru, kurā ir ieraksti par apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpniekiem, kas paziņojuši par nodomu veikt pārrobežu uzņēmējdarbību saskaņā ar IV nodaļu. Lai EAAPI to varētu paveikt, dalībvalstis nekavējoties sniedz tai attiecīgu informāciju. Šajā reģistrā norāda hipersaiti uz katru attiecīgo kompetento iestādi katrā dalībvalstī. Šajā reģistrā ietver saites uz visām dalībvalstu kompetento iestāžu tīmekļa vietnēm, un tam jābūt pieejamām no šīm vietnēm.

↓ 2002/92/EK

3. Dalībvalstis nodrošina, ka uz apdrošināšanas starpnieku, tostarp nolīgto starpnieku, un pārapdrošināšanas starpnieku reģistrāciju tiek attiecināta 4. 8. pantā izklāstīto profesionālo prasību izpilde.

Dalībvalstis arī nodrošina, ka apdrošināšanas starpniekus, tostarp nolīgto starpniekus, un pārapdrošināšanas starpniekus, kas vairs neatbilst minētajām prasībām, svītro no reģistra. Kompetentā iestāde regulāri pārbauda reģistrācijas spēkā esamību. Ja nepieciešams, piederības dalībvalsts, ~~izmantojot piemērotus līdzekļus,~~ informē uzņēmēju dalībvalsti par šādiem svītrojumiem.

↓ jauns

5. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes neregistrē apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpnieku, kamēr tās nav pārliecinājušās, ka starpnieks atbilst 8. pantā noteiktajām prasībām.

↓ 2002/92/EK

⇒ jauns

4. Kompetentā iestāde apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpniekiem var izsniegt dokumentu, kas jebkurai ieinteresētai pusei sniedz iespēju, konsultējoties ar

⇒ jebkuru no ⇐ 2. punktā minēto (ajiem) reģistrē (iem), pārliecināties, ka starpnieki ir pienācīgi reģistrēti.

Šādā dokumentā jāietver vismaz informācija, kas norādīta ~~1216.~~ panta ~~1. punkta~~ a) un b) apakšpunktā, un, attiecībā uz juridisku personu, tās fiziskās personas vārds vai to fizisko personu vārdi, kas minētas šā panta 1. punkta ceturtajā daļā.

Dalībvalsts pieprasa dokumentu atdot atpakaļ kompetentajai iestādei, kas to izsniegusi, ja attiecīgais apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpnieks pārtrauc reģistrāciju.

~~5. Reģistrētiem apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpniekiem ļauj sākt un veikt apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpniecības darbību Kopienā saskaņā gan ar brīvību veikt uzņēmējdarbību, gan ar pakalpojumu sniegšanas brīvību.~~

↓ jauns

6. Dalībvalstis nosaka, lai starpnieku pieteikumi iekļaušanai reģistrā tiktu apstrādāti sešos mēnešos pēc pilnīgi aizpildīta pieteikuma iesniegšanas un lai pieteikuma iesniedzējam nekavējoties paziņotu lēmumu.

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes ir ieviesušas atbilstīgus pasākumus, kas tām ļauj uzraudzīt, vai apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpnieki vienmēr atbilst šajā direktīvā noteiktajām reģistrācijas prasībām.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka to kompetentās iestādes kā reģistrācijas nosacījumu pieprasa no apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpniekiem:

- (a) sniegt informāciju to kompetentajām iestādēm par to akcionāru un dalībnieku – juridisku vai fizisku personu – identitāti, kuru turējumā ir vairāk nekā 10 % starpnieka kapitāla daļu, un par šo turējumā esošo daļu summām;
- (b) sniegt informāciju to kompetentajām iestādēm par to personu identitāti, kurām ir cieša saistība ar apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpnieku;
- (c) apmierinoši pierādīt, ka kapitāla daļu turējums vai cieša saistība netraucē kompetentajai iestādei efektīvi īstenot uzraudzības funkcijas.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes atsaka reģistrāciju, ja kādas trešās valsts normatīvie un administratīvie akti, kas reglamentē vienu vai vairākas fiziskās vai juridiskās personas, ar kurām apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniekam ir cieša saistība, vai ja šo normatīvo un administratīvo aktu izpildes grūtības traucē tām efektīvi īstenot uzraudzības funkcijas.

III NODAĻA

VIENKĀRŠOTA REĢISTRĀCIJAS PROCEDŪRA – DARBĪBU DEKLARĒŠANA

4. pants

*Deklarēšanas procedūra, ja apdrošināšanas starpniecību sniedz kā papildpakalpojumu;
profesionālas prasību pārvaldības vai zaudējumu novērtēšanas pakalpojumi*

1. Šīs direktīvas 3. pantā noteiktās reģistrācijas prasības nepiemēro apdrošināšanas starpniekam, kas apdrošināšanas starpniecību sniedz kā papildpakalpojumu, ja tā darbība atbilst visiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:
 - (a) apdrošināšanas starpnieka galvenā profesionālā nodarbošanās nav apdrošināšanas starpniecība;
 - (b) apdrošināšanas starpnieks nodarbojas ar starpniecību tikai attiecībā uz konkrētiem apdrošināšanas pakalpojumiem, kuri papildina kādu produktu vai pakalpojumu, un precīzi norāda tos deklarācijā;
 - (c) attiecīgie apdrošināšanas pakalpojumi nav dzīvības apdrošināšana vai nesedz atbildības riskus, ja vien šāds segums neizriet no galvenā apdrošināšanas seguma.
2. Šīs direktīvas 3. pantā noteiktās reģistrācijas prasības nepiemēro apdrošināšanas starpniekiem, kuru vienīgā darbība ir profesionālas prasību pārvaldības vai zaudējumu novērtēšanas pakalpojumi.
3. Ikviens apdrošināšanas starpnieks, uz kuru attiecas šā panta 1. un 2. punkts, iesniedz tā piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei deklarāciju, ar ko tas kompetento iestādi informē par tā identitāti, adresi un profesionālo nodarbošanos.
4. Starpniekiem, uz kuriem attiecas šā panta 1. un 2. punkts, piemēro šīs direktīvas I, III, IV, V, VIII un IX nodaļas un 15. un 16. panta noteikumus.

IV NODAĻA

PAKALPOJUMU SNIEGŠANAS BRĪVĪBA UN BRĪVĪBA VEIKT UZŅĒMĒJDARBĪBU

↓ 2002/92/EK (pielāgots)
⇒ jauns

~~65.~~ pants

~~Paziņošana par uzņēmējdarbību un pakalpojumiem citās dalībvalstīs~~
~~☒ Pakalpojumu sniegšanas brīvības izmantošana ☒~~

1. Jebkurš apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpnieks, kas iecerējis pirmo reizi veikt uzņēmējdarbību ⇒ citas dalībvalsts teritorijā ⇐ vienā vai vairākās dalībvalstīs saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību vai brīvību veikt uzņēmējdarbību, informē ⇒ paziņo ⇐ ☒ tā ☒ piederības dalībvalsts kompetentās iestādes ☒ kompetentajai iestādei ☒ ⇒ šādu informāciju ⇐:

~~Viena mēneša laikā pēc šāda paziņojuma minētās kompetentās iestādes informē visu to uzņēmēju dalībvalstu kompetentās iestādes, kas vēlas zināt, par apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpnieka nodomu, un vienlaikus informē attiecīgo starpnieku.~~

~~Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpnieks var sākt uzņēmējdarbību vienu mēnesi pēc dienas, kurā piederības dalībvalsts kompetentās iestādes to informēja par paziņojumu, kas minēts otrajā daļā. Šis starpnieks tomēr var sākt uzņēmējdarbību tūlīt, ja uzņēmēja dalībvalsts nevēlas tikt informēta par minēto faktu.~~

~~2. Dalībvalstis informē Komisiju par to vēlmēm attiecībā uz informēšanu saskaņā ar šā panta 1. punktu. Komisija savukārt par to informē visas dalībvalstis.~~

~~3. Uzņēmēja dalībvalsts kompetentās iestādes var veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu piemērotu to nosacījumu publikāciju, saskaņā ar kuriem vispārēja labuma interesēs ir jāveic attiecīgā uzņēmējdarbība to teritorijās.~~

↓ jauns

- (a) starpnieka vārds, uzvārds/nosaukums, adrese un jebkāds reģistrācijas numurs;
- (b) dalībvalsts vai dalībvalstis, kurā starpnieks plāno darboties;
- (c) starpnieka kategorija un, attiecīgā gadījumā, visu tā pārstāvēto apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību nosaukums;
- (d) attiecīgās apdrošināšanas klases, ja tādas ir;

(e) profesionālo zināšanu un spēju pierādījums.

2. Mēneša laikā pēc 1. punktā minētās informācijas saņemšanas piederības dalībvalsts kompetentā iestāde to nosūta uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei, kas bez kavēšanās apstiprina saņemšanu. Piederības dalībvalsts rakstiski informē apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpnieku par to, ka uzņēmēja dalībvalsts saņēmusi minēto informāciju un ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība var uzsākt uzņēmējdarbību uzņēmējā dalībvalstī.

Kad uzņēmēja dalībvalsts saņem 1. punktā minēto informāciju, tā iepriekšējo pieredzi, kas gūta apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniecības darbībā un ko apliecina pierādījums par reģistrāciju vai deklarēšanos piederības dalībvalstī, atzīst par nepieciešamo zināšanu un spēju pierādījumu.

3. Pierādījums par iepriekšēju reģistrāciju vai deklarēšanos pamatojas uz apliecinājumu par reģistrāciju, ko veikusi pretendenta piederības dalībvalsts kompetentā iestāde vai struktūra, vai uz deklarāciju, ko saņēmusi minētā kompetentā iestāde vai struktūra, un pretendents iesniedz šo pierādījumu kā uzņēmējai dalībvalstij iesniegtā pieteikuma pavaddokumentu.
4. Ja mainās informācija, kas paziņota saskaņā ar 1. punktu, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpnieks rakstiski paziņo par šīm izmaiņām piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei vismaz vienu mēnesi pirms šo izmaiņu ieviešanas. Piederības dalībvalsts kompetentā iestāde pēc iespējas drīzāk un ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc šīs informācijas saņemšanas dienas informē par šīm izmaiņām arī uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestādi.

6. pants

Brīvības veikt uzņēmējdarbību izmantošana

1. Dalībvalstis pieprasa visiem apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniekiem, kas vēlas izmantot brīvību veikt uzņēmējdarbību, lai izveidotu filiāli citas dalībvalsts teritorijā, vispirms informēt tā piederības dalībvalsts kompetento iestādi un sniegt tai šādu informāciju:
 - (a) starpnieka vārds, uzvārds/nosaukums, adrese un reģistrācijas numurs (ja tāds ir);
 - (b) dalībvalsts, kuras teritorijā tas plāno veidot filiāli vai pastāvīgu klātbūtni;
 - (c) starpnieka kategorija un, attiecīgā gadījumā, visu tā pārstāvēto apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību nosaukums;
 - (d) attiecīgās apdrošināšanas klases, ja tādas ir;
 - (e) darbības programma, kurā aprakstītas veicamās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniecības darbības un uzņēmuma organizatoriskā struktūra, norādot arī aģentu identitāti, ja starpnieks plāno izmantot aģentus;
 - (f) adrese uzņēmējā dalībvalstī, kur var saņemt dokumentus;

(g) visu par uzņēmuma vai pastāvīgās klātbūtnes vadību atbildīgo personu vārds un uzvārds.

2. Ja vien piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei nav pamata uzskatīt, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpnieka organizatoriskā struktūra vai finansiālais stāvoklis ir neatbilstīgs, ņemot vērā paredzēto starpniecības darbību, tā viena mēneša laikā pēc 1. punktā minētās informācijas saņemšanas paziņo to uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei, kas bez kavēšanās apstiprina saņemšanu. Piederības dalībvalsts rakstiski informē apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpnieku par to, ka uzņēmēja dalībvalsts saņemusi minēto informāciju un ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība var uzsākt uzņēmējdarbību uzņēmējā dalībvalstī.
3. Ja piederības dalībvalsts kompetentā iestāde atsakās paziņot informāciju uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei, tā paskaidro savas atteikšanās iemeslus apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniekam viena mēneša laikā pēc visas 1. punktā minētās informācijas saņemšanas.
4. Ja mainās informācija, kas paziņota saskaņā ar 1. punktu, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpnieks rakstiski paziņo par šīm izmaiņām piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei vismaz vienu mēnesi pirms šo izmaiņu ieviešanas. Piederības dalībvalsts kompetentā iestāde pēc iespējas drīzāk un ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc šīs informācijas saņemšanas dienas informē par šīm izmaiņām arī uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestādi.

7. pants

Kompetences sadalījums starp piederības dalībvalsti un uzņēmēju dalībvalsti

1. Ja apdrošināšanas starpnieka galvenā uzņēmējdarbības vieta atrodas citā dalībvalstī, tad attiecīgās citas dalībvalsts kompetentā iestāde var vienoties ar piederības dalībvalsts kompetento iestādi, ka tā rīkosies kā piederības dalībvalsts kompetentā iestāde attiecībā uz šīs direktīvas VI, VII un VIII nodaļā noteiktajiem pienākumiem. Ja ir panākta šāda vienošanās, piederības dalībvalsts kompetentā iestāde par to nekavējoties paziņo apdrošināšanas starpniekam un EAAP.
2. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde uzņemas atbildību par to, lai nodrošinātu, ka pakalpojumi, ko uzņēmums sniedz tās teritorijā, ir atbilstīgi pienākumiem, kas noteikti VI un VII nodaļā un saskaņā ar šīm nodaļām pieņemtajos pasākumos.

Uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei ir tiesības pārbaudīt uzņēmuma pasākumus un pieprasīt veikt izmaiņas, kas noteikti vajadzīgas, lai kompetentajai iestādei sniegtu iespēju nodrošināt, ka uzņēmums, sniedzot pakalpojumu vai veicot darbības tās teritorijā, izpilda pienākumus, kas noteikti VI un VII nodaļā un saskaņā ar šīm nodaļām pieņemtajos pasākumos.
3. Ja uzņēmējai dalībvalstij ir pamats secināt, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpnieks, kas tās teritorijā darbojas, izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību vai ar uzņēmuma starpniecību, pārkāpj kādu no šajā direktīvā noteiktajiem pienākumiem, tā par saviem konstatējumiem paziņo piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei, kura veic attiecīgus pasākumus. Gadījumos, kad, neraugoties uz pasākumiem, ko veikusi piederības dalībvalsts kompetentā iestāde,

apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpnieks turpina darbību tā, ka tas acīmredzami kaitē uzņēmējas dalībvalsts patērētāju interesēm vai sakārtotai apdrošināšanas un pārapdrošināšanas tirgu darbībai, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniekam piemēro šādus pasākumus:

- (a) uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde informē piederības dalībvalsts kompetento iestādi un pēc tam īsteno visus attiecīgos pasākumus, ka vajadzīgi, lai aizsargātu patērētāju intereses un apdrošināšanas un pārapdrošināšanas tirgu pareizu darbību, tostarp liedzot pārkāpumus izdarījušajiem apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniekiem uzsākt turpmākus darījumus tās teritorijā; uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde bez nepamatotas kavēšanās informē Komisiju par šādiem pasākumiem;
- (b) uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var lietu nodot izskatīšanai EAAPI un lūgt tās palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu; šādā gadījumā EAAPI gadījumos, kad rodas nesaskaņas starp uzņēmējas dalībvalsts un piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm, var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas ar minēto pantu.

4. Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes konstatē, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpnieks, kuram ir uzņēmums tās teritorijā, pārkāpj tiesību vai regulatīvās normas, kas šajā dalībvalstī pieņemtas saskaņā ar tiem šīs direktīvas noteikumiem, ar kuriem piešķir pilnvaras uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, tad minētās iestādes pieprasa attiecīgajam apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniekam šādu stāvokli novērst.

Gadījumos, kad, neraugoties uz pasākumiem, ko veikusi uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpnieks turpina darbību tā, ka tas acīmredzami kaitē uzņēmējas dalībvalsts patērētāju interesēm vai sakārtotai apdrošināšanas un pārapdrošināšanas tirgu darbībai, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniekam piemēro šādus pasākumus:

- (a) uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde informē piederības dalībvalsts kompetento iestādi un pēc tam īsteno visus attiecīgos pasākumus, ka vajadzīgi, lai aizsargātu patērētāju intereses un tirgu pareizu darbību, tostarp liedzot pārkāpumus izdarījušajiem apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniekiem uzsākt turpmākus darījumus tās teritorijā; uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde bez nepamatotas kavēšanās informē Komisiju par šādiem pasākumiem;
- (b) uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var lietu nodot izskatīšanai EAAPI un lūgt tās palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu; šādā gadījumā EAAPI gadījumos, kad rodas nesaskaņas starp uzņēmējas dalībvalsts un piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm, var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas ar minēto pantu.

V NODAĻA

CITAS ORGANIZATORISKAS PRASĪBAS

↓ 2002/92/EK

⇒ jauns

~~48.~~ pants

Profesionālās ⇒ un organizatoriskās ⇐ prasības

↓ 2002/92/EK

⇒ jauns

1. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpniekiem ⇒ , tostarp tiem, kas veic šīs darbības kā papildpakalpojumu, personām, kuras nodarbojas ar profesionālu prasību pārvaldību, zaudējumu novērtēšanu vai ekspertu veiktu apdrošināšanas atlīdzības aprēķināšanu, un darbiniekiem apdrošināšanas sabiedrībās, kas veic apdrošināšanas starpniecības darbības, ⇐ ir jābūt starpnieka ⇒ vai sabiedrības ⇐ piederības dalībvalsts noteiktām zināšanām un prasmei ⇒ , lai tie spētu pienācīgi veikt savus uzdevumus un pildīt savus pienākumus, demonstrējot attiecīgu profesionālo pieredzi, kas atbilst to pakalpojumu sarežģītībai, kuriem tie veic starpniecību ⇐.

↓ jauns

Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpnieki un darbinieki apdrošināšanas sabiedrībās, kas veic apdrošināšanas starpniecības darbības, pastāvīgas profesionālas attīstības procesā papildina savas zināšanas un uzlabo prasmi nolūkā uzturēt atbilstīgu darbības kvalitāti.

↓ 2002/92/EK (pielāgots)

⇒ jauns

~~Piederības~~ ⇐ Dalībvalstis izvirzītās prasības attiecībā uz zināšanām un prasmi var koriģēt atbilstoši ⇒ konkrētai ⇐ apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpniecības darbībai un ~~piedāvātajiem~~ pakalpojumiem ☒ , kuriem veic starpniecību ☒ , īpaši, ja starpnieka pamatdarbs nav apdrošināšanas starpniecība. Šādos gadījumos minētais starpnieks apdrošināšanas starpniecības darbību var veikt tikai ar nosacījumu, ka apdrošināšanas starpnieks, kas atbilst šā panta nosacījumiem, vai apdrošināšanas sabiedrība uzņemas pilnu atbildību par ~~to~~ ☒ starpnieka ☒ rīcību.

Dalībvalstis var noteikt, ka 3. panta 1. punkta otrajā daļā minētajos gadījumos apdrošināšanas sabiedrībai ⇒ vai starpniekam ⇐ ir jāpārbauda, vai starpnieku

zināšanas un prasme atbilst prasībām, kas izklāstītas šā punkta pirmajā daļā, un ka apdrošināšanas sabiedrībai vajadzības gadījumā šādiem starpniekiem ir jānodrošina apmācība, kas atbilst prasībām attiecībā uz pakalpojumiem, kurus pārdod starpnieki.

Dalībvalstīm nav jāpiemēro prasība, kas minēta šā punkta pirmajā daļā, visām fiziskajām personām, kas strādā ~~uzņēmēj sabiedrībā~~ ⇒ apdrošināšanas sabiedrībā vai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniekā ⇐ un veic apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniecības darbību. Dalībvalstis nodrošina, ka pietiekami daudz darbinieki no vadības struktūras šādās ~~uzņēmēj sabiedrībās~~, kas ir atbildīgas par starpniecību attiecībā uz apdrošināšanas ⇒ un pārapdrošināšanas ⇐ pakalpojumiem, un visas citas personas, kuras ir tieši iesaistītas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniecībā, ir ar zināšanām un prasmēm, kas vajadzīgas savu pienākumu izpildei.

2. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpniekiem ⇒ un darbiniekiem apdrošināšanas sabiedrībās, kas veic apdrošināšanas starpniecības darbības, ⇐ ir jābūt ar nevainojamu reputāciju. Kā minimums, tiem jābūt bez sodāmības attiecībā uz smagiem noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar noziegumiem pret īpašumu, vai citiem noziegumiem, kas saistīti ar finanšu darbībām, kā arī tie nedrīkst būt iepriekš atzīti par bankrotējušiem, ja vien tie nav attaisnoti saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.

Dalībvalstis, ievērojot 3. panta 1. punkta otrās daļas noteikumus, var atļaut apdrošināšanas sabiedrībām pārbaudīt apdrošināšanas starpnieku nevainojamo reputāciju.

Dalībvalstīm šā punkta pirmajā daļā minētā prasība nav jāpiemēro visām fiziskajām personām, kas strādā ~~uzņēmēj sabiedrībā~~ ⇒ apdrošināšanas sabiedrībā vai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniekā ⇐ un kas veic apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniecības darbību. Dalībvalsts nodrošina, ka minētajai prasībai atbilst minēto ~~uzņēmēj sabiedrību~~ vadība un viss personāls, kas tieši saistīts ar apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniecību.

↓ 2002/92/EK (pielāgots)
⇒ jauns

3. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpniekiem ir jābūt profesionālās civiltiesiskās atbildības apdrošināšanai, kas attiecas uz visu ~~Kopienas~~ ☒ Savienības ☒ teritoriju, vai citām pielīdzināmām garantijām attiecībā uz atbildību, kas rodas profesionālas nolaidības dēļ, vismaz EUR ~~1000000~~ ☒ 1 120 000 ☒ apmērā attiecībā uz katru prasību un EUR ~~1500000~~ ☒ 1 680 000 ☒ apmērā attiecībā uz visām prasībām gada laikā, ja vien šādu apdrošināšanu vai pielīdzināmas garantijas jau nav paredzējusi apdrošināšanas sabiedrība, pārapdrošināšanas sabiedrība vai cita ~~uzņēmēj sabiedrība~~, kuras vārdā rīkojas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpnieks vai kuras interesēs apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpnieks ir pilnvarots rīkoties, vai ja šāda ~~uzņēmēj sabiedrība~~ nav uzņēmusies pilnu atbildību par starpnieka rīcību.

4. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai aizsargātu klientus no apdrošināšanas starpnieka nespējas pārskaitīt prēmiju apdrošināšanas sabiedrībai vai pārskaitīt prasības summu vai atgriežamo prēmiju apdrošinātajam.

Minētie pasākumi ir jebkurš viens vai vairāki no šādiem pasākumiem:

- (a) tiesību aktu noteikumi vai līgums, saskaņā ar kuru naudu, ko klients samaksājis starpniekam, uzskata par samaksātu uzņēmējsabiedrībai, turpretim naudu, ko samaksājusi uzņēmējsabiedrība starpniekam, neuzskata par izmaksātu klientam, līdz klients to faktiski saņem;
 - (b) prasība, ka apdrošināšanas starpnieku finansiālam stāvoklim pastāvīgi jābūt 4 % līmenī no saņemto ikgadējo prēmiju summas un ne mazākam kā EUR ~~15000~~ ☒ 16800 ☒.
 - (c) prasība, ka klientu nauda jāpārskaita, izmantojot tikai atsevišķos klientu kontus, un ka šie klientu konti bankrota gadījumā nav izmantojami, lai atlīdzinātu citiem kreditoriem;
 - (d) prasība, ka jāizveido garantijas fonds.
5. Lai veiktu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpniecības darbības, pakalpojumu sniedzējiem pastāvīgi jāatbilst profesionālām prasībām, kas izklāstītas šajā pantā.
6. Dalībvalstis var pastiprināt šajā pantā izklāstītās prasības vai pievienot citas prasības attiecībā uz apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpniekiem, kas reģistrēti to jurisdikcijā.
7. ~~⇒EAAPI regulāri pārskata~~ ☒ Summas, kas minētas 3. un 4. punktā, ~~regulāri pārskata~~, lai ņemtu vērā izmaiņas Eiropas patēriņa cenu indeksā, ko publicē Eiropas Kopienas Statistikas birojs. Pirmo pārskatīšanu veic piecus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā, un nākamās pārskatīšanas - ik pēc pieciem gadiem no iepriekšējās pārskatīšanas dienas.

~~Summas koriģē automātiski, palielinot pamatsummu eiro par lielumu, kurš atbilst tām procentuālajām izmaiņām minētajā indeksā, kas notikušas laika posmā no šīs direktīvas stāšanās spēkā līdz pirmās pārskatīšanas dienai vai kas notikušas laika posmā no iepriekšējās pārskatīšanas dienas līdz jaunās pārskatīšanas dienai, un noapaļo uz augšu līdz tuvākajam eiro.~~

EAAPI izstrādā regulatīvo standartu projektu, ar ko 3. un 4. punktā minēto pamatsummu euro koriģē atbilstīgi minētajā indeksa procentuālajām izmaiņām laika posmā no šīs direktīvas stāšanās spēkā līdz pirmās pārskatīšanas dienai vai no iepriekšējās pārskatīšanas dienas līdz jaunās pārskatīšanas dienai un noapaļo uz augšu līdz tuvākajam euro.

EAAPI iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai pēc pieciem gadiem no šīs direktīvas stāšanās spēkā un veic turpmāku pārskatīšanu ik pēc pieciem gadiem no iepriekšējās pārskatīšanas dienas.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu.

↓ jauns

8. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 33. pantu. Šajos deleģētajos aktos precizē:

- (a) jēdzienu par starpnieka atbilstīgām zināšanām un prasmi, kad tas veic apdrošināšanas starpniecību ar saviem klientiem, kā minēts šā panta 1. punktā;
- (b) kritērijus, kas piemēroti, lai noteiktu konkrētu profesionālās kvalifikācijas, pieredzes un prasmju līmeni, kas nepieciešams apdrošināšanas starpniecības veikšanai;
- (c) pasākumus, kuru veikšanu varētu būt pamats gaidīt no apdrošināšanas starpniekiem un apdrošināšanas sabiedrībām ar mērķi pastāvīgas profesionālas attīstības procesā papildināt savas zināšanas un uzlabot spējas nolūkā uzturēt atbilstīgu darbības kvalitāti.

↓ 2002/92/EK

~~5. pants~~

~~Iegūto tiesību saglabāšana~~

~~Dalībvalstis var noteikt, ka personas, kuras veica starpniecības darbību pirms 2000. gada 1. septembra un kuras bija reģistrētas reģistrā, un kuru izglītības līmenis un pieredze atbilst līmenim, kas pieprasīts šajā direktīvā, tiek automātiski reģistrētas reģistrā, kas jāizveido, līdzko ir izpildītas 4. panta 3. punktā un 4. punktā izklāstītās prasības.~~

↓ jauns

9. pants

Vispārējā labuma noteikumu publicēšana

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, ar ko nodrošina, ka to kompetentās iestādes pienācīgi publicē attiecīgās valsts tiesību normas, ar kurām aizsargā vispārēju labumu un kuras piemērojamas apdrošināšanas un pārapirošināšanas starpniecības uzņēmējdarbībai, ko veic to teritorijā.

2. Dalībvalsts, kas ierosina piemērot un piemēro noteikumus, kuri papildus šīs direktīvas noteikumiem reglamentē apdrošināšanas starpnieku darbību un apdrošināšanas pakalpojumu pārdošanu, nodrošina, ka administratīvais slogs, kas izriet no minētajiem noteikumiem, ir samērīgs ar patērētāju aizsardzību. Dalībvalsts uzrauga šos noteikumus, lai nodrošinātu pastāvīgu samērīgumu.
3. EAAPI izstrādā standartizētu informācijas veidlapu par vispārējā labuma noteikumiem, kas jāaizpilda visu dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Tajā ietver hipersaites uz kompetento iestāžu tīmekļa vietnēm, kur publicēta informācija par vispārējā labuma noteikumiem. Valstu kompetentās iestādes regulāri atjaunina šo informāciju, un EAAPI dara šo informāciju pieejamu savā tīmekļa vietnē angļu, franču un vācu valodā, visus valstu vispārējā labuma noteikumus iedalot kategorijās pa dažādām attiecīgām tiesību jomām.
4. Dalībvalstis izveido vienotu kontaktpunktu, kura atbildībā ietilpst informācijas sniegšana par attiecīgās dalībvalsts vispārējā labuma noteikumiem. Šādam kontaktpunktam jābūt attiecīgai kompetentajai iestādei.
5. EAAPI līdz X.X.20XX. [trīs gadus pēc direktīvas stāšanās spēkā] ziņojumā izskata un informē Komisiju par dalībvalstu publicētajiem vispārējā labuma noteikumiem, kā minēts šajā pantā, šīs direktīvas un iekšējā tirgus pareizas darbības kontekstā.

↓ 2002/92/EK

710. pants
Kompetentās iestādes

1. Dalībvalstis izraugās kompetentās iestādes, kam piešķirtas pilnvaras nodrošināt šīs direktīvas ieviešanu. Tās par to informē Komisiju, norādot visu minēto pienākumu sadalījumu.
2. Šā panta 1. punktā minētās iestādes ir vai nu valsts iestādes, vai organizācijas, kuras atzītas ar valsts tiesību aktiem, vai kuras atzinušas iestādes, kam šajā nolūkā piešķirtas pilnvaras ar valsts tiesību aktiem. Tās nav apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības.
3. Kompetentajām iestādēm ir visas vajadzīgās pilnvaras, lai veiktu savus pienākumus. Gadījumā, kad tās teritorijā ir vairāk nekā viena kompetentā iestāde, dalībvalsts nodrošina, ka šīs iestādes cieši sadarbojas, lai tās varētu efektīvi pildīt savus attiecīgos pienākumus.

↓ jauns

~~8. pants~~

~~Sankcijas~~

~~1. Dalībvalstis paredz attiecīgas sankcijas gadījumam, kad persona, kura veic apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniecību, nav reģistrēta dalībvalstī un nav minēta 1. panta 2. punktā.~~

~~2. Dalībvalstis paredz attiecīgas sankcijas pret apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām, kas izmanto to personu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas pakalpojumus, kuras nav reģistrētas dalībvalstī un kuras nav minētas 1. panta 2. punktā.~~

~~3. Dalībvalstis paredz attiecīgas sankcijas gadījumam, kad apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpnieks neievēro valsts tiesību aktus, kas pieņemti, ievērojot šo direktīvu.~~

~~4. Šī direktīva neietekmē uzņēmēju dalībvalstu pilnvaras veikt attiecīgus pasākumus, lai novērstu to teritorijā izdarītus pārkāpumus, kas ir pretrunā ar tiem tiesību aktiem vai noteikumiem, kuri pieņemti vispārējā labuma interesēs, vai, lai sodītu par šādiem pārkāpumiem. Šīs pilnvaras ietver iespēju liegt pārkāpējiem apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniekiem sākt jebkādas turpmākas darbības šo valsts teritorijās.~~

~~5. Jebkuri pieņemtie pasākumi, kas iekļauj sankcijas vai ierobežojumus attiecībā uz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpnieka darbībām, ir pienācīgi jāpamato un jādara zināmi attiecīgajam starpniekam. Par katru šādu pasākumu drīkst vērsties tās dalībvalsts tiesās, kura to pieņēmusi.~~

↓ 2002/92/EK (pielāgots)

⇒ jauns

911. pants

Informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm

1. Dažādo dalībvalstu kompetentās iestādes sadarbojas, lai nodrošinātu pienācīgu šīs direktīvas noteikumu piemērošanu.
2. Kompetentās iestādes veic informācijas apmaiņu attiecībā uz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniekiem, ja tiem ir piemērotas sankcijas, kas minētas ~~8. panta 3. punktā~~, vai pasākumi, kas minēti ~~8. panta 4. punktā~~ ☒ VIII nodaļā ☒, un šāda informācija, iespējams, izraisīs minēto starpnieku svītrošanu no reģistra. Kompetentās iestādes var apmainīties ar visu būtisko informāciju arī pēc kādas iestādes pieprasījuma.
3. Visām personām, kam jāsaņem vai jāizpauž informācija saistībā ar šo direktīvu, ir jāievēro dienesta noslēpums tādā pašā veidā, kā izklāstīts 16. pantā Padomes Direktīvā 92/49/EEK ~~(1992. gada 18. jūnijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana, ar kuru groza Direktīvu 73/239/EEK un Direktīvu 88/357/EEK (Trešā nedzīvības apdrošināšanas direktīva)[10]~~, un 15. pantā Padomes Direktīvā 92/96/EEK ~~(1992. gada 10. novembris) par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo dzīvības apdrošināšanu un par grozījumiem Direktīvā 79/267/EEK un Direktīvā 90/619/EEK (Trešā dzīvības apdrošināšanas direktīva)[11]~~.

~~40~~12. pants
Sūdzību procedūra

Dalībvalstis nodrošina, ka tiek izveidotas procedūras, kas ļauj klientam vai citām ieinteresētām pusēm, jo īpaši patērētāju apvienībām, reģistrēt sūdzības par apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas starpniekiem $\Rightarrow$ un sabiedrībām $\Leftarrow$. Visos gadījumos sūdzības saņem atbildes.

↓ 2002/92/EK

~~41~~13. pants
Ārpustiesas strīdu izskatīšana

↓ 2002/92/EK (pielāgots)
 $\Rightarrow$ jauns

1. Dalībvalstis ~~veicina~~ $\boxtimes$ nodrošina $\boxtimes$ atbilstošu, ~~un~~ efektīvu, $\Rightarrow$ objektīvu un neatkarīgu $\Leftarrow$ sūdzību un strīdu procedūru izveidi, lai ārpus tiesas izšķirtu strīdus starp $\boxtimes$ apdrošināšanas $\boxtimes$ starpniekiem un klientiem $\Rightarrow$ un starp apdrošināšanas sabiedrībām un klientiem $\Leftarrow$, vajadzības gadījumā izmantojot pastāvošās organizācijas. $\Rightarrow$ Dalībvalstis turklāt nodrošina, ka visas apdrošināšanas sabiedrības un visi apdrošināšanas starpnieki piedalās ārpustiesas strīdu izšķiršanas procedūrās, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - (a) procedūras rezultātā pieņemtie lēmumi nav saistoši;
 - (b) ierobežojuma periods strīda iesniegšanai tiesā ir pārtraukts, kamēr norisinās alternatīva strīdu izšķiršanas procedūra;
 - (c) prasības noilguma periods ir pārtraukts, kamēr norisinās procedūra;
 - (d) procedūra norisinās bez maksas vai ar mērenām izmaksām;
 - (e) elektroniski līdzekļi nav vienīgie līdzekļi, ar kuriem puses var piekļūt procedūrai, un
 - (f) izņēmuma gadījumos, kad ir steidzama nepieciešamība, ir iespējams veikt pagaidu pasākumus. $\dot{\Leftarrow}$
2. Dalībvalstis ~~veicina~~ $\boxtimes$ nodrošina $\boxtimes$ minēto organizāciju sadarbību pārrobežu strīdu izšķiršanā.

~~1614.~~ pants
~~Pārņemšana~~
☒ Starpnieku izmantošanas ierobežojums ☒

↓ 2002/92/EK (pielāgots)
⇒ jauns

Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas ⇒ un pārāpdrošināšanas ⇐ sabiedrības ⇒ un starpnieki ⇐ izmanto tikai reģistrētu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas starpnieku ~~un~~ ☒ vai ☒ 1. panta 2. punktā minēto personu ⇒, vai personu, kuras izpildījušas 4. pantā minēto deklarēšanas procedūru, ⇐ pakalpojumus.

VI ~~III~~ NODAĻA

↓ 2002/92/EK (pielāgots)

PRASĪBAS ~~STARPNIEMIEM~~ ATTIEKĪBĀ UZ INFORMĀCIJU ☒ UN UZŅĒMĒJDARBĪBAS VEIKŠANAS NOTEIKUMI ☒

↓ jauns

15. pants

Vispārējs princips

1. Dalībvalstis pieprasa, lai, veicot apdrošināšanas starpniecību ar klientiem vai to uzdevumā, apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība rīkotos godīgi, taisnīgi un profesionāli savu klientu interešu labā.
2. Visa informācija, tostarp mārketinga ziņojumi, ko klientiem vai potenciālajiem klientiem adresējis apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība, ir patiesa, skaidra un nav maldinoša. Mārketinga ziņojumi ir skaidri atpazīstami kā tādi.

↓ 2002/92/EK
⇒ jauns

~~12~~16. pants
Apdrošināšanas starpnieka ⇒ vai apdrošināšanas sabiedrības ⇐ sniegtā ⇒ vispārējā ⇐
informācija

↓ jauns

Dalībvalstis pieņem noteikumus, ar ko nodrošina, ka

- (a) pirms ikviena apdrošināšanas līguma noslēgšanas apdrošināšanas starpnieks – arī saistītie aģenti – klientiem sniedz šādu informāciju:
- i) tā identitāte un adrese, un fakts, ka tas ir apdrošināšanas starpnieks;
 - ii) vai tas sniedz jebkāda veida konsultācijas par pārdodamajiem apdrošināšanas pakalpojumiem;
-

↓ 2002/92/EK

- ~~eiii)~~ procedūras, kas minētas ~~10~~12. pantā un kas klientam vai citām ieinteresētām pusēm ļauj reģistrēt sūdzības par apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas starpniekiem, un vajadzības gadījumā ~~par~~ sūdzību un strīdu ārpustiesas izskatīšanas procedūras~~ām~~, kas minētas ~~11~~13. pantā;
-

↓ jauns

- iv) reģistrs, kurā tas iekļauts, un līdzekļi, ar kādiem var pārbaudīt, vai tas ir reģistrēts; un to,
 - v) vai starpnieks pārstāv klientu vai rīkojas apdrošināšanas sabiedrības uzdevumā un vārdā;
- (b) pirms ikviena apdrošināšanas līguma noslēgšanas apdrošināšanas sabiedrība klientiem izpauž šādu informāciju:
- i) tās identitāte un adrese, un fakts, ka tā ir apdrošināšanas sabiedrība;
 - ii) vai tā sniedz jebkāda veida konsultācijas par pārdodamajiem apdrošināšanas pakalpojumiem;
 - iii) par procedūrām, kas minētas 12. pantā un kas klientiem vai citām ieinteresētām pusēm ļauj reģistrēt sūdzības par apdrošināšanas sabiedrībām, un par sūdzību un strīdu ārpustiesas izskatīšanas procedūrām, kas minētas 13. pantā.

↓ 2002/92/EK (pielāgots)

~~12~~17. pants

☒ *Interesu konflikti un pārredzamība* ☒

↓ 2002/92/EK

⇒ jauns

1. Pirms ikviena ~~sākotnēja~~ apdrošināšanas līguma noslēgšanas ~~un nepieciešamības gadījumā grozot vai atjaunojot to~~, apdrošināšanas starpnieks ⇒ – arī saistītie aģenti – ⇐ klientam sniedz vismaz šādu informāciju:

~~(a) savu identitāti un adresi;~~

~~(b) reģistru, kurā tas iekļauts, un līdzekļus, ar kādiem var pārbaudīt, vai tas ir reģistrēts;~~

~~(ea)~~ informāciju par to, vai tam tieši vai netieši īpašumā ir vairāk nekā 10 % balsstiesību vai kapitāla attiecīgajā apdrošināšanas sabiedrībā;

~~(eb)~~ informāciju par to, vai apdrošināšanas sabiedrībai vai attiecīgās apdrošināšanas sabiedrības mātesuzņēmumam tieši vai netieši īpašumā ir vairāk nekā 10 % balsstiesību vai kapitāla apdrošināšanas starpniekā;

↓ 2002/92/EK (pielāgots)

⇒ jauns

~~(c) Turklāt apdrošināšanas starpnieks~~ attiecībā uz piedāvāto līgumu ~~informē klientu:~~

- i) par to, vai tas sniedz konsultācijas, ~~kam par pamatu ir 2. punktā minētais pienākums sniegt~~ ☒ pamatojoties uz ☒ taisnīgu analīzi, vai

↓ 2002/92/EK (pielāgots)

- ii) par to, vai tam ir līgumsaistības veikt apdrošināšanas starpniecības uzņēmējdarbību tikai ar vienu vai vairākām apdrošināšanas sabiedrībām. Tādā gadījumā ~~pēc klienta pieprasījuma~~ tas sniedz šo apdrošināšanas sabiedrību nosaukumus; vai

- iii) par to, vai tam ir līgumsaistības veikt apdrošināšanas starpniecības uzņēmējdarbību tikai ar vienu vai vairākām apdrošināšanas sabiedrībām un ka tas nesniedz konsultācijas, ~~kam par pamatu ir 2. punktā minētais pienākums sniegt~~ ☒ pamatojoties uz ☒ taisnīgu analīzi. Tādā gadījumā

~~pēc klienta pieprasījuma~~ tas sniedz to apdrošināšanas sabiedrību nosaukumus, ar kurām tas var veikt un veic uzņēmējdarbību ☐ ; ☐

~~Gadījumos, kad informācija ir jāsniedz vienīgi pēc klienta pieprasījuma, klientu informē, ka tam ir tiesības pieprasīt šādu informāciju.~~

↓ jauns

(d) saistībā ar apdrošināšanas līgumu saņemtā atalgojuma būtība;

(e) vai saistībā ar apdrošināšanas līgumu tas strādā,

i) pamatojoties uz maksu, proti, atalgojumu tieši maksā klients; vai

ii) pamatojoties uz jebkāda veida komisijas maksu, proti, atalgojums ir iekļauts apdrošināšanas prēmijā; vai

iii) pamatojoties uz i) un ii) punkta apvienojumu;

(f) ja starpnieks saņems jebkāda veida maksu vai komisijas maksu, atalgojuma pilna summa saistībā ar piedāvājumiem vai izskatāmajiem apdrošināšanas pakalpojumiem vai, ja precīzu summu nav iespējams norādīt, visu maksu vai komisijas maksu, vai abu apvienojuma aprēķinu bāze;

(g) ja komisijas maksas summa pamatojas uz to, kā ir sasniegti ar uzņēmējdarbību saistīti mērķi vai robežvērtības, par ko vienojušies starpnieks ar apdrošinātāju, šie mērķi un robežvērtības, kā arī summas, kas maksājamas pēc to sasniegšanas.

2. Atkāpjoties no 1. punkta f) apakšpunkta, piecus gadus no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas tādu apdrošināšanas līgumu starpnieks, kas nav neviena Direktīvas 2002/83/EK I pielikumā minētā veida līgumi, pirms ikviena šāda apdrošināšanas līguma noslēgšanas, ja starpnieka atalgojums būs maksa vai komisijas maksa,

(a) norāda klientam summu vai, ja precīzu summu nav iespējams norādīt, maksas vai komisijas maksas, vai abu apvienojuma aprēķinu bāzi, ja klients to pieprasa;

(b) informē klientu par tiesībām pieprasīt a) apakšpunktā minēto informāciju.

3. Apdrošināšanas sabiedrība vai apdrošināšanas starpnieks informē klientu arī par jebkāda mainīga atalgojuma būtību un aprēķinu bāzi, ja kāds to darbinieks saņem jebkādu mainīgu atalgojumu par attiecīgā apdrošināšanas pakalpojuma izplatīšanu un pārvaldību.

4. Ja klientam saskaņā ar apdrošināšanas līgumu pēc tā noslēgšanas jāveic jebkādi maksājumi, apdrošināšanas sabiedrība vai starpnieks saskaņā ar šo pantu informē arī par visiem šādiem maksājumiem.

5. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 33. pantu. Šajos deleģētajos aktos precizē:

- (a) atbilstīgus kritērijus, saskaņā ar kuriem nosaka, kā klientam sniedzama informācija par starpnieka atalgojumu, tostarp nosacīto komisijas maksu, kas minēta šā panta 1. punkta f) un g) apakšpunktā un 2. punktā;
- (b) atbilstīgus kritērijus, saskaņā ar kuriem konkrēti nosaka visu maksu vai komisijas maksu, vai abu apvienojuma aprēķinu bāzi;
- (c) pasākumus, kuru veikšanu varētu būt pamats gaidīt no apdrošināšanas starpniekiem un apdrošināšanas sabiedrībām nolūkā sniegt klientiem informāciju par to atalgojumu.

↓ 2002/92/EK (pielāgots)
⇒ jauns

~~12~~18. pants

⇒Konsultācijas un pārdošanas standarti, ja konsultācijas netiek sniegtas ⇐

~~31.~~ Pirms konkrēta līguma noslēgšanas apdrošināšanas starpnieks ⇐, tostarp nolīgtais starpnieks, vai apdrošināšanas sabiedrība ⇐ ~~vismaz precīzē~~ nosaka ⇐, jo īpaši pamatojoties uz informāciju, ko sniedzis klients.

a) šā klienta prasības un vajadzības; ~~kā arī~~

b) ⇐un izklāsta klientam ⇐ iemeslus, kas ir par pamatu ~~klientam sniegtajām konsultācijām par attiecīgo~~ ⇐ konkrēto ⇐ apdrošināšanas pakalpojumu ⇐, ja klientam tiek sniegtas konsultācijas ⇐.

~~32.~~ ~~Šo~~ ⇐ Šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minēto ⇐ informāciju modulē atbilstoši piedāvātā apdrošināšanas ~~līguma~~ ⇐ pakalpojuma ⇐ sarežģītībai ⇐ un klienta finansiālā riska līmenim ⇐.

↓ 2002/92/EK (pielāgots)
⇒ jauns

~~33.~~ Ja apdrošināšanas starpnieks ⇐ vai apdrošināšanas sabiedrība ⇐ informē klientu, ka ~~tas~~ ⇐ tie ⇐ savas konsultācijas sniedz, pamatojoties uz taisnīgu analīzi, ~~ka~~ ⇐ to ⇐ pienākums ir minētās konsultācijas sniegt, pamatojoties uz pietiekami liela tirgū pieejamu ⇐ apdrošināšanas ⇐ līgumu skaita analīzi, kas atbilstoši profesionālajiem kritērijiem ~~un~~ ⇐ tiem ⇐ ļauj sniegt ieteikumu par to, kurš ⇐ apdrošināšanas ⇐ līgums būtu piemērotākais, lai apmierinātu klienta vajadzības.

↓ jauns

4. Pirms līguma noslēgšanas, neatkarīgi no tā, vai tiek sniegtas konsultācijas, apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība sniedz klientam attiecīgo informāciju par apdrošināšanas pakalpojumu saprotamā veidā tā, lai klients varētu pieņemt uz informāciju pamatotu lēmumu, vienlaikus ņemot vērā apdrošināšanas pakalpojuma sarežģītību un klienta veidu.

↓ 2002/92/EK (pielāgots)

⇒ jauns

~~12~~19. pants

⇒ Atbrīvojums no pienākuma sniegt informāciju un elastīguma klauzula ⇐

41. Informāciju, kas minēta ~~1., 2. un 3. punktā~~ 16., 17. un 18. pantā, nav jāsniedz, ja apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība veic starpniecību lielu risku apdrošināšanā, ~~kā arī~~, ja starpniecību veic pārapdrošināšanas starpnieki ⇐ vai pārapdrošināšanas sabiedrības, vai saistībā ar profesionāliem klientiem, kā norādīts pielikumā ⇐.
52. Dalībvalstis var saglabāt vai pieņemt stingrākus noteikumus attiecībā uz informēšanas prasībām, kas minētas ~~1. punktā~~ 16., 17. un 18. pantā, ja šādi noteikumi ir saskaņā ar ~~Kopienu~~ Savienības tiesībām. Dalībvalstis dara ⇐ EAAPI un ⇐ Komisijai zināmus ~~savus~~ šādus valsts noteikumus, ~~kas norādīti pirmajā daļā~~.
3. Lai, izmantojot visus atbilstošus līdzekļus, iedibinātu augstu pārredzamības līmeni, ~~Komisija~~ ⇐ EAAPI ⇐ nodrošina, ka informācija, ko tā saņem attiecībā uz valstu noteikumiem, tiek arī darīta zināma klientiem, ~~un~~ apdrošināšanas starpniekiem ⇐ un apdrošināšanas sabiedrībām ⇐.

↓ 2002/92/EK (pielāgots)

⇒ jauns

~~13~~20. pants

Informēšanas nosacījumi

1. Visa informācija, kas jāsniedz ~~klientiem~~ saskaņā ar ~~12.~~ 16., 17. un 18. pantu, tiek darīta zināma ⇐ klientiem ⇐ :
- (a) ~~uz papīra vai uz jebkāda cita pastāvīga informācijas nesēja, ko klients var izmantot un kas tam ir pieejams;~~
- (b) skaidri un precīzi, klientam saprotamā veidā; ⇐ un ⇐

- (c) ⇒ dalībvalsts, kurā atrodas risks, vai ⇐ saistību dalībvalsts oficiālā valodā vai jebkurā citā valodā, par kuru puses ir vienojušās. ⇒ Informācija sniedzama bez maksas. ⇐
-

2. Atkāpjoties no 1. punkta a) apakšpunkta, 16., 17. un 18. pantā minēto informāciju klientam var sniegt, izmantojot vienu no turpmāk minētajiem veidiem:
- (a) pastāvīgu informācijas nesēju, kas nav papīrs, ja ir izpildīti 4. punktā paredzētie nosacījumi, vai
 - (b) tīmekļa vietni, ja ir izpildīti 5. punktā paredzētie nosacījumi.
3. Tomēr, ja 16., 17. un 18. pantā minēto informāciju sniedz, izmantojot pastāvīgu informācijas nesēju, kas nav papīrs, vai izmantojot tīmekļa vietni, klientam pēc pieprasījuma un bez maksas nodrošina minēto informāciju uz papīra.
4. Šīs direktīvas 16., 17. un 18. pantā minēto informāciju var sniegt, izmantojot pastāvīgu informācijas nesēju, kas nav papīrs, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
- (a) pastāvīga informācijas nesēja izmantošana ir iederīga uzņēmējdarbības veikšanas kontekstā starp starpnieku vai apdrošināšanas sabiedrību un klientu, un,
 - (b) klientam tika dota iespēja izvēlēties starp informāciju uz papīra un informāciju uz pastāvīga informācijas nesēja, un klients ir izvēlējis šo citu informācijas nesēju.
5. Šīs direktīvas 16., 17. un 18. pantā minēto informāciju var sniegt tīmekļa vietnē, ja tā ir adresēta klientam personīgi vai ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
- (a) 16., 17. un 18. pantā minētās informācijas sniegšana tīmekļa vietnē ir iederīga uzņēmējdarbības veikšanas kontekstā starp starpnieku vai apdrošināšanas sabiedrību un klientu;
 - (b) klients ir piekritis 16., 17. un 18. pantā minētās informācijas sniegšanai tīmekļa vietnē;
 - (c) klientam ir elektroniski paziņota tīmekļa vietnes adrese un norāde, kur šajā vietnē var piekļūt 16., 17. un 18. pantā minētajai informācijai;
 - (d) ir nodrošināts, ka 16., 17. un 18. pantā minētā informācija paliek pieejama tīmekļa vietnē tik ilgu laiku, cik klientam pamatoti nepieciešams, lai varētu ar šo informāciju iepazīties.

6. Šā panta 4. un 5. punkta vajadzībām informācijas sniegšanu, izmantojot pastāvīgu informācijas nesēju, kas nav papīrs, vai tīmekļa vietni, uzskata par iederīgu uzņēmējdarbības veikšanas kontekstā starp starpnieku vai apdrošināšanas sabiedrību un klientu, ja ir pierādījumi, ka klientam ir regulāri pieejams internets. Ja klients šīs uzņēmējdarbības veikšanas nolūkā sniedz elektroniskā pasta adresi, to uzskata par šādu pierādījumu.

↓ 2002/92/EK (pielāgots)
⇒ jauns

73. Ja notiek pārdošana pa tālruni, tad iepriekšēju informāciju klientam sniedz saskaņā ar Kopienas ☒ Savienības ☒ noteikumiem, kas attiecas uz patērētāju finanšu pakalpojumu tālpārdošanu. Bez tam informāciju klientam sniedz saskaņā ar 1. ⇒ vai 2. ⇐ punktu tūlīt pēc apdrošināšanas līguma noslēgšanas.

↓ jauns

21. pants

Kombinētā pārdošana

1. Dalībvalstis atļauj apkopošanas praksi, bet neatļauj sasaistīšanas praksi.
2. Ja apdrošināšanas pakalpojumu vai produktu piedāvā paketē kopā ar citu pakalpojumu vai produktu, apdrošināšanas sabiedrība vai, attiecīgā gadījumā, apdrošināšanas starpnieks izsaka piedāvājumu un informē klientu, ka paketes daļas iespējams iegādāties atsevišķi, un sniedz informāciju par izmaksām un maksām katrai paketes daļai, ko iespējams iegādāties paketē vai atsevišķi.
3. EAAPI vēlākais līdz [20XX.] gada 31. decembrim izstrādā un periodiski atjaunina kombinētas pārdošanas prakses novērtēšanas un uzraudzības pamatnostādnes, jo īpaši situācijām, kad kombinētās pārdošanas prakse neatbilst 16., 17. un 18. pantā vai šā panta 1. punktā noteiktajiem pienākumiem.

VII NODAĻA

PAPILDU PRASĪBAS KLIENTU AIZSARDZĪBAI SAISTĪBĀ AR APDROŠINĀŠANAS IEGULDĪJUMU PRODUKTIEM

22. pants

Darbības joma

Šī nodaļa nosaka papildu prasības apdrošināšanas starpniecībai, ja to saistībā ar apdrošināšanas ieguldījumu produktu pārdošanu veic:

- (c) apdrošināšanas starpnieks;

(d) apdrošināšanas sabiedrība.

23. pants *Interesu konflikti*

1. Dalībvalstis pieprasa, lai apdrošināšanas starpnieki un apdrošināšanas sabiedrības veiktu visus atbilstīgos pasākumus, kas vajadzīgi, lai konstatētu interešu konfliktus, kas rodas, veicot apdrošināšanas starpniecību, starp pašu starpnieku vai sabiedrību, tostarp to vadītājiem, darbiniekiem un nolīgtajiem apdrošināšanas starpniekiem, vai personām, kam ir tieša vai netieša saikne ar tiem saistībā ar kontroli, un to klientiem vai starp kādu klientu un citu klientu.
2. Ja ar pasākumiem, ko apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība veic saskaņā ar 15., 16. un 17. pantu, nepietiek, lai ar pamatotu pārliecību nodrošinātu, ka tiks novērsts klientu un potenciālo klientu interešu apdraudējums, kas izriet no interešu konfliktiem, apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība, pirms uzsākt darbību klienta vārdā, klientam skaidri atklāj interešu konfliktu vispārējo būtību vai avotus.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 33. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai noteiktu:
 - (a) pasākumus un efektīvu organizatorisko un administratīvo kārtību, kuru īstenošanu varētu būt pamats gaidīt no apdrošināšanas starpniekiem un apdrošināšanas sabiedrībām nolūkā konstatēt, novērst, pārvaldīt un atklāt interešu konfliktus, veicot apdrošināšanas starpniecību;
 - (b) atbilstīgus kritērijus to interešu konfliktu veidu noteikšanai, kuru pastāvēšana var kaitēt apdrošināšanas starpnieka vai apdrošināšanas sabiedrības klientu vai potenciālo klientu interesēm.

24. pants *Vispārīgie principi un informācija klientiem*

1. Dalībvalstis pieprasa, lai, veicot apdrošināšanas starpniecību ar klientiem vai to uzdevumā, apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība rīkotos godīgi, taisnīgi un profesionāli atbilstoši savu klientu interesēm un jo īpaši ievērotu šajā pantā un 25. pantā norādītos principus.
2. Visa informācija, tostarp mārketinga ziņojumi, ko klientiem vai potenciālajiem klientiem adresējis apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība, ir patiesa, skaidra un nav maldinoša. Mārketinga ziņojumi ir skaidri atpazīstami kā tādi.
3. Klientiem vai potenciālajiem klientiem sniedz attiecīgu informāciju par:
 - (a) apdrošināšanas starpnieku vai apdrošināšanas sabiedrību un to pakalpojumiem. Ja tiek sniegtas konsultācijas, informācijā norāda, vai konsultācijas sniedz neatkarīgā veidā un vai tās pamatojas uz plašu vai ierobežotāku tirgus analīzi, un norāda, vai apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība sniegs klientam pastāvīgu novērtējumu par klientam ieteiktā apdrošināšanas pakalpojuma piemērotību;

(b) apdrošināšanas pakalpojumiem un ierosinātajām ieguldījumu stratēģijām. Šajā informācijā jāietver attiecīgi norādījumi par risku, kas saistīts ar ieguldījumiem minētajos produktos vai konkrētām ieguldījumu stratēģijām, un brīdinājumi par šādu risku, un

(c) izmaksām un saistītām maksām.

4. Šajā pantā minētā informācija jāsniedz saprotamā formā tādā veidā, lai klienti vai potenciālie klienti varētu atbilstīgi izprast piedāvātā konkrētā apdrošināšanas pakalpojuma būtību un riskus un tādējādi pieņemt lēmumus par ieguldījumiem, pamatojoties uz informāciju. Šo informāciju var sniegt standarta formātā.

5. Kad apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība informē klientu par to, ka apdrošināšanas konsultācijas tiek sniegtas neatkarīgi, apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība:

(a) novērtē pietiekami lielu skaitu tirgū pieejamo apdrošināšanas pakalpojumu. Apdrošināšanas pakalpojumiem jābūt dažāda veida un no dažādiem emitentiem vai pakalpojumu sniedzējiem, un tie nedrīkst aprobežoties tikai ar apdrošināšanas pakalpojumiem, ko emitē vai sniedz uzņēmumi, kuriem ir cieša saistība ar apdrošināšanas starpnieku vai apdrošināšanas sabiedrību; un

(b) neakceptē un nesaņem maksas, komisijas naudas vai jebkādos citus monetārus labumus, ko maksā vai sniedz jebkura trešā persona vai persona, kas rīkojas trešās personas vārdā, saistībā ar pakalpojuma sniegšanu klientiem.

6. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 33. pantu par pasākumiem, ar ko nodrošina, ka apdrošināšanas starpnieki un apdrošināšanas sabiedrības, veicot apdrošināšanas starpniecību ar saviem klientiem, ievēro šajā pantā noteiktos principus. Šajos deleģētajos aktos precizē:

(a) klientam vai potenciālajam klientam piedāvātā(-o) vai sniegtā(-o) pakalpojuma(-u) būtību, ņemot vērā darījumu veidu, priekšmetu, apjomu un biežumu; un

(b) piedāvāto vai izskatīto produktu, tostarp dažāda veida apdrošināšanas pakalpojumu, būtību.

25. pants

Piemērotības un atbilstības novērtēšana un ziņošana klientiem

1. Apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība, sniedzot konsultācijas, iegūst vajadzīgo informāciju par klienta vai potenciālā klienta zināšanām un pieredzi jomā, kas attiecas uz konkrēto produkta vai pakalpojuma veidu, kā arī par klienta vai potenciālā klienta finansiālo stāvokli un tā ieguldījumu mērķiem, un uz šā pamata apdrošināšanas starpniekam vai apdrošināšanas sabiedrībai jāiesaka apdrošināšanas pakalpojumi, kas ir piemēroti klientam vai potenciālajam klientam.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas starpnieki un apdrošināšanas sabiedrības, veicot apdrošināšanas starpniecību saistībā ar pārdošanu, kad konsultācijas netiek sniegtas, lūdz klientam vai potenciālajam klientam sniegt informāciju par klienta vai

potenciālā klienta zināšanām un pieredzi ieguldījumu jomā, kas attiecas uz konkrēto piedāvātā vai pieprasītā produkta vai pakalpojuma veidu, lai apdrošināšanas starpniekam vai apdrošināšanas sabiedrībai būtu iespējams novērtēt, vai paredzētais apdrošināšanas pakalpojums vai produkts klientam ir piemērots.

Ja apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība, pamatojoties uz informāciju, kas gūta saskaņā ar iepriekšējo daļu, uzskata, ka attiecīgais produkts vai pakalpojums nav piemērots klientam vai potenciālajam klientam, apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība brīdina klientu vai potenciālo klientu. Šo brīdinājumu var sniegt standarta formātā.

Ja klienti vai potenciālie klienti nesniedz pirmajā daļā minēto informāciju vai ja tie sniedz nepietiekamu informāciju par savām zināšanām un pieredzi, apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība tos brīdina, ka nespēj noteikt, vai paredzētais pakalpojums vai produkts ir tiem piemērots. Šo brīdinājumu var sniegt standarta formātā.

3. Apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība izveido lietu, kas ietver dokumentu vai dokumentus, piemēram, līgumu, kuri saskaņoti starp apdrošināšanas starpnieku vai apdrošināšanas sabiedrību un klientu, un kurā norāda pušu tiesības un pienākumus un pārējos nosacījumus, ar kādiem apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība sniedz pakalpojumus klientam. Līguma pušu tiesības un pienākumus var ietvert, izdarot atsauci uz citiem dokumentiem vai juridiskiem tekstiem.
4. Klientam jāsaņem no apdrošināšanas starpnieka vai apdrošināšanas sabiedrības atbilstīgi ziņojumi par to klientiem sniegtajiem pakalpojumiem. Šie ziņojumi ietver periodiskus paziņojumus klientiem, ņemot vērā iesaistīto apdrošināšanas pakalpojumu veidu un sarežģītību un klientam sniegtā pakalpojuma būtību, un attiecīgā gadījumā ietver izmaksas, kas saistītas ar darījumiem un pakalpojumiem, ko tie uzņēmušies klienta vārdā. Sniedzot konsultācijas, apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība precizē, kā sniegtās konsultācijas atbilst klienta individuālajam raksturojumam.
5. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 33. pantu nolūkā nodrošināt, ka apdrošināšanas starpnieki un apdrošināšanas sabiedrības, veicot apdrošināšanas starpniecību ar saviem klientiem, ievēro šajā pantā noteiktos principus. Šajos deleģētajos aktos precizē:
 - (a) klientam vai potenciālajam klientam piedāvātā(-o) vai sniegtā(-o) pakalpojuma(-u) būtību, ņemot vērā darījumu veidu, priekšmetu, apjomu un biežumu;
 - (b) piedāvāto vai izskatīto produktu, tostarp dažāda veida apdrošināšanas pakalpojumu, būtību.

VIII NODAĻA

SANKCIJAS UN PASĀKUMI

26. pants

Administratīvās sankcijas un pasākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, lai to administratīvās sankcijas un pasākumi būtu efektīvi, samērīgi un preventīvi.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja pienākumi attiecas uz apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrībām vai apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas starpniekiem, pārkāpuma gadījumā administratīvās sankcijas un pasākumus var piemērot to vadības struktūras locekļiem un jebkurai citai fiziskai vai juridiskai personai, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīga par pārkāpumu.
3. Kompetentajām iestādēm tiek piešķirtas visas izmeklēšanas pilnvaras, kas vajadzīgas to pienākumu izpildei. Izmantojot pilnvaras piemērot sankcijas, kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai nodrošinātu, ka sankcijas vai pasākumi dod vēlamos rezultātus, un saskaņo savu rīcību, nodarbojoties ar lietām, kam ir pārrobežu raksturs.

27. pants

Sankciju publicēšana

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde nekavējoties publicē informāciju par jebkuru sankciju vai pasākumu, kas piemērots par šīs direktīvas īstenošanai pieņemto valsts noteikumu pārkāpumiem, tostarp informāciju par pārkāpuma veidu un būtību un par to atbildīgo personu identitāti, ja vien šāda informācijas izpaušana būtiski neapdraud apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas tirgus. Ja publicēšana varētu radīt nesamērīgu kaitējumu iesaistītajām personām, kompetentās iestādes publicē anonīmu informāciju par sankcijām.

28. pants

Pārkāpumi

1. Šo pantu piemēro:
 - (a) apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanās starpniekam, kas nav reģistrēts dalībvalstī un uz ko neattiecas 1. panta 2. punkts vai 4. pants;
 - (b) personai, kas apdrošināšanu sniedz kā papildpakalpojumu un nav iesniegusi deklarāciju, kā noteikts 4. pantā, vai kas ir iesniegusi šādu deklarāciju, bet attiecībā uz kuru nav izpildītas 4. pantā noteiktās prasības;
 - (c) apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrībai vai apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas starpniekam, kas izmanto apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas starpniecības pakalpojumus, kurus sniedz personas, kas nav

ne reģistrētas dalībvalstī, ne minētas 1. panta 2. punktā un kas nav iesniegušas deklarāciju saskaņā ar 4. pantu;

(d) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniekam, kas ir ieguvis reģistrāciju, sniedzot nepatiesus apgalvojumus vai jebkādā citā nelikumīgā veidā, tādējādi pārkāpjot 3. pantu;

(e) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniekam vai apdrošināšanas sabiedrībai, kas neatbilst 8. panta noteikumiem;

(f) apdrošināšanas sabiedrībai vai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniekam, kas nepilda uzņēmējdarbības veikšanas prasības saskaņā ar VI un VII nodaļu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka administratīvās sankcijas un pasākumi, ko var piemērot 1. punktā minētajos gadījumos, ietver vismaz sekojošo:

(a) publisks paziņojums, kurā minēta fiziskā vai juridiskā persona un pārkāpuma būtība;

(b) rīkojums fiziskai vai juridiskai personai pārtraukt attiecīgo rīcību un atturēties no tās atkārtotā;

(c) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpnieka gadījumā – saskaņā ar 3. pantu veiktās reģistrācijas anulēšana;

(d) aizliegums jebkuram apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpnieka vai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vadības struktūras loceklim vai jebkurai citai fiziskai personai, kas ir atbildīga par pārkāpumu, veikt funkcijas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniekos vai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībās;

(e) juridiskas personas gadījumā – administratīvas finansiālās sankcijas līdz 10 % no juridiskās personas gada kopējā apgrozījuma iepriekšējā uzņēmējdarbības gadā; ja juridiskā persona ir mātesuzņēmuma filiāle, attiecīgais gada kopējais apgrozījums ir galīgā mātesuzņēmuma gada kopējais apgrozījums atbilstoši konsolidētajam pārskatam iepriekšējā uzņēmējdarbības gadā;

(f) fiziskas personas gadījumā – administratīvas finansiālās sankcijas līdz EUR 5 000 000 vai dalībvalstīs, kurās euro nav oficiālā valūta, atbilstošā vērtība valsts valūtā šīs direktīvas spēkā stāšanās dienā; un

Ja var noteikt ekonomisko ieguvumu, kas izriet no pārkāpuma, dalībvalstis nodrošina, lai maksimālais līmenis nebūtu zemāks par šā ieguvuma divkārtu apjomu.

29. pants

Sankciju efektīva piemērošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, nosakot administratīvo sankciju vai pasākumu veidu un administratīvo finansiālo sankciju līmeni, kompetentās iestādes ņem vērā visus atbilstošos apstākļus, tostarp:

- (a) pārkāpuma nopietnību un ilgumu;
 - (b) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas atbildības līmeni;
 - (c) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas finansiālo ietekmi, par ko liecina atbildīgās juridiskās personas kopējais apgrozījums vai atbildīgās fiziskās personas gada ienākumi;
 - (d) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas ieguvumu vai neradušos zaudējumus, ja tos var noteikt, nozīmīgums;
 - (e) pārkāpuma radītos zaudējumus trešām personām, ja tos var noteikt;
 - (f) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas sadarbības līmeni ar kompetento iestādi; un
 - (g) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas iepriekš izdarītos pārkāpumus.
2. EAAPI izveido pamatnostādnes kompetentajām iestādēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 16. pantu par administratīvo pasākumu un sankciju veidiem un administratīvo finansiālo sankciju līmeni.
3. Šī direktīva neietekmē uzņēmēju dalībvalstu pilnvaras veikt attiecīgus pasākumus, lai novērstu to teritorijā izdarītus pārkāpumus, kas ir pretrunā ar tiem tiesību aktiem vai noteikumiem, kuri pieņemti vispārējā labuma interesēs, vai lai sodītu par šādiem pārkāpumiem. Šīs pilnvaras ietver iespēju liegt pārkāpējiem apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniekiem uzsākt jebkādas turpmākas darbības šo valstu teritorijā.

30. pants

Ziņošana par pārkāpumiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes izveido efektīvus mehānismus, lai iedrošinātu ziņot kompetentajām iestādēm par šīs direktīvas īstenošanai pieņemto valsts noteikumu pārkāpumiem.
2. Šie mehānismi ietver vismaz:
- (a) konkrētas ziņojumu saņemšanas un turpmākas rīcības procedūras;
 - (b) atbilstošu to apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību vai starpnieku darbinieku aizsardzību, kuri ziņo par pārkāpumiem šajos uzņēmumos; un
 - (c) personas datu aizsardzību gan personai, kas ziņo par pārkāpumiem, gan fiziskai personai, kas tiek turēta aizdomās kā atbildīga par pārkāpumu, atbilstīgi Direktīvā 95/46/EK noteiktajiem principiem.

31. pants

Informācijas par sankcijām sniegšana EAAPI

1. Dalībvalstis reizi gadā sniedz EAAPI apkopotu informāciju par visiem administratīvajiem pasākumiem vai administratīvajām sankcijām, kas piemērotas saskaņā ar 26. pantu.

EAAPI šo informāciju publicē gada ziņojumā.

2. Ja kompetentā iestāde ir publiski atklājusi informāciju par administratīvo pasākumu vai administratīvo sankciju, tā vienlaicīgi par to ziņo EAAPI.

3. EAAPI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu par procedūrām un formām šajā pantā minētajai informācijas sniegšanai.

EAAPI iesniedz šo īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai ne vēlāk kā [XX/ konkrēts datums sešus mēnešus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā/piemērošanas sākuma].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu.

↓ 2002/92/EK

~~IV~~ IX NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

~~14. pants~~

~~Tiesības vērsties tiesās~~

~~Dalībvalstis nodrošina tiesības pārsūdzēt tiesās lēmumus, kas, ievērojot normatīvos un administratīvos aktus, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, pieņemti attiecībā uz apdrošināšanas starpnieku, pārapdrošināšanas starpnieku vai apdrošināšanas sabiedrību.~~

↓ jauns

32. pants

Datu aizsardzība

1. Dalībvalstis piemēro Direktīvu 95/46/EK personas datu apstrādei, ko dalībvalstīs veic saskaņā ar šo direktīvu.
2. Regulu (EK) Nr. 45/2001 piemēro personas datu apstrādei, ko EAAPI veic saskaņā ar šo direktīvu.

33. pants
Deleģētie akti

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 34. pantu attiecībā uz 8., 17., 23., 24. un 25. pantu.

34. pants
Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Komisija ir pilnvarota pieņemt 8., 17., 23., 24. un 25. pantā minētos deleģētos aktus uz nenoteiktu laiku pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 8., 17., 23., 24. un 25. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar atsaukšanas lēmumu tiek izbeigta minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšana. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā datumā, kas tajā norādīts. Tas neietekmē citus spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to vienlaikus paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Deleģētais akts, kas pieņemts saskaņā ar 8., 17., 23., 24. un 25. pantu, stājas spēkā tikai tad, ja ne Eiropas Parlaments, ne Padome divu mēnešu laikā pēc minētā akta paziņošanas Eiropas Parlamentam un Padomei, nav cēluši iebildumus vai ja pirms minētā termiņa beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju, ka necels iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

35. pants
Pārskatīšana un novērtēšana

1. Piecus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā Komisija pārskata šo direktīvu. Pārskatīšana ietver vispārēju apskatu par šajā direktīvā izklāstīto noteikumu piemērošanu praksē, ņemot vērā privāto ieguldījumu produktu tirgu attīstību, kā arī pieredzi, kas gūta, praksē piemērojot šo direktīvu un Regulu par ieguldījumu produktu pamatinformācijas dokumentiem [FITD II]. Pārskatīšanā tiek apsvērta iespēja piemērot šīs direktīvas noteikumus produktiem, kas ietilpst Direktīvas 2003/41/EK darbības jomā. Šajā pārskatīšanā ietver arī īpašu 17. panta 2. punkta ietekmes analīzi, ņemot vērā konkurences stāvokli starpniecības pakalpojumu tirgū līgumiem, kas nav neviena Direktīvas 2002/83/EK I pielikumā minētā veida līgumi, un 17. panta 2. punktā minēto pienākumu ietekmi uz apdrošināšanas starpniekiem, kas ir mazi un vidēji uzņēmumi.
2. Komisija, apspriedusies ar Eiropas Uzraudzības iestāžu apvienoto komiteju, iesniedz pirmo ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei.

3. Līdz X.X.20XX. [četrus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā] un pēc tam vismaz reizi divos gados EAAPI sagatavo otru ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu. EAAPI pirms šā ziņojuma publicēšanas apspriežas ar EVTI.
4. Trešajā ziņojumā, kas jāsagatavo līdz X.X.20XX. [divus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā] EAAPI veic apdrošināšanas starpniecības tirgu struktūras novērtējumu.
5. Ziņojumā, kas EAAPI jāsagatavo līdz X.X.20XX. [četrus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā], kā minēts 3. punktā, izskata, vai 10. panta 1. punktā minētās kompetentās iestādes ir pietiekami pilnvarotas un tām ir atbilstoši resursi savu uzdevumu veikšanai.
6. Šā panta 3. punktā minētajā ziņojumā izskata vismaz šādus jautājumus:
- (a) apdrošināšanas starpniecības tirgus struktūras izmaiņas;
 - (b) pārrobežu darbības modeļu izmaiņas;
 - (c) starpposma novērtējums par konsultēšanas un pārdošanas metožu kvalitātes uzlabojumiem un šīs direktīvas ietekmi uz apdrošināšanas starpniekiem, kas ir mazi un vidēji uzņēmumi.
7. Tajā pašā ziņojumā ietver arī EAAPI veiktu šīs direktīvas ietekmes novērtējumu.

↓ 2002/92/EK (pielāgots)
⇒ jauns

~~1636.~~ pants

~~Pārņemšana~~ ☒ Transponēšana ☒

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2005. gada 15. janvārim izpildītu šo direktīvu ⇒ direktīvas [1. līdz 39.] pantu un I pielikumu vēlākais līdz [datums] ☐. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju ☒ dara Komisijai zināmus ☒ ⇒ minēto noteikumu tekstus ☐.
- ~~Šajos noteikumos~~ ⇒ Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ☐ ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. ⇒ Tajos iekļauj arī norādi, ka spēkā esošajos normatīvajos un administratīvajos aktos esošās atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu. ☐ Dalībvalstis nosaka, kā izdarāmas šādas atsauces ⇒ un kā formulējama minētā norāde ☐.
2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus ⇒ savu tiesību aktu galvenos noteikumus ☐ ~~to~~ ~~normatīvo un administratīvo aktu tekstu~~, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva. Sniegtajā informācijā tās ietver tabulu, kas norāda attiecīgo valstu tiesību aktus, kuri saistīti ar šo direktīvu.

~~4537.~~ pants
Atcelšana

Ar šo Direktīvu ~~77/92/EK~~ ☒ 2002/92/EK ☒ atceļ no [pieņemšanas diena 20XX. gadā],
dienas, kas minēta 16. panta 1. punktā, ☒ neskarot dalībvalstu pienākumus noteiktā termiņā
transponēt minēto direktīvu savos valsts tiesību aktos. ☒

↓ jauns

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.

↓ 2002/92/EK (pielāgots)
☒ jauns

~~4738.~~ pants
Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā ☒ divdesmitajā ☒ dienā, kad to publicē ☒ pēc tās publicēšanas ☒
Eiropas Kopienā ☒ Savienības ☒ Oficiālajā Vēstnesī.

↓ 2002/92/EK

~~4839.~~ pants
Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā –

Padomes vārdā –

I PIELIKUMS **PROFESIONĀLI KLIENTI**

Profesionāls klients ir klients, kam ir pieredze, zināšanas un kompetence, lai pieņemtu savus lēmumus un atbilstīgi novērtētu riskus, ko tas uzņemas. Šajā direktīvā visi turpmāk minētie klienti ir uzskatāmi par profesionāliem visos apdrošināšanas pakalpojumos un darbībās un apdrošināšanas produktos.

1. Saimnieciskās vienības, kam jābūt saņēmušām atļauju vai regulētām, lai darbotos finanšu tirgos. Turpmākais saraksts jāuzskata par sarakstu, kurā ietvertas visas atļauju saņēmušās vienības, kas veic minēto vienību raksturīgās darbības: vienības, kam atļauju piešķīrusi dalībvalsts saskaņā ar kādu direktīvu, vienības, kam atļauju piešķīrusi vai ko regulē dalībvalsts, neizdarot atsauci uz direktīvu, un vienības, kam atļauju piešķīrusi vai ko regulē valsts, kas nav dalībvalsts:

- (a) kredītiestādes;
- (b) apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpnieki un ieguldījumu sabiedrības;
- (c) citas atļauju saņēmušas vai regulētas finanšu iestādes;
- (d) apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības;
- (e) kolektīvo ieguldījumu shēmas un šādu shēmu pārvaldības sabiedrības;
- (f) pensiju fondi un šādu fondu pārvaldības sabiedrības;
- (g) preču un atvasinātu preču instrumentu tirgotāji;
- (h) vietējie ieguldītāji;
- (i) citas ieguldītājinstitūcijas.

2. Lieli uzņēmumi, kas uzņēmuma līmenī izpilda divas no šādām apjoma prasībām:

- kopsavilkuma bilance: EUR 20 000 000
- tīrais apgrozījums: EUR 40 000 000
- pašu kapitāls: EUR 2 000 000.

3. Valstu valdības un reģionu pašvaldības, tostarp valsts iestādes, kas pārvalda valsts parādu valsts vai reģiona līmenī, centrālās bankas, starptautiskās un pārvalstiskās iestādes, piemēram, Pasaules banka, SVF, EKB, EIB un citas līdzīgas starptautiskās organizācijas.

4. Citas ieguldītājinstitūcijas, kuru pamatdarbība ir ieguldīšana finanšu instrumentos, tostarp vienības, kas nodarbojas ar finanšu aktīvu pārvēršanu vērtspapīros vai citiem finanšu darījumiem. Iepriekšminētās vienības uzskata par profesionāliem. Tomēr tām

jāatļauj pieprasīt, lai pret tām izturētos kā pret neprofesionāliem, un sabiedrības var piekrist nodrošināt augstāku aizsardzības līmeni. Ja sabiedrības klients ir kāds no iepriekšminētajiem uzņēmumiem, sabiedrībai pirms pakalpojumu sniegšanas tas jāinformē, ka, pamatojoties uz sabiedrībai pieejamo informāciju, klientu uzskata par profesionālu klientu un ka pret to izturēsies kā pret profesionālu klientu, ja vien sabiedrība un klients nevienojas citādi. Sabiedrībai arī jāinformē klients, ka tas var pieprasīt vienošanās nosacījumu izmaiņas, lai nodrošinātu augstāku aizsardzības līmeni.

Augstāka aizsardzības līmeņa pieprasīšana ir tā klienta kompetencē, ko uzskata par profesionālu klientu, ja tas uzskata, ka nespēj atbilstīgi novērtēt vai pārvaldīt attiecīgos riskus. Šādu augstāku aizsardzības līmeni nodrošinās, ja klients, ko uzskata par profesionāli, rakstiski vienojas ar sabiedrību par to, ka šo klientu piemērojamo profesionālās ētikas normu nozīmē neuzskata par profesionāli. Šādas vienošanās noteikumos jāprecizē, vai tas attiecas uz vienu vai vairākiem konkrētiem pakalpojumiem vai darījumiem vai uz vienu vai vairākiem produktu vai darījuma veidiem.

II PIELIKUMS **SKAIDROJOŠI DOKUMENTI**

Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra Kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem dalībvalstis apņemas gadījumos, kad tas nepieciešams, paziņojumam par saviem transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros ir paskaidrota saikne starp attiecīgajām direktīvas un nacionālo transponēšanas instrumentu daļām.

Attiecībā uz šo direktīvu Komisija uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota turpmāk izklāstīto iemeslu dēļ.

Direktīvas un attiecīgās nozares sarežģītība

Apdrošināšanas un apdrošināšanas pakalpojumu izplatīšanas joma ir īpaši sarežģīta un var šķist ārkārtīgi tehniska no nespeciālista viedokļa. Bez labi strukturētiem skaidrojošiem dokumentiem transponēšanas uzraudzības uzdevums var prasīt pārmērīgi daudz laika. Šis priekšlikums ir pārskatīšana, kurā sniegta pārstrādāta apdrošināšanas starpniecības direktīvu (IMD) redakcija. Lai gan daudzi noteikumi būtībā palikuši nemainīti, ir ieviesti vairāki jauni noteikumi, un vairāki pašreizējie noteikumi ir pārskatīti vai svītroti. Tekstu struktūra, forma un izklāsts ir pilnīgi jauni. Jauna struktūra bija nepieciešama, lai piešķirtu skaidrāku un loģiskāku secību juridiskajiem noteikumiem, taču no tā izriet nepieciešamība pēc strukturētas pieejas transponēšanas uzraudzībā.

Daži no ierosinātās direktīvas noteikumiem potenciāli var ietekmēt valstu tiesību sistēmu vairākās jomās, piemēram, uzņēmējdarbības tiesības, komerciesības vai nodokļu tiesības, vai citas dalībvalstu juridiskās jomas. Tie var ietekmēt arī valsts sekundāros tiesību aktus, tostarp tiesību aktus un uzņēmējdarbības veikšanas noteikumus attiecībā uz finanšu vai apdrošināšanas starpniekiem. Tā kā pastāv šo blakus jomu mijiedarbība, dažus noteikumus atkarībā no dalībvalstu sistēmas varētu īstenot, vai nu pieņemot jaunus noteikumus, vai arī pielāgojot pašreizējos noteikumus, un par tiem jāsniedz skaidrs pārskats.

Saskaņotība un mijiedarbība ar citām iniciatīvām

Pašreizējais priekšlikums ir veidots tā, lai to varētu pieņemt kā daļu no "privātā patērētāja paketes" līdz ar priekšlikumu par standartizētu privāto ieguldījumu produktu (PRIPs) informāciju (regula par ieguldījumu produktu pamatinformācijas dokumentiem un ar ko groza Direktīvas 2003/71/EK un 2009/65/EK) un PVKIU V. PRIPs iniciatīvas mērķis ir nodrošināt saskaņotu horizontālu pieeju produktu informācijai attiecībā uz ieguldījumu produktiem un apdrošināšanas pakalpojumiem ar ieguldījuma elementiem (tā sauktie apdrošināšanas ieguldījumi), un pārdošanas prakses noteikumi tiks iekļauti pārskatītajā IMD un FITD (Finanšu instrumentu tirgus direktīvā). Priekšlikums turklāt ir saderīgs ar citiem ES tiesību aktiem un politikas jomām un papildina tos, jo īpaši patērētāju aizsardzības, ieguldītāju aizsardzības un konsultatīvas uzraudzības jomā, piemēram, Maksātspēju II (Direktīva 2009/138/EK), FITD II (FITD pārstrādāta redakcija) un iepriekš minēto PRIPs iniciatīvu.

Jaunā *IMD* saglabās "minimālas harmonizācijas" juridiskā instrumenta iezīmes. Tas nozīmē, ka dalībvalstis var nolemt iet vēl tālāk, ja tas ir nepieciešams patērētāju aizsardzības mērķiem. Tomēr *IMD* obligātie standarti tiks ievērojami paaugstināti. Dažas jaunās direktīvas daļas tiks pastiprinātas ar 2. līmeņa pasākumiem nolūkā saskaņot noteikumus ar FITD II, konkrētāk, nodaļā par tādu dzīvības apdrošināšanas polišu izplatīšanas regulējumu, kuras satur ieguldījuma elementus (turpmāk "apdrošināšanas ieguldījumi"). Mērķis ir harmonizēt apdrošināšanas ieguldījumu produktu pārdošanu ES ar 2. līmeņa pasākumiem²⁵. Tas ir jauninājums salīdzinājumā ar sākotnējās direktīvas tekstu. Ir svarīgi, lai Komisija varētu salīdzināt galīgo situāciju dažādās dalībvalstīs un tādējādi rūpīgi veikt pienākumu pārraudzīt Savienības tiesību aktu piemērošanu. Turklāt direktīva satur pārskatīšanas klauzulu, un, lai varētu iegūt visu attiecīgo informāciju par šo noteikumu darbību, Komisijai būs jāspēj uzraudzīt to īstenošanu no paša sākuma.

Nodaļa par apdrošināšanas ieguldījumiem. Priekšlikuma tekstā ir iekļauta nodaļa, kurā paredzētas klientu papildu aizsardzības prasības attiecībā uz apdrošināšanas ieguldījumu produktiem.

Pastāv stingra politiskā griba ieviest šādus noteikumus, taču vienlaikus šajā jaunajā jomā ir ļoti maz pieredzes. Tāpēc ir ārkārtīgi svarīgi, lai Komisija saņemtu transponēšanas dokumentus par to, kā dalībvalstis ir ieviesušas šos noteikumus.

Paredzamais zemais papildu administratīvais slogs saistībā ar dalībvalstīm izvirzīto prasību iesniegt skaidrojošus dokumentus. Kā jau tika minēts iepriekš, pašreiz spēkā esošais teksts ir spēkā no 2002. gada (kad tika pieņemta sākotnējā direktīva). Tāpēc īstenošanas noteikumu paziņošanai nevajadzētu radīt lielu slogu dalībvalstīm, jo parasti tās jau ir paziņojušas par lielāko daļu no tiem jau pirms kāda laika. Paredzamais zemais papildu administratīvais slogs, ko radīs dalībvalstīm prasītie skaidrojošie dokumenti, kuri attiecas uz jaunajām direktīvas daļām, ir samērīgs un nepieciešams, lai Komisija varētu veikt savu uzdevumu pārraudzīt Savienības tiesību aktu piemērošanu.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, Komisija uzskata, ka prasība sniegt skaidrojošus dokumentus saistībā ar ierosināto direktīvu ir samērīga un nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu direktīvas transponēšanas efektīvas uzraudzības mērķi.

²⁵ *IMD* pārskatīšanas pamatā ir t. s. Lamfalisī procedūra (četrpakāpju regulējuma pieeja, ko ieteikusi Viedo komiteja saistībā ar Eiropas Vērtspapīru tirgus regulu; komitejas priekšsēdētājs ir Aleksandrs Lamfalisī (*Baron Alexandre Lamfalussy*); lēmums tika pieņemts Eiropadomes sanāksmē Stokholmā 2001. gada martā, un mērķis bija padarīt efektīvāku vērtspapīru tirgu regulējumu), kurai sekoja Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1034/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi): 1. līmenī Eiropas Parlaments un Padome, izmantojot koplēmuma procedūru, pieņem direktīvu, kurā ietverti pamatprincipi un kura piešķir Komisijai tiesības darboties 2. līmenī, pieņemt deleģētos aktus (Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pants, C 115/47) vai īstenošanas aktus (Līguma par Eiropas Savienības darbību 291. pants, C 115/47). Sagatavojot deleģētos aktus, Komisija apspriedīsies ar dalībvalstu ieceltiem ekspertiem. Pēc Komisijas lūguma EAAPI var sniegt konsultācijas Komisijai par tehniskiem jautājumiem, kuri jāiekļauj 2. līmeņa tiesību aktos. Turklāt 1. līmeņa tiesību akti var piešķirt EAAPI tiesības izstrādāt regulatīvu vai īstenošanas tehnisko standartu projektus atbilstīgi EAAPI regulas 10. un 15. pantam, kurus Komisija var pieņemt (saskaņā ar Padomes un Parlamenta tiesībām izteikt iebildumus regulatīvo tehnisko standartu gadījumā). 3. līmenī EAAPI arī izstrādā ieteikumus un norādījumus un salīdzina regulatīvo praksi, veicot profesionālapskati, lai nodrošinātu 1. un 2. līmenī pieņemto noteikumu konsekventu īstenošanu un piemērošanu. Visbeidzot, Komisija pārbaudīs, kā dalībvalstis nodrošina atbilstību ES tiesību aktiem, un var ierosināt tiesas procesu pret dalībvalstīm, kas nenodrošina atbilstību.

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums

1.2. Attiecīgās politikas jomas ABM/ABB struktūrā

1.3. Priekšlikuma/iniciatīvas būtība

1.4. Mērķis(-i)

1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums

1.6. Ilgums un finansiālā ietekme

1.7. Paredzētie pārvaldības veidi

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

2.1. Uzraudzības un ziņošanas noteikumi

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma

2.3. Krāpšanas un pārkāpumu apkarošanas pasākumi

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

3.1. Attiecīgās ietekmētās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas

3.2. Paredzamā ietekme uz izdevumiem

3.2.1. *Paredzamās ietekmes uz izdevumiem kopsavilkums*

3.2.2. *Paredzamā ietekme uz darbības apropriācijām*

3.2.3. *Paredzamā ietekme uz administratīvajām apropriācijām*

3.2.4. *Saderība ar kārtējo daudzgadu finanšu shēmu*

3.2.5. *Trešo personu dalība finansējumā*

3.3. Paredzamā ietekme uz ieņēmumiem

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva par apdrošināšanas starpniecību (*IMD2*), ar ko atceļ Direktīvu 2002/92/EK par apdrošināšanas starpniecību (*IMD1*)

1.2. Attiecīgās politikas jomas ABM/ABB struktūrā²⁶

Iekšējais tirgus — finanšu tirgi

1.3. Priekšlikuma/iniciatīvas būtība

☒ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **jaunu darbību**

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz jaunu darbību, pamatojoties uz izmēģinājuma projektu/sagatavošanas darbību²⁷

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **esošas darbības pagarināšanu**

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz darbību, kas pārveidota jaunā darbībā

1.4. Mērķi

1.4.1. Komisijas daudzgadu stratēģiskie mērķi, kurus plānots sasniegt ar priekšlikumu/iniciatīvu

Palielināt drošību un efektivitāti finanšu tirgos, veicināt iekšējo tirgu finanšu pakalpojumiem

1.4.2. Konkrētie mērķi un attiecīgās ABM/ABB darbības

Izveidot vienlīdzīgus konkurences apstākļus; samazināt interešu konfliktus; uzlabot konsultācijas par sarežģītiem produktiem; samazināt slogu saistībā ar piekļuvi pārrobežu pakalpojumu tirgum.

²⁶ ABM: uz darbību balstīta pārvaldība; ABB: budžeta līdzekļu sadale pa darbības jomām.

²⁷ Kā paredzēts Finanšu regulas 49. panta 6. punkta a) vai b) apakšpunktā.

1.4.3. Paredzamie rezultāti un ietekme

Norādīt, kāda ir priekšlikuma/iniciatīvas iecerētā ietekme uz finansējuma saņēmējiem/mērķgrupām.

Priekšlikuma mērķi ir: paplašināt *IMD* darbības jomu, attiecinot to uz visiem izplatīšanas kanāliem; konstatēt, pārvaldīt un samazināt interešu konfliktus; palielināt pārdošanas noteikumu pārkāpumu administratīvo sankciju harmonizācijas līmeni; pastiprināt konsultāciju piemērotību un objektivitāti; nodrošināt pārdevēju profesionālās kvalifikācijas atbilstību pārdodamo produktu sarežģītībai; vienkāršot un tuvināt procedūru, kas paredzēta piekļuvei apdrošināšanas pārrobežu tirgiem ES.

1.4.4. Rezultātu un ietekmes rādītāji

Norādīt priekšlikuma/iniciatīvas īstenošanas uzraudzībā izmantojamus rādītājus.

Būtu jāizstrādā ziņojumi par klientu aizsardzību; neizkropļotas konkurences sasniegšanā panākto progresu; pārrobežu uzņēmējdarbības attīstību un ierosināto pasākumu ietekmi uz apdrošināšanas tirgiem.

1.5 Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums

1.5.1. Īstermiņa vai ilgtermiņa vajadzības

Piemērojot pārskatīto direktīvu dalībvalstīs, tiks panākti šādi rezultāti.

- Jaunie noteikumi paplašinās klientu izvēli un uzlabos saņemtā pakalpojuma kvalitāti.
- No informācijas uzlabojumiem un pārredzamības palielināšanas vajadzētu izrietēt lielākai konkurencei un ieguvumiem efektīviem starpniekiem.
- Apdrošināšanas starpnieku un citu apdrošināšanas pakalpojumu pārdevēju reģistrāciju un uzraudzību vajadzētu saskaņot un koordināciju starp valstu uzraudzītājiem vajadzētu uzlabot.
- Uz visiem apdrošināšanas pakalpojumu pārdevējiem ES vajadzētu attiecināt piemērotu regulējumu, ņemot vērā samērību un MVU vajadzības.
- Visu apdrošināšanas pakalpojumu pārdevēju profesionālā kvalifikācija būs atbilstoša pārdodamā produkta sarežģītībai.
- Ir paredzama intensīvāka pārrobežu darbība.
- Tiks pastiprināts sankciju režīms, izveidojot atbilstīgu un saskaņotu sistēmu, lai nepieļautu direktīvas pamatnoteikumu pārkāpumus un risinātu ar tiem saistītas problēmas.

1.5.2. ES iesaistīšanās pievienotā vērtība

1) Regulējuma raibums var novest pie administrācijas izmaksu palielināšanās un izraisīt regulējuma arbitrāžu.

2) Rīcības trūkums ES līmenī var novest pie tādu gadījumu skaita palielināšanās, kad notiek apdrošināšanas pakalpojumu maldinoša pārdošana.

1.5.3. Līdzīgas līdzšinējās pieredzes rezultātā gūtās atziņas

Ieguldījumu produktu pārdošanas praksi jau regulē Finanšu instrumentu tirgu direktīva (FITD), un tādas uz ieguldījumiem balstītus apdrošināšanas pakalpojumus, kurus var aizstāt ar šiem produktiem, arī regulēs līdzīgā veidā ES līmenī, kad *IMD 2* priekšlikums tiks pieņemts. FITD pastiprināja konkurenci starp finanšu instrumentiem, palielināja ieguldītāju izvēli un uzlaboja klientu aizsardzības noteikumus.

1.5.4. Saderība un iespējamā sinerģija ar citiem attiecīgajiem instrumentiem

Ierosinātā *IMD* pārskatīšana notiek pēc reformu programmas, ko Eiropas Komisija ierosināja savos paziņojumos "Impulsi Eiropas atveseļošanai" un "Stratēģija "Eiropa 2020" gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei". Tā ir arī konsekventa un saskaņota ar *PRIPs* iniciatīvu, FITD II priekšlikumu un Maksātspēju II.

1.6. Ilgums un finansiālā ietekme

☒ **Ierobežota ilguma priekšlikums/iniciatīva**²⁸

– ☐ Priekšlikuma/iniciatīvas darbības laiks: [DD.MM.]GGGG.–
[DD.MM.]GGGG.

– ☒ Finansiālā ietekme no 2014. līdz 2016. gadam

☐ **Neierobežota ilguma priekšlikums/iniciatīva**

– Īstenošana ar uzsākšanas periodu no GGGG. līdz GGGG.,

– pēc kura turpinās normāla darbība.

1.7. Paredzētie pārvaldības veidi²⁹

☐ Komisijas īstenota centralizēta tieša pārvaldība

☐ **Centralizēta netieša pārvaldība**, izpildes uzdevumus deleģējot:

– ☐ izpildaģentūrām

– ☒ Kopienų izveidotām struktūrām³⁰

– ☐ valstu publiskā sektora struktūrām vai struktūrām, kas veic valsts pārvaldes uzdevumus

– ☐ personām, kurām ir uzticēts veikt īpašas darbības saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu un kuras ir noteiktas attiecīgā pamataktā saskaņā ar Finanšu regulas 49. pantu

☐ **Dalīta pārvaldība** kopā ar dalībvalstīm

☐ Decentralizēta pārvaldība kopā ar trešām valstīm

☐ Pārvaldība kopā ar starptautiskām organizācijām (*precizēt*)

Ja norādīti vairāki pārvaldības veidi, sniedziet papildu informāciju iedaļā "Piezīmes".

Piezīmes

–

²⁸ Priekšlikumam ir neierobežots ilgums, taču pēc sākotnējā triju gadu laikposma (kura laikā EAAPI būs pārsvarā vienreizēji uzdevumi) EAAPI vajadzētu nodrošināt pastāvīgu jaunu uzdevumu izpildi ar pārgrupēšanas palīdzību.

²⁹ Skaidrojumus par pārvaldības veidiem un atsaucies uz Finanšu regulu skatīt BudgWeb tīmekļa vietnē: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

³⁰ Kā paredzēts Finanšu regulas 185. pantā.

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

2.1. Uzraudzības un ziņošanas noteikumi

Norādīt periodiskumu un nosacījumus.

Regulas, ar ko izveido Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi (EAAPI), projekta 81. pantā noteikts, ka jānovērtē EAAPI darbībā iegūtā pieredze trīs gadu laikā pēc tās darbības sākšanas. Tāpēc Komisija publicēs vispārīgu ziņojumu, ko nosūtīs Eiropas Parlamentam un Padomei.

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma

2.2.1. Apzinātie riski

Šajā priekšlikumā EAAPI paredzēti papildu resursi, kas nepieciešami, lai EAAPI varētu izmantot savu kompetenci un īpaši savu lomu, lai:

- izveidotu, publicētu un regulāri atjauninātu vienotu elektronisko reģistru;
- nodrošinātu IMD 2 paredzēto noteikumu harmonizāciju un koordināciju, izstrādājot normatīvā regulējuma projektu;
- pastiprinātu valstu regulatīvās pilnvaras un nodrošinātu to konsekventu piemērošanu, publicējot pamatnostādnes un izstrādājot īstenošanas tehniskos standartus;
- apkopotu un publicētu informāciju attiecībā uz sankcijām un vispārējā labuma noteikumiem;
- pārraudzītu un novērtētu direktīvas priekšlikumu (3 ziņojumi).

Bez šiem resursiem nevar nodrošināt savlaicīgu un efektīvu EAAPI lomas izpildi.

2.2.2. Paredzētie kontroles veidi

EAAPI regulā izveidotās pārvaldības un kontroles sistēmas piemēros arī attiecībā uz EAAPI lomu saskaņā ar šo priekšlikumu.

2.3. Krāpšanas un pārkāpumu apkarošanas pasākumi

Norādīt esošos vai plānotos novēršanas un aizsardzības pasākumus.

Krāpšanas, korupcijas un citu nelikumīgu darbību apkarošanai EAAPI bez ierobežojumiem piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Regulu (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF).

EAAPI pievienojas Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Kopienų Komisijas 1999. gada 25. maija Iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai, un tā nekavējoties izdod attiecīgus noteikumus, kas attiecas uz visu EAAPI personālu.

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

3.1. Attiecīgās ietekmētās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas

- Esošās budžeta izdevumu pozīcijas

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas			
	Numurs [Apraksts.....]	dif./nedif. (31)	no EBTA 32 valstīm	no kandidāt valstīm 33	no trešām valstīm	atbilstīgi Finanšu regulas 18. panta 1. punkta aa) apakšpunktam
	12.0403.01 [EAAPI subsīdija saskaņā ar 1. un 2. sadaļu (Personāla un administratīvie izdevumi)]	Dif.	JĀ	NĒ	NĒ	NĒ

- No jauna veidojamās budžeta pozīcijas

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām

³¹ Dif. – diferencētās apropriācijas / nedif. – nediferencētās apropriācijas.

³² EBTA: Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācija.

³³ Kandidātvalstis un attiecīgā gadījumā potenciālās kandidātvalstis no Rietumbalkāniem.

3.2. Paredzamā ietekme uz izdevumiem

3.2.1. Paredzamās ietekmes uz izdevumiem kopsavilkums

Miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

Daudz gadu finanšu shēmas izdevumu kategorija:	Numurs	Konkurētspēja izaugsmei un nodarbinātībai
---	---------------	--

ĢD: MARKT			gads 2014 ³⁴	gads 2015	gads 2016		Iekļaut ietekmes atspoguļošanai vajadzīgo gadu skaitu (skat. 1.6. punktu)			KOPĀ
• Darbības apropriācijas										
12.0404.01	Saistības	(1)	0,302	0,271	0,271					0,844
	Maksājumi	(2)	0,302	0,271	0,271					0,844
Administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem ³⁵										
Budžeta pozīcijas numurs		(3)								
KOPĀ — apropriācijas — MARKT ĢD	Saistības	=1+1a +3	0,302	0,271	0,271					0,844
	Maksājumi	=2+2a +3	0,302	0,271	0,271					0,844

³⁴ N. gads ir gads, kurā sāk īstenot priekšlikumu/iniciatīvu.

³⁵ Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās "BA" pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

• KOPĀ — darbības apropriācijas	Saistības	(4)	0,302	0,271	0,271					0,844
	Maksājumi	(5)	0,302	0,271	0,271					0,844
• KOPĀ — Administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem		(6)								
Apropriācijas KOPĀ — Daudzgažu finanšu shēmas 1.A izdevumu kategorija	Saistības	=4+ 6	0,302	0,271	0,271					0,844
	Maksājumi	=5+ 6	0,302	0,271	0,271					0,844

Piezīmes

Pēc sākotnējā 3 gadu laikposma (2014-2016), kura laikā EAAPI būs pārsvarā vienreizēji uzdevumi, situācija būs jāpārvērtē nolūkā noteikt cilvēkresursu daudzumu, kas faktiski nepieciešams, lai izpildītu šajā direktīvā izvirzītos uzdevumus, un izskatīt iespējamo pārgrupēšanu.

Minētās darbības apropriācijas ir saistītas ar īpašiem uzdevumiem, kas EAAPI uzticēti saskaņā ar priekšlikumu:

1) Uzdevumi saistībā ar vienotas elektroniskās datubāzes izveidi, publicēšanu un regulāru atjaunināšanu

EAAPI vajadzētu izveidot, publicēt un pastāvīgi atjaunināt vienotu elektronisku datubāzi, kurā reģistrēti visi apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas starpnieki, kas paziņojuši par nodomu izmantot brīvību veikt uzņēmējdarbību vai sniegt pakalpojumus. Dalībvalstis sniedz EAAPI attiecīgo informāciju, lai tā varētu pārvaldīt šo reģistru. Šajā reģistrā vajadzētu būt arī iekļautai hipersaitei uz ikvienas dalībvalsts kompetentās iestādes tīmekļa vietni.

2) Uzdevumi saistībā ar IMD 2 noteikumu harmonizāciju un koordināciju, izstrādājot standartus (5 deleģētie akti un pastāvīgi uzdevumi)

EAAPI vajadzētu strādāt kopā, lai panāktu iespējami lielāku uzņēmējdarbības standartu saskaņotību privāto ieguldījumu produktu jomā, uz kuriem attiecas vai nu FITD II noteiktais regulējums, vai arī IMD2 noteiktais regulējums.

EAAPI vajadzēs izstrādāt piecus deleģētos aktus par šādiem tematiem:

- 1) atbilstošu starpnieka profesionālo zināšanu un prasmes saturs;
- 2) interešu konflikti, kas saistīti ar apdrošināšanas ieguldījumu produktu pārdošanu;
- 3) vispārējie principi un klientu informēšana saistībā ar apdrošināšanas ieguldījumu produktu pārdošanu;
- 4) sīki izstrādāti kritēriji, pēc kuriem nosaka apdrošināšanas ieguldījumu produktu atbilstību un piemērotību;
- 5) kā atalgojums, tostarp nosacītā komisijas maksa, tiek paziņots klientam.

Pastāvīgi uzdevumi

EAAPI būs arī vairāki citi pastāvīgi uzdevumi, piemēram, iejaukšanās gadījumos, kad rodas domstarpības starp piederības un uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādēm, jo īpaši situācijās, kad apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas starpnieks nav veicis savus pienākumus, nodarbojoties ar uzņēmējdarbību uzņēmējā dalībvalstī.

- 3) Uzdevumi saistībā ar valsts regulatīvo pilnvaru konsekventu piemērošanu, publicējot pamatnostādnes un izstrādājot īstenošanas tehniskos standartus (1 īstenošanas standarts, 2 pamatnostādnes, pastāvīgi uzdevumi)

EAAPI izstrādās īstenošanas tehniskos standartus, kas attiecas uz procedūrām un formu informācijas iesniegšanai saistībā ar administratīvām procedūrām un dalībvalstu uzliktām sankcijām.

EAAPI arī būs jāpublicē pamatnostādnes attiecībā uz kombinētās pārdošanas (sasaistīšanas) uzraudzību. Tai būs jāpublicē pamatnostādnes par administratīvo pasākumu veidiem, sankcijām un administratīvu finansiālo sankciju līmeni.

- 4) Uzdevumi saistībā ar informācijas apkopošanu un publicēšanu (vākšanas funkcija un pastāvīgi uzdevumi)

EAAPI būs jāizstrādā standartizēta informācijas veidlapa par vispārējā labuma noteikumiem, kas jāaizpilda visu dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

Tai būs arī vairāki *pastāvīgi pienākumi*:

EAAPI apkopos un publicēs informāciju par vispārējā labuma noteikumiem. Tai būs jānodrošina, lai tās saņemtā informācija attiecībā uz stingrākiem valstu noteikumiem par informācijas sniegšanas prasībām un interešu konfliktiem tiktu paziņota apdrošināšanas sabiedrībām, starpniekiem un klientiem. Tā publicē informāciju par sankcijām savā gada ziņojumā.

5) Uzdevumi saistībā ar priekšlikuma uzraudzību un novērtēšanu (3 ziņojumi)

EAAPI būs jāizstrādā divi ziņojumi par šīs direktīvas piemērošanu (viens 4 gadus pēc tās stāšanās spēkā, otrs – 6 gadus pēc stāšanās spēkā), Šajos ziņojumos EAAPI veiks apdrošināšanas starpnieku tirgus struktūras novērtējumu. EAAPI novērtēs arī, vai kompetentajām iestādēm ir pietiekamas pilnvaras un atbilstoši resursi to uzdevumu veikšanai. EAAPI atsevišķā ziņojumā novērtēs, vai pašreizējie vispārējā labuma noteikumi atbilst iekšējā tirgus mērķiem.

Daudzgažu finanšu shēmas izdevumu kategorija:	5	"Administratīvie izdevumi"
--	----------	----------------------------

Miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

		gads 2014	gads 2015	gads 2016					KOPĀ
ĢD: MARKT									
• Cilvēkresursi		0	0	0					
• Citi administratīvie izdevumi		0	0	0					
KOPĀ — MARKT ĢD	Apropriācijas	0	0	0					

Apropriācijas KOPĀ — Daudzgažu finanšu shēmas 5. izdevumu kategorija	(Saistību summa kopā = maksājumu summa kopā)	0	0	0					
---	--	---	---	---	--	--	--	--	--

Miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

		gads 2014 ³⁶	gads 2015	gads 2016					KOPĀ
Apropriācijas KOPĀ — aproprācijas saskaņā ar daudzgažu finanšu shēmas 1. līdz 5. izdevumu kategorija	Saistības	0,302	0,271	0,271					0,844
	Maksājumi	0,302	0,271	0,271					0,844

³⁶ N. gads ir gads, kurā sāk īstenot priekšlikumu/iniciatīvu.

3.2.2. *Paredzamā ietekme uz darbības apropriācijām*

- ☐ Priekšlikums/iniciatīva neparedz darbības apropriāciju izmantošanu
- ☒ Priekšlikums/iniciatīva paredz darbības apropriāciju izmantošanu šādā veidā:

Priekšlikuma konkrētie mērķi ir noteikti 1.4.2. punktā. Tie tiks panākti, izmantojot ierosinātos tiesību aktu pasākumus, kurus īsteno valsts līmenī, un iesaistot EAAPI. Kaut gan nav iespējams attiecināt konkrētus skaitliskus rezultātus uz katru darbības mērķi, EAAPI loma un ieguldījums priekšlikuma mērķu sasniegšanā sīkāk aprakstīti 3.2.1. iedaļā.

3.2.3. *Paredzamā ietekme uz administratīvajām apropriācijām*

3.2.3.1. Kopsavilkums

- ☒ Priekšlikums/iniciatīva neparedz administratīvo apropriāciju izmantošanu
- ☐ Priekšlikums/iniciatīva paredz administratīvo apropriāciju izmantošanu šādā veidā:

3.2.3.2. Paredzamās cilvēkresursu vajadzības

- ☒ Priekšlikums/iniciatīva neparedz cilvēkresursu izmantošanu
- ☐ Priekšlikums/iniciatīva paredz cilvēkresursu izmantošanu šādā veidā:

Piezīmes

Šim priekšlikumam nav vajadzīgi papildu cilvēkresursi un administratīvie resursi MARKT ĢD. Tiks turpināts izmantot saskaņā ar Direktīvu 2002/92/EK pašreiz izmantotos resursus.

3.2.4. Saderība ar kārtējo daudzgadu finanšu shēmu

- ☒ Priekšlikums/iniciatīva atbilst ierosinātajai daudzgadu finanšu shēmai 2014.–2020. gadam ☐ Priekšlikums/iniciatīva saistīts ar attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas pozīcijas pārplānošanu.

Priekšlikumā paredzēti papildu uzdevumi EAAPI. Tam būs nepieciešami papildu resursi saskaņā ar budžeta pozīciju 12.0403.01 Tas jau ir iekļauts ierosinātajā daudzgadu finanšu shēmā 2014.–2020. gadam.

- ☐ Pieņemot priekšlikumu/iniciatīvu, jāpiemēro elastības instruments vai jāpārskata daudzgadu finanšu shēma³⁷.

3.2.5. Trešo personu iemaksas

- ☐ Priekšlikums/iniciatīva neparedz trešo personu līdzfinansējumu
- ☒ Priekšlikums/iniciatīva paredz šādu līdzfinansējumu:

Apropriācijas miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

	gads 2014	gads 2015	gads 2016					Kopā
Dalībvalstis, izmantojot ES valstu uzraudzības iestādes *	0,452	0,407	0,407					1,266
KOPĀ — līdzfinansējuma apropriācijas	0,452	0,407	0,407					1,266

* Pieņēmums balstīts uz pašreizējo finansēšanas mehānismu EAAPI regulā (dalībvalstis 60 %, Kopiena 40 %).

³⁷ Sk. Iestāžu nolīguma 19. un 24. punktu.

3.3. Paredzamā ietekme uz ieņēmumiem

– ☒ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli neietekmē ieņēmumus.

– ☐ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli ietekmē:

– ☐ pašu resursus

– ☐ dažādus ieņēmumus

Pielikums tiesību akta priekšlikuma finanšu pārskatam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par apdrošināšanas starpniekiem un apdrošināšanas pakalpojumu pārdošanu, ar ko atceļ Direktīvu 2002/92/EK par apdrošināšanas starpniecību (IMD)

Izmaksas saistībā ar EAAPI veicamajiem uzdevumiem ir aprēķinātas attiecībā uz personāla izdevumiem (1. sadaļa) atbilstoši izmaksu kategorijām Komisijai iesniegtajā EAAPI 2012. gada budžeta projektā. Komisijas priekšlikums ietver noteikumus attiecībā uz EAAPI – tai jāizstrādā 5 deleģētie akti un 1 īstenošanas tehniskais standarts. Turklāt EAAPI būs arī jāizstrādā 2 pamatnostādnes, kuru mērķis galvenokārt ir nodrošināt iestāžu sadarbību, un jā sagatavo 3 ziņojumi, lai uzraudzītu un novērtētu direktīvas efektivitāti, turklāt EAAPI uzturēs to starpnieku reģistru, kuri plāno veikt pārrobežu darbību, un tai būs vairāki citi pastāvīgi uzdevumi. Pieņem, ka direktīva stāsies spēkā 2013. gada beigās, tāpēc papildu resursi EAAPI būs nepieciešami, sākot ar 2014. gadu. Nepieciešamība pēc papildu darbiniekiem noteikta saistībā ar EAAPI gatavotiem tehniskajiem standartiem, pamatnostādnēm un ziņojumiem un citiem pastāvīgiem uzdevumiem. Attiecībā uz amata vietām jaunu tehnisko standartu sekmīgai un savlaicīgai iesniegšanai jo īpaši būs vajadzīgi papildu darbinieki, kas atbild par politiku, juridiskajiem jautājumiem un ietekmes novērtējumu.

Novērtējot ietekmi uz vairākiem pilnslodzes ekvivalentiem, kas nepieciešami deleģēto aktu, tehnisko standartu, pamatnostādņu un ziņojumu sagatavošanai, tika izmantoti šādi pieņēmumi:

1. viens darbinieks, kas atbild par politiku, sagatavo vidēji 1,5 /deleģēto aktu/ tehnisko standartu projektus gadā, un tas pats darbinieks var izstrādāt attiecīgo pamatnostādņu vai ziņojumu projektu. Viņu darbs ietver arī uzdevumus saistībā ar informācijas apkopošanu un publicēšanu un pastāvīgus uzdevumus (sk. iepriekš). Tas nozīmē, ka nepieciešami četri darbinieki;
2. iepriekšminētajiem tehniskajiem standartiem nepieciešams viens darbinieks ietekmes novērtējumam;
3. iepriekšminētajiem tehniskajiem standartiem un pamatnostādnēm nepieciešams viens jurists.

Tas nozīmē, ka, sākot ar 2014. gadu, būs nepieciešami 6 pilnslodzes ekvivalenti.

Tika pieņemts, ka pilnslodzes ekvivalentu skaita palielinājums tiks saglabāts 2015. un 2016. gadā, jo standarti, visdrīzāk, tiks pabeigti tikai 2015. gadā un grozījumi tajos var būt jāveic 2016. gadā.

Citi pieņēmumi:

1. pamatojoties uz pilnslodzes ekvivalentu sadalījumu 2012. gada budžeta projektā, paredzēts, ka papildu 6 pilnslodzes ekvivalenti būs četri pagaidu darbinieki (74 %), viens valstu norīkots eksperts (16 %) un viens līgumdarbinieks (10 %);
2. vidējo gada algas izmaksu pamatā dažādām personāla kategorijām ir BUDG ĢD norādes;
3. algu aprēķina koeficients Frankfurtē ir 0,948;

4. pieņem, ka apmācību izmaksas vienam pilnslodzes ekvivalentam ir EUR 1000 gadā;
5. komandējumu izmaksas, kas ir EUR 10 000, aplēstas, balstoties uz 2012. gada komandējumu budžeta projektu vienam darbiniekam;
6. ar darbinieku pieņemšanu saistītās izmaksas (ceļošana, viesnīca, ārstu pārbaudes, iekārtošanās un citi pabalsti, pārcelšanās izmaksas u. c.) ir EUR 12 700, kas aprēķinātas, balstoties uz 2012. gada budžeta projektu vienam jaunam darbiniekam.

Vajadzīgā budžeta palielinājuma nākamajiem trim gadiem aprēķina metode ir detalizētāk atspoguļota turpmāk tabulā. Aprēķinā atspoguļots tas, ka Kopienas budžets finansē 40 % no izmaksām.

Izmaksu veids	Aprēķins	Summa (tūkstošos)			
		2014	2015	2016	KOPĀ
1. sadaļa: Personāla izdevumi:					
11 Algas un pabalsti					
– pagaidu darbiniekiem	=4*127*0,948	482	482	482	1446
– no tām NVE	=1*73*0,948	69	69	69	207
– no tām līgumdarbinieki	=1*64*0,948	61	61	61	183
12 Ar pieņemšanu darbā saistītie izdevumi	=6*12,7	76			76
	=6*10	60	60	60	180
13 Komandējumu izdevumi	=6*1	6	6	6	18
15 Apmācība					
Kopā 1. sadaļā: Personāla izdevumi		754	678	678	2,110
No tiem Kopienas ieguldījums (40 %)		302	271	271	844
No tiem dalībvalstu ieguldījums (60 %)		452	407	407	1,266

Šajā tabulā attēlots piedāvātais plāns četru pagaidu darbinieku amata vietu izveidošanai.

↓jauns

Function group and grade	Temporary posts
AC 16	
AC 16	
AC 14	
AC 13	
AC 12	
AC 11	
AC 10	
AD 9	1
AD 8	1
AD 7	2
AD 6	
AD 5	
AD total	4